درآمد

نبشتہ:۔ البرٹ کامیو

رجانک:۔ شرف شاد

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

کتاب ءِ نام.........................درآمد

نبشتہ کار.........................البرٹ کامیو

رجانکار.........................شرف شاد

سال.........................2012

کساس.........................500

کمپوزر.........................نذر محمد بنگلزئی

ڈیزائننگ.........................غلام نبی محمد حسنی

چاپ جاہ.........................ہائی ٹیک پرنٹرز

قیمت......................... 150 کلدار

ISBN :

درآمد

نبشتہ:۔ البرٹ کامیو

رجانک:۔ شرف شاد

منیر احمد بادینیءِ ناماءِ

کہ آئیءِ بلوچی لبزانک اولی رندءِ وجودیتءِ آژناگ کُت

درآمد یک گونڈیں پچارے

نامداریں شاہزانت گدارنویس، تاکار البرٹ کامیو 1913ء فرانس ء
گونڈیں جنگ ءِ بے ئی الجیریا رہ' وودی بوت۔ آئی ءِ پت کہ سپاہیگ ءِ ات،
۱۹۱۴ء جنگ ء، کامیو ءِ وودی بیگ ءِ یک سالے رند جنگ بوت۔ وتی جود ءِ
مرگ ءِ رند کامیو ءِ مات وتی سیادءِ وارثانی گورا 'ملی یاں کورتی ءِ اتک۔
ھدا کامیو ءِ وانگ ءُ وانگ ءِ بندات بوت۔

آئی ءِ وتی عمر ءِ گیشتریں بہر روتا کانی تاکاری ءُ شوکاری ءِ گوازینت۔
اے بابت ءِ ژین پال سارتر ءِ گشت "اگاں کامیو ءِ بزانتیں من مزنیں چنکس
مزنیں ازگرے آں، آئی ءِ وتی عمر ءِ ہچبر پہ تاکاری ءِ بہانہ دانگ ات"۔ 1932ء ءِ
کامیو ءِ وتی اولی سانگ گت کہ بس یک سالے منتت ءُ بے سال ءِ آئی ءِ نام

درآور تگیں نبشتانک "سسی فس ءِ کِسہ" دیما اتک کہ آیونان ءِ کوہنیں لیکہانی
بابت ءِ انت۔

کامیو ءِ لبزانک ءِ پڑ ءِ گدار، آزمانک، ءُ کسانک ءِ میداناں وتی بور
گوں جوانی ءِ تاتکگ۔ فرانسیسی لبزانک ءِ آ یک گوار، شیتان، ءُ چہ کسانیں
گپ ءِ بے ء، مزنیں گپے ودی کنوکے ءِ بستار ءِ نامدار آت۔ ۱۹۵۷ء آئی ءِ
لبزانک ءِ نوبل داد رس ات۔ ۱۹۶۰ء پاگئی ناتمیں جاہی ءِ گاڑی ءِ حادثہ ءِ سبب ءِ
اے نامداریں لبزانکار ءُ کواس ءِ زندگی آسر بوت۔ The Plague , The
Outsider , A Happy Death , The Fall , The Fisrt
Man, کامیو ءِ نبشتہ کتگیں گدار انت۔

'درآمدئی کامیو ءِ اولی جہاں جُمبیں فرانسیسی گدار L , Etranger ءِ
بلوچی بدل انت کہ انگریزی ءِ The Stranger ءُ The Outsider ءِ
اردو ءِ 'اجنبی' ءُ 'بیگانہ' ئی ءِ دوئیں ناماں رجانک بوتگ۔ البرٹ کامیو ءِ اے گدار
1940ء ءِ سرجم گت ءُ 1943ء ءِ چاپ ءُ شنگ بوت۔ وتی جتائیں فکر، حیال ءُ
گالوار ءِ سبب ءِ پہ وت ءِ لبزانک ءِ دُنیاءِ یک جتائیں ہند ءُ جاہے ٹہینت۔

کامیو یک وجودی لیکہ داروکیں شاہزانت بے آت۔ بل کہ آئی ءِ اے
گپ ہچبر نہ منّ اتگ۔ "نا! من وجودی شاہزانت (فلاسفرے) نیاں۔ من ءُ
سارتر ہر دوءِ حیران باں کہ مئے نام پہ چا یک جاہ بندوک انت" بلے آئی ءِ اے

دگہ گدارانی وڑا دُرآمدنیءَ تہا آئیءِ وجودی لیکہ پڈ رائیں وڑیءَ سہرا انت۔ گوں کامیوءِ لیکہ ءُ فکرءَ اختلاف وارگ بوت کنت کسے منّیت کسے نہ منّیت بلے ہما ملمائی کہ گدارءِ وانگءِ وہدءَ مردمءِ سرا تالان بیت چہ آئیءَ انکار کنگ نہ بیت۔

منءَ چہ "درآمد" ءِ وجودی ہنیگءَ گیش آئیءِ اسلوب، دیدن، لبزانی گچین ءُ وتی ازمءِ سرا کامیوءِ کاملیں دزرس گیشتر ملمہ کت۔

کامیوءِ بابتءَ گشگ بیت کہ آئیءِ شاہزانتی فکر ءُ لیکہ گوں نطشی ءُ آئیءِ ہم مکتبانی حیال ءُ فکراں نزیکی کن انت ءُ لبزانکءِ بابتءَ گشگ بیت کہ آئیءَ چہ کافکاءُ دستووسکیءِ رنگ ءُ اثر زُرتگ، چو گشگ کہ چہ کسیءِ رنگ زُرتگ چہ کسیءِ رنگ نہ زُرتگ بلکیں ارزش داریت بلے اے گپءِ ہچ شکے نیست کہ دُرآمدنیءَ را یک گداریءِ بستارءَ پیش کنگءِ دابءُ دروشم سک وش ءُ داناک اِنت۔ لبزانی گچین، ورشانداب ءُ بیان دلکش انت۔

اے کتابءِ رجانک کنگءَ منی مستریں واہگ ہمیش انت کہ بلوچی لبزانک میان استمانی لبزانکءِ رنگ ءُ دروشماں بگندیت، آئیءِ تبءَ سرپد بہ بیت۔ ہما راہانی پدگیر بہ بیت کہ ہما آپ بندءِ میان استمانی لبزانک روان انت۔ من آندرے ژیدءِ اے لیکہءِ منّوکاں کہ "پہ ہمک لبزانتءَ لازم اِنت کہ چہ میاں استمانی لبزانکءَ اگاں بازناں، یک "شاہکارے" وتی زُبانءَ الماہ رجینیت "۔

گُڈسرا ایش کہ اے کتابءِ تہا اگاں رسانکءِ زبان ءُ بیانءِ لبزانی کم ءُ گیشی یے گندگءَ کئیت گڈا اے منی کوتاہیءُ نزانتکاری زانگ بہ بیت۔ گوں کامیوءِ گراں مہزبیں نامءَ ہمگرنچ کنگ مہ بنت۔ چونائیءَ ہم رجانکءِ بابتءَ بلوچی زبانءِ نامداریں آزمانکارنا گمانءِ گشگ اِنت کہ ہروڑیں رجانکے بہ بیت، آئیءَ شیرگ راہءَ رچنت۔ اگاں من وانوکانی دپءَ کسانیں شیرکنی یے ودی کتگا سوبین بوتاں گڈا ابزاں مناوتی کارءِ عوض رستگ۔

اے کتابءِ رجانک کنگءَ اگاں منی دوست ءُ سنگت ڈاکٹر ناگمان، عبید شآد، قاسم فراز، محمد زاہد، ایوب الیاس ءُ منی کماش عید محمد عیدءِ دلبڈی ءُ کمکءَ پہ چاپءُ شنگءِ کاراں بلوچی اکیڈمیءِ سنگت ءُ حاص ڈاکٹر عبدالصبورءِ مہر ءُ واہگ گون مہ بوتین انت اے کار ہچبر آسرءَ نہ رستگ ات۔

شرف شآد

10 فروری 2012

(بل نگور)

اولی بہر

(۱)

مرچی مات بیران بوتگ ات۔

یا بوت کنت زی۔ پگّاں ءَ گشت نہ کناں۔ چہ کماش گسّ ءَ یک تار اتکگ ات۔ آئی ءَ نبشتہ چوش ات۔ ”تئی مات ءَ دُنیا سفر کتگ۔۔۔۔ جنازہ۔۔۔ باندا۔۔ گماں شریدار ئیں“۔ بوت کنت اے کارءِ جندزیکیں روچ ءَ بوتگ۔

کماشانی ہاترا جوڑ بیتگیں ”گس“ چہ الجیئرز ءَ پنجاہ میل دور جاہے، مرانگو ءَ ات۔ اگاں من دو بج ءَ بس ءَ سوار بہ بوتیناں۔ شپ کپگ ءَ باز پیسرا اودا رستگ اتاں۔ رسم و دودانی ردءَ شپ حدامرزی ءَ سرین ءَ گوازینگ ات ءُ باندا تیں بیگاہ ءَ واتر ہم بوت کنگت۔ من ہما مردءِ گورا کارءَ اتاں۔ چہ آئی ءَ دو روچ ءِ موکل لوٹ ات۔ پڈریں گپ ات۔ اے وڑیں جاوراں آئی ءَ اناں کت نہ کت۔ بلے من ءَ انچو سہا بیت۔ گشئے آئی ءَ منی موکل لوٹگ سک تورات۔ ابید فکرءِ بیچارءَ گشت: ”من ءَ افسوز انت بلے تو زانئے، من ءَ ہچ میار نیست“۔

رندءَ حیال اتک کہ من ءَ اے گپ گشگ نہ لوٹ اتگ ات۔ من پہلی چیا لوٹ ات۔ منی بدل ءَ آئی ءَ بائدیں وتّی دردواری درشان بہ کتیں۔ نواں پوشیگیں روچ ءَ من ءَ گوں سیاہیں گداں گندیت۔ گڈا پرس وائی کنت۔ انگت وا منی جندءَ ہم

ہے سما بیگ ءِ ات گشتئے مات نہ مرتگ۔ بیت کنت گورءِ کفن ءِ رندا ے مارشت ودی بہ بیت۔ بزاں اے کارءِ سرکاری منگ نامہ بہ رسیت۔

من دو بج ءِ بس ءِ سوار بوتاں۔ گرم ءِ ایر داتگ ات۔ سُہارگ یک کش ءِ وڑا سلیست ءِ ہوٹل ءِ گت۔ دراہیں مردم چو دردوار ءِ مہروان ءِ پیش اتکنت۔ سلیستؔ ءِ گشت "مات ءِ بدل رست نہ کنت "۔ من کہ رہگپتاں گڈا آ درست داں دروازگ ءِ منی اجازت کنگ ءِ اتکنت۔ روگ ءِ وہدءِ مزنیں تچ ءِ تاگے کنگ کپت۔ پرچا کہ من ءِ چہ ایمانوئل ءِ گورا سیاہیں ٹائی ءِ موتکی پیت ءِ زیرگ ءِ روگی ات۔ چندے ماہ پیش آئی ءِ نا کو بیران بیتگ ات۔

بس ءِ گوں کپگ ءِ ہاترا من تچانی ءِ شتاں۔ یکے اشتاپی ءِ سر گپتگ اتاں۔ پدا چہ آسمان ءِ ایر رچوکیں رژن، وگ ءِ شہم، پٹرول ءِ بدیں بو، جمپ ءِ جول، اے درست ہوار بیت انت۔ نیموابی ءِ جاور اش ودی کت۔ خیر، راہ ءِ داں دیراں وپتاں۔ وہدے من ءِ بست بیت گنداں کہ یک سپاہیگی ءِ سرا امبیراں۔ آئی ءِ ہوادگ ہوادگ ءِ کندات۔ پرس ات۔ "تو چہ دوریں جاہی ءِ پیداک ئے" جہرءِ ہلاس کنگ ءِ ہاترا من پہ ہو ءِ سر سُرینت۔ گپ کنگ تہنل بنتیگ ءِ نات۔

کماش گس چہ بازارءِ کساس یک میل ءِ دیر ات۔ من، رسگ ءِ شرطءِ میت ءِ چارگ ءِ اجازت لوٹ ات۔ دربان ءِ گشت کہ پیسرا کماش گس ءِ سرپانک ءِ گوں دپ کپگ الّمی انت۔ آ دزگٹ ات۔ من ءِ کمے ودار کنگ کپت

۔ اے میان ءِ دربان گپ کنان ات۔ پدا آئی ءِ من ءِ کار گس ءِ سر کت۔ سرپانک پنگیں مردے ات۔ سہریں مود، گاج ءِ مزن شرف مندی ءِ نشان، اول ءِ آئی ءِ گوں آ پلکیں چماں من ءِ داں دیراں چارات۔ پدا ما دست ءِ دروہ بیتیں۔ آئی ءِ منی دست دیراں داشت۔ کمک نلکیگ بیتاں۔ پدا آئی ءِ دپترے چارات ءِ گشت۔

" بیکو مرسوئے سال پیش کماش گس ءِ اتکگ۔ وت ءِ ہچ آمدنی نہ بیتگ یے۔ تو آئی ءِ چارءِ گزار کتگ"۔

انچو مارات کہ آ منی سرا بہتا ے جتگ ءِ انت۔ من گپ گیشینگ لوٹ ات۔ آئی ءِ من ءِ وارندات۔ "چہلی مہ لوٹ۔ من کاگد چاراتگ انت ءِ سرپداں ترا اینچو گنجایش نہ بیتگ کہ سرجمی ءِ آئی ءِ آرام ءِ تا ہیرءِ حیال ءِ بدارئے۔ آئی ءِ را انچیں مردی ءِ حاجت ات کہ مدام آئی ءِ نزیک ءِ گوراں بہ بیت۔ بلے چشیں کارے کہ ھنیگ انت۔ بازپکار نہ رسیت۔ خیر، آ کماش گس ءِ سک وش ات"۔

" جی ہو، من ءِ باور انت۔"

" ادا آئی ءِ بازیں ہمگنگل اتنت۔ ہمائی ءِ وڑا کماشیں۔ ظاہر انت مردم ءِ وتی ہم عمریں مردمانی تہا وشتر بیت۔ تو کسان اتئے۔ آئی ءِ ہمراہی ءِ ڈُبہ پہلو کنگ تئی وس ءِ کار نہ ات"۔

اے گپ راست ات۔ وہدے ما یک جاہ اتیں گڈا مات ءِ ہر وہدءِ منی نیمگا چارات۔ بلے مئے میان ءِ گپ ءِ تران باز کم بیت۔ ماں کماش گس ءِ یک ءِ

دوہنگ ءِ آئی ءِ بازگرُ یت ۔ ہے واستہ کہ آ نوکیں چاگردءِ رنگ ءُ ریچ ءَ نہ کپتگ ات ۔ دو سےَ ماہ ءِ رند جاورانچش بیت انت کہ اگاں کسے ءِ آ ترا چہ کماش گس ءِ روگ ءِ بگشتیں گریتگ ات یے ۔ اے گپ آئی ءِ بازتوراتگ ات ۔ ہے سبب ات کہ سالے بیت من آئی ءِ چارگ ءِ نہ شتاں ۔ منی یک شمبہ ءِ موکل ہم بیران بیتگ ات ۔ بس ءِ ٹکٹ ءِ گرگ، سفرءِ جنجال ءُ دوکلاک بیران بئیگ ءِ تورشت بئے نہ انت ۔

کماش گس ءِ سرپانک گپ جنان ات ۔ من گیشیں دلگوش ندات ۔ گڈسرا آئی ءِ گشت ”منی حیال ءِ نوں تو وتی مات ءِ میت ءِ چارگ لوٹ ئے ، ترا مہتل نہ داریں ۔“ من بے ترک ءُ توارءِ پاداتک ءُ اوشتاتاں ۔ سرپہ رند بیتیں ۔ وہدے پداکاں ایرکپان اتیں ۔ آئی ءِ گشت ۔ ”میت کسانیں میت جاہ ءِ ایر کنائیتگ ۔ اے واستہ کہ اے دگہ کماش بے تاہیری ءِ آماچ مہ بنت ۔ وہدے کسے بیران بیت گڈا آداں دو سےَ روچ ءِ ملورءِ موتجا بنت ۔ آسرایش بیت کہ مئے کاردارانی کارگیش بنت ۔ اے دگہ سردردی بئے نہ انت ۔“

ما کسانیں پیڑ گاہی ءِ گوستیں ۔ لہتے کماش کساں کسانیں ٹولیاں نشتگ ءِ گپ ءُ رپ ءِ اتنت ۔ ما نزیک ءِ رس اتیں آ بے توار بیت انت ۔ مئے شگوزگ ءِ رند پدا نُک ءِ لگ اتنت ۔ آہانی آوازءِ اش کنگ ءِ گوں من دراج دمبلیسکیں مٹھوانی ترانگ ءِ کپتاں ۔ تپاوت تہنا ہمیش ات کہ آیانی توارچو مٹھوانی وڑا برز نہ ات ۔ سرپانک کسانکیں ماڑی یے دپ ءِ رس ات اوشتات ۔

” واجہ مرسو، نوں من چہ ترا موکل لوٹاں ۔ اگاں ترا پہ من کارے کپت گڈا کارگس ءِ باں ۔ جنازہ ءِ بابت ءِ مئے حیال انت باندا چست بہ بیت ۔ داں کہ تو شپ ءِ میت ءِ سرین ءِ نشت بکن ئے ۔ لازم تئی واہگ ہم ہمیش بیت ۔ دگہ گپے اے کہ، تئی مات ءِ واہگ بیتگ آ نیکراہی دودءُ رسمانی ردءِ کفن ءُ کسارت بہ بیت ۔ اے کار ہم ٹہینگ بیتگ انت ۔ من حیال کت ترا حال بدیاں ۔ شرتر انت“ ۔

من آئی ءِ منت گپت ۔ اینچک ءِ کہ من سرپداں منی مات ءِ کافر بئیگ ءِ گپ چہبرنہ جنگ بلے دراہیں عمرءِ گوں نیکراہی ءِ ہچ وڑیں سیادی نداشتگ ۔

میت جاہ ءِ تہا پترتاں ۔ اے کسان ءُ ساپ ءُ سلہیں اوتاک یے ات ۔ اسپیتیں دیوال ءُ برزءِ روشندان یے ۔ چندے کرسی ءُ مگرازداہیں ٹیبل ایر ات ۔ اوتاک ءِ توک توک ءِ دو میلانی سرا تابوت ایر ات ۔ دپیگ بند ات ۔ بلے نٹ مہربند کنگ نہ بیتگ اتنت ۔ یک عربیں جنین یے کہ چو نرس نموننگ ات ۔ سبزیں جامگ یے گورا ات ۔ رنگی ئیں رومالے سرا بستگ ات ۔ تابوت ءِ کش ءِ نشتگ ات ۔

دربان ہم منی پچی ءِ تہا اتک ۔ انچو سما بیت تچانی ءِ اتکگ ۔ پرچے کہ آئی ءِ گین پاداتکگ ات ۔ ”ما دپیگ بند کتگ بلے حکم انت ۔ وہدے تو کائے گڈا پچ کنگ بہ بنت ءُ تو میت ءِ دیدارءِ کت بکن ئے ۔“ وہدے آ پہ تابوت ءِ شت من آ ترا دپیگ ءِ چست کنگ ءِ مکن کت ۔

" پرچا؟ تو نہ لوٹ ئے کہ من ۔۔۔۔۔" آئی ءَ کشّگ بندات کت۔

" اناں" من پسہ دات۔

آئی ءَ پیچکش کیسگ ءَ مان جت ءُ من ءَ روک روک ءَ چارات۔ ہمے وہدءَ من مارات کہ بائد یں مکن منکتیں۔ ہمہ ءُ بگڑءَ کپتاں۔ کئے دیراں منی نیمگا چارگ ءَ رند، آئی ءَ جست کت۔

" پرچا، اناں۔"

آئی ءَ گالوار ءَ تہا نرمی مان نہ ات۔ تہنا سبب زانگ لوٹ ات یے۔ "چو وت نزاناں" ۔ من پسوودات۔ آ وتی اسپیتیں بروتاں گوں لتیب ءَ لگ ات۔ پدا منی نیمگا نہ چارات گوں مہروانی ءَ گشت یے۔ "من سرپد بیتاں۔"

آ گندگ ءَ شرّیں مردے ات۔ سبز سبزیں چم ءُ گلابی تیں گلّ۔ پہ من ءَ کرسی یے کشان کت، تابوت ءَ کش ءَ جت۔ وت منی پشت ءَ نشت۔ نرس پاد اتک درواز گ ءِ نیمگا شت۔ وہدے آروگ ءَ ات دربان ءَ گوں نرمی ءَ گشت۔ "بزگ ریش انت۔" شری سرا چارات۔ دیست کہ آئی ءَ چماں کئے جہل ترپتی ئے بستگ۔ ریش گوات گپتگ ءُ پونز ءِ نزیک ءَ رستگ ات۔ سرجمیں دیم پٹّی ءَ چیر تر بیتگ ات۔

آئی ءِ روگ ءَ رند دربان ہم پاد اتک ۔ "من نوں رواں' تو بہ نند"۔ پکائی ءَ گشت نہ کناں۔ پسو ءَ من چیزے گشت کہ اشارہے کت یا اناں۔ بلے آروگ ءِ بدل ءَ کرسی ءِ پشت ءَ اوشتات۔ اے مارشت کہ کسی ءَ منی پشت ءَ سنگر بستگ ءُ اوشتاتگ۔ من ءَ تور ینگ ءَ ات۔

روچ نرم نرم ءَ جہل کپان ات۔ کوٹی ءَ تہا سبک ءُ وشّیں زرّ نے تالان ات۔ برزءَ روشندان ءِ سرا دو گوبز ڈینگ کنگ ءَ ات۔ چہ واب ءَ چم کانڈیل اتنت۔ من گوں بے تہنلی ءَ چہ دربان ءَ پرس ات۔ کہ چنچو مدت بیت آ اے جاہ ءَ کارءَ انت۔

" پنچ سال انت۔" آئی ءَ پُجست ءِ پسّوودات۔ گشئے منی جست ءِ ودار یگ ات۔ ہمے جست ءَ گوں گپ ءُ رپ ءَ بندات بیت۔ اگاں دہ سال پیش کسی ءَ آ ئرا بگشتیں کہ تو وتی زندءِ منتگیں بہراں مرانگو ءِ یک کماش گس یئ ءَ گوازین ئے آئی ءَ باور نہ بیتگ ات۔ عمرشست ءُ چارسال ءِ نزیک ءَ ات ءُ پیرس ءِ نندوک یے آت۔ وہدے آئی ءَ چو گشت من گپ گڈات۔ "گڈا بزاں تو ادا نشتگ ئے؟۔"

"ہمے وہدءَ من ترانگ ءَ کپتاں کہ سرپانک ءِ گورا برگ ءَ پیسر آئی ءَ مات ءِ بابت ءَ چیزے گشتگ ات کہ اے ہنداں سک گرم بیتگ ءِ سبب ءَ میت زیت کل کنگ بنت بلے پیرس ءَ دوددے سئے روچ ءَ ایر بنت۔ بازو ہدءَ چارروچ ءَ ہم۔ پدا آئی ءَ گشت زندگی ءِ جواتریں بہر من پیرس ءَ گوازینتگ۔ آروچاں داں قیامت ءَ بے حال کت نہ کناں۔ "ادا ہر کار اشتاپی ءَ بیت۔ انگت ما کئی ءِ مرگ ءِ حال ایر نہ برتگ کہ مارا جنازہ ءِ ہمراہی ءَ روگ کپیت۔"

"بل اے گپ ءَ، گوں بے چارگ ءِ چشیں گپ مکن۔" آئی ءِ لوگی ءَ آئی ءِ گپ گڈات۔

کماش کمک شہرت بیت ءُ ہلی لوٹگ ءَ لگ ات۔ من آئرا باور کنائینت کہ چشیں گپ نہ بیتگ۔ راستی من ءَ آئی ءِ گپ وش بیتگ ءَ اتنت۔ چشیں حیال منی دل ءَ نیاتک۔

دیمترا آئی ءَ گشت کہ بن اصل ءَ آ پہ کماش گس ءِ نندگ ءَ اتکگ ات بلے انگت ڈڈات ہمیشہ وہدے دربان ءِ جاہ ءَ ہورک بیت گڈا آئی ءَ وتی نام دات۔ من گشت کہ آ دربان ءِ گیش کماش گس ءِ نندوکے گندگ ءَ کئیت۔ آئی ءَ نہ منّ ات۔ آ دت ءَ را اے جاہ ءِ کاردارے سرپد بیت۔ آئی ءَ وہدے کماش گس ءِ جاہ منندانی گپ جت۔ گڈا آہان ءَ "آ" یا "کماش" گشت۔ آئی ءِ عمر چہ آہانی ءَ کمتر نہ ات بلے دربان بیتگ ءِ سبب ءَ بستارکے برزترات۔ اینگرانی سرا آئی ءِ حکم کم ءُ باز چل ات۔

نرس واتر اتک۔ زیت شپ ءَ مانشانت۔ روشندان ءِ سرا اناگہ تہاری شنگ بوت۔ دربان ءَ قندیل روک کتنت۔ منی چماں وردیے ژُرت۔ آئی ءَ من ءَ ورگجاہ ءِ روگ ءُ ورگ ءِ دعوت دات۔ بلے من ءَ شد ءَ نہ گپتگ ات۔ پدا کافی ءِ سلاہ جت۔ کافی من ءَ سک وش بیت۔ آئی ءَ منّت گپت۔ کتری ءِ رند آ گوں ٹرشت پی ءَ اتک۔ کافی نوشگ ءَ پد من ءَ سگریٹ ءِ طلب بیت۔ بیت کنت اے رسمانی

حساب ءَ ردات۔ فکروں تا چینت ہچ حرابی گندگ ءَ نیاتک۔ من ءُ دربان سگریٹ کشگ ءَ لگ اتیں۔ آئی ءَ گپ ءِ تران پدا بنگیج کت۔

"تئی مات ءِ ہمسنگل "شپ آ گہی ءَ" ہاترا آیگی بنت۔ وہدے کسے بیران بیت۔ ادا "شپ آ گہی" بیت۔ من رواں چندے دگہ کرسی کاراں ءُ کافی ءِ دگہ دیزے ہم۔"

اسپیتیں دیوال ءِ سرا ژن ءِ ترپگ ءَ منی چم درد ءَ اتنت۔ من دربان ءَ یک قندیلے کشگ ءِ گشت۔

"بیت نہ کنت۔" آئی ءَ پسّو دات۔

"اے قندیل انچو جوڑینگ بیتگ انت۔ ہمجیگ ءَ روک بنت ءُ ہمجیگ ءَ مرنت"۔

من آہانی نیمگا دلگوش دیگ بند کت۔ دربان ڈن ءَ در اتک۔ لہتے کرسی آورت۔ تابوت ءِ کش ءُ گوراں ایر کت۔ یکی ءِ سرا کافی ءُ دہ دوازدہ دانگ پیالگ ایر کت۔ منی دیم ءِ روءَ نشت۔ نرس ءِ پشت پر ات۔ اوتاک ءِ دومی کنڈ ءَ نشتگ ات۔ من چو دیست نہ کت، چے کنگ ءَ انت۔ بلے چہ باسکانی سُرینگ ءَ پدرات کہ چیزے گوپگ ءَ انت۔ کافی ءِ نوشگ ءَ پد منی جان گرم تر ات۔ من وت ءَ آسودگ مارات۔ چہ دروازگ ءَ پلانی وشبو ءُ سارتیں گوات ءِ کول آیگ ءَ اتنت۔ چا گرد انچش ات کہ من ہُسپنگ بوتاں۔

اجبیں برمش یی ءِ من ءَ پذ رہینت۔ روشنائی گیش ترند بیتگ ات۔ ساہگ چ وڑا اودا نہ بیت انت۔ انچو سما بیت گشئے رژن چہ ہر چیزءِ ہر نیمگا درآیگ ءَ منی چمانی تہا مین بنیگ ءَ ات۔ مات ءِ ہمگنگل آیان اتنت۔ دہ کس اتنت۔ انچو گاماں ایر کنان اتنت گشئے آ کوٹی ءِ ویران ءَ اسپیتیں رژن ءَ ابید ءَ ترک ءَ تواراءِ ایر رچان انت۔ آ نشت انت۔ گڈا کرسیاں چیسکگ ہم نہ جت۔ من سرجمیں عمرءِ چ مردم چشمیں پہ اسرار ایں وڑی ءَ ندیستگ ات۔ آہانی دروشم ءُ پوشاک ءِ چ چیز منی دیدن ءَ نہ رکھات بلے من آہانی توار نہ اش کت۔ اے باور کنگ مشکل ات کہ آہانی زندگیں وجودے ہست ات۔

کساس دراہیں جنیناں پیش بند بستگ ات۔ سرُ ینانی کش ءِ پیت انچو مہر بستگ ات کہ آہانی دیم ءِ دراہگیں لاپ لوٹجان اتنت۔ من پیش ءِ کدی حیال نہ کتگ کہ پیریں جنینانی لاپ چو مزن بنت۔ مردیں گیشتر کنگ ءِ مرغانی وڑا بارگ اتنت۔ آہانی شکل ءِ پدریں چیز ، چم اتنت۔۔۔۔۔ کرُ چکانی کدو ءِ رژن ءِ اینکیں جلشگگ یے۔ وتی جاہ ءَ نشتگ ءَ منی نیمگا چاران وتی سران ءِ وت سرا سرینگ ءِ اتنت۔ آہانی لنٹ بے ونتائیں آریکانی تہا ایر شتگ اتنت۔ من چو سوڑگ کت نہ کت کہ آ گوں من ءِ چیزے کشگ لوٹاں یا پیری ءِ سبب ءِ چش انت۔ گمان ہمیش ات کہ آہاں وتی وڑءِ سلام داتگ ات۔ من ءِ سک عجب لگ ات۔ کماش دربان ءِ کش ءَ گوراچ بوت انت۔ سراں سرینان گوں گران ءَ سنگینی ءَ منی

نیمگا چارگ ءِ اتنت۔ منی دل ءِ ہے حیال اتک گشئے آ منی قاضی نامینگ بوتگ انت۔ کتریں ءِ رند یک جنینے ءِ گریوگ بندات کت۔ آ دومی سرُ پ ءِ دگہ جنینیءِ پشت نشتگ ات۔ آئی ءِ دیم نہ دیست۔ ہیرگ ہیرگ ءِ آئی ءِ ہیکگانی توار اتک۔ انچو سما بوت آ ہچبر حاموش نہ بیت۔ اے دگہ کماش وتیگان اتنت۔ کرسیانی سرا گرُ نچ ءِ وڑا نچ اتنت۔ تابوت، وتی لٹ یا دیم ءِ روءِ روک روک ءِ چارگ ءِ اتنت۔ چم نہ مرینت انت۔ آ جنین انگت ہیسکارگ ءِ ات۔ من حیران اتاں۔ لوٹ ات کہ آئی ءِ تسلا بدیاں۔ بلے گوں من پچاروک نہ ات۔ گپ کت نہ کت۔ رند ترا دربان آئی ءِ نیمگا جہل بوت۔ گوشاں چیزے گشت یے۔ جنین ءِ پہ اناں ءِ سر سُرینت۔ گوں حقہ ئیں دپ ءِ چیزے گشت کہ من سرپد نہ بیتاں۔ آئی ءِ ہیسکارگ گیش بوت انت۔

دربان ءِ وتی کرسی کنز ینت۔ نزیک اتک نشت۔ کمک بے توار بیت۔ پدا منی نیمگا نہ چارات ءُ گشت یے۔

" آئی ءِ تئی مات سک دوست ات۔ گشیت دنیاءِ تہا منی یک دوست یے آت۔ تئی مات۔ نوں آ تہنا انت۔"

من نزانت پسوءِ آئی ءِ چے بگشاں۔ پدا بے تواری بیت۔ کم کم ءِ جنین ءِ ہیسکارگ کم بیت انت۔ پدا آئی ءِ پونز سپا کت ءُ کے پونش پونش ءِ رند بے توار بوت۔ واب ءِ نہ کپتگت بلے بازیں نندگ ءِ من ءِ سک دمبر تگ ات۔ پاد دردءِ

اتنت۔ من ءَ انچو گمان بیت کہ آ ہانی بے تواری منی اعصابانی سرا سوار بیان انت۔ انا گرا نا گرءَ سرا تو ارے اتک۔ بندات ءَ من حیران بیتاں۔ رندءَ حیال تا چینت۔ زانگ ءَ اتک۔ کماشاں وتی گل تہی نیمگا چونس اتنت۔ اے وڑا یک عجبیں گیر گیرے ودی بیت۔ آ وتی فکراں انچو بڈ اتک اتاں کہ سما اش ہم نہ بیت چے کنگ ءَ انت۔ انچو سما بیت۔ آ ہانی گورا اے میت ءَ ہم ہچ بستار نیست ات۔ بلے نوں من ءَ گمان انت کہ منی حیال ردات۔

دربان ءَ درستانی دیم ءَ کافی ءِ پیالگ ایر کت۔ پدا جوانی ءَ یاد نہ انت۔ کہ چے بوت۔ وڑے ناں وڑے شپ روچ بوت۔ بس یک گپے یات انت۔ وہدے چم ہچ بیت انت۔ دیستوں کہ کماش کرسیاں تکہ واب انت۔ ابید چہ یک مردی ءَ، وتی لٹ ئی مہر داشتگ۔ سنٹ وتی دستانی سرا ایر کتگ۔ من ءَ انچو روک روک ءَ چارگ ءَ ات۔ گشئے منی آ گہ بیتگ ءِ ودارءَ انت۔ پادانی ھڈ تیرک دیگ ءَ اتنت۔ چم کے دیراں رند پدا ہچ بیت انت۔ بام ءَ داتگ ات۔ سہکیں رژنے چہ روشندان ءَ سرا کشان ات۔ رندترا کماش پے پاد اتک۔ کلگ ءَ لگ ات۔ مزنیں چار کنڈیں رومالی ءَ تک جت۔ ہر رندءَ انچیں توارے ودی بیت گشئے آئی ءِ دل حراب انت۔ آ دگہ ہم پاد اتک انت ءُ روگ ءِ چن ءُ لانچ ءَ لگ اتنت۔ بے آرامی ءِ سبب ءَ دیم اش چو کپو درانی وڑا اتنت۔ روگ ءَ پیش آ ہاں گوں من دست ملائینت۔ گشئے یکیں شپ ءَ ما سک ہور تو ر بیتگ اتیں۔ بل کہ دراہیں

شپ ءَ وت ماں وت ءَ گپے ہم نہ کتگ ات۔

منی نلکیگی ءِ آ ماچ اتاں۔ دربان ءَ من ءَ وتی کوٹی ءَ برت۔ دست ءُ دیم شششتاں۔ گد گیگ ءَ گور کت انت۔ کافی ئے نوش ات۔ تبوں چاڑ چاڑ بوت۔ ڈن ءَ در اتکاں۔ روچ برزات۔ مرانگو ءُ زرءِ درمیان ءَ کوہانی سرا آسمان ءَ جا گہ جا گہے سہریں پولنگ ظاہر اتنت۔ چہ زرءَ نیمگا آیوکیں گوات ءَ ہر نیمگا سوریں وشبوے تالان کتگ ات۔ وشیں روچ ئی ءِ نشانی اتنت۔ دیر انت کلگی ھنداں نیا تکگ اتاں۔ حیال گردینت، اگاں مات ءِ ہیرانی ءِ جیڑہ مہ بوتیں۔ اے وہدءَ ستیل ءَ سوادوش ات۔

پیڑگاہ ءَ یک درچک ئی ءِ چیرءَ اوشتا تاں۔ زمین ءِ سارتیں وشبوءَ واب ءَ جاورءَ در کت۔ کارگس ءِ سنگت اے وہدءَ کارگس ءَ روگ ءِ چن ءُ لانچ ءَ بنت۔ پہ من اے روچ ءِ حراب تریں بہر انت۔ دہ پانزدہ دمان ہمے حیالانی تہا گوست۔ ماڑی ءِ تہی نیمگا طلوءَ توار کت۔ من پدرہ اتاں، دریگانی پشت ءَ شر پڑے ہست ات۔ یک برے پدا بے تواری ءَ مانشانت۔ روچ نوں سک برزءَ اتکگ ات۔ رژن منی پادانی چیرءَ ات۔ دربان ءَ حال دات کہ کماش گس من ءَ لوٹگ ءَ انت۔ من کارگس ءَ شتاں۔ آئی ءَ لہتے کاگدانی سرا منی دز رند گپت انت۔ سیاہیں گد گورا ات۔ پتلون ءِ سرا ہیرت ہیرتیں کشک اتنت۔ ٹیلیفون دست ءَ کت۔ منی نیمگا چار ات۔

" جنازہءِ انتظام کارا اتگگ انت ۔تابوتءِ بند کنگءِ ہاترا میت جاہءِ روگی انت ۔من آ ہاں پہ مہتل ہنیگءِ نگشاں کہ تو وتی ماتءِ گڈّی دیدارءِ بکن ئے ؟"

" اناں" من پسّو دات ۔

آ نریں گالواریءِ فونءِ کشگءِ لگ ات " جوان ۔ مسٹر اک ۔ وتی مردماں، میت جاہءِ راہ دئے" ۔

آئیءِ منءِ گشت کہ آوت جنازہءِ کئیت گوں ۔

من آئیءِ منت گپت ۔ آ ٹیبلءِ پشتءِ نشت ۔ پادماں پادءِ سرا ایر کت ۔پشت تکہ دات ۔ آئیءِ گشت کہ منءِ ابید، نرس، ءُ دگہ دو مردم جنازہءِ کئیت گوں ۔ کماش کس نیءِ دوداں انت کہ ادئے مردم جنازہءِ شت نہ کننت ۔ " یک شپے " شپ آگہی" ءِ بہر زرت کننت ،بس ،" ہمے بابتءِ گپ جنانءِ آئیءِ گشت کہ " اے دود پہ ہمائی شہریءِ واستہ انت ۔ کہ آ ہانی کماشیں دل جُبر ہگاں گوں مکپ انت ۔ بلے تئی ماتءِ جنازہءِ بہر زیرگءِ ہاترا آئیءِ یک دوست بے رضا دیگ بوتگ ۔ تو ماس پیرے ۔ " سرپانکءِ بچکند ات ۔ " اے یک گوںڈیں اپتکیں قصہ ات ۔ پیری ءُ تئی مات سک نزیک ات انت ۔ یک ءُ دومیءِ کدی گسر نہ بوت انت ۔ کماشاں تئی ماتءِ را پیرےءِ دشتار گشت ءُ کلاگ گپت ۔ " شما سیر کدی کن ات " ۔ کماشاں جست کت ۔ آ ہاں

کندات ءُ گپ گار کت ۔ اے یک دائمی مسکرائی ئے جوڑ بوتگ ات ۔ تئی ماتءِ بیرانیءِ آئیءِ سرا سک اثر کتگ ۔ من حیال کت آ نرا جنازہءِ تئیلگ بلاہیں زورا کی یے بیت ۔ " شپ آگہی " واستہ ڈاکٹرءِ آ نرا مکن کتگ ۔"

کے مابے تواری ءِ نشتیں ۔ سرپانک پاداتک دریگءِ دپءِ اوشتات ۔

" چہ مرا انگو ءِ مہتر پادری اتکگ ۔ وہدءِ کے پیش ۔ "

چرچ نزیکءِ بازارےءِ ات ۔ سرپانکءِ منءِ ڈاہ دا تگ ات کہ اودا رسگءِ کم چہ کم نیم کلاکءِ گیش لگ ایت ۔ ما جہلءِ ایر کپتیں ۔ پادری میت جاہءِ دپءِ مئے ودارءِ ات ۔ چرچءِ دو کاردار ہمراہ ات ۔ یکیءِ سوچکی بودیگءِ ازباب دستءِ اتنت ۔ پادری آئیءِ دیمءِ جہل عود دانءِ زنزیلءِ گیشینگءِ ات ۔ وہدے آئیءِ مارا دیست ٹہگ بیت ۔ مارا "منی چک" ءِ نامءِ تواری کت ۔ پدا ما میت جاہءِ تہا شتیں ۔ گوں موتکی پوشاکاں چار مردم تابوتءِ پشتءِ اوشتاتگ ات ۔تابوتءِ دپیگ بند ات ۔ سرپانکءِ گشت کہ گاڑی اتکگ سر بیتگ ۔ پادریءِ دعا بنا کت ۔ درست پہ روگءِ جاڑی بوت انت ۔ چاریں مردماں سیاہیں گدءِ چنڈے دستءِ کت ۔ تابوتءِ نیمگا شت انت ۔ پادری گوں کماشاں ہمودا ات ۔ من ڈنّءِ در اتکاں ۔ دروازگءِ دپءِ جنینے اوشتاتگ ات ۔ من پیشءِ ندیتگ ات ۔

" اے واجہ مرسو انت ۔" سرپانکءِ گشت ۔

آئیءِ نامءِ سر پدنہ بیتاں۔ بس ہے زانت کہ کماش گسءِ نرس یے ات۔ پچاروکیءِ پدءَ منءِ سلام نئی دات۔ آئیءِ وراجءَ ہچکیں لنغانی سرا ہچ کندگءِ نشانی یے ہم نیاتک۔ مادروازگءِ یک کرّ کتءَ اوشتاتیں۔ تابوت ڈنءِ دراتک بکنت۔ پدا تابوت دیمءِ روان بیت، ما پشتءِ گون بیتیں۔ غلام چوٹءِ ڈن ءِ دروازگءِ دپءِ سیاہیں گاڑی یے ودارءِ آت۔ گاڑیءِ گندگءِ گوں من کارگساں ایریں قلم دانانی ترانگءِ کپتاں۔

گاڑیءِ کشءِ ہچکیں مردے اوشتاتک ات۔ آئیءِ جنائیں دروشمءِ گد گورا ات۔ انچو گندگءِ ات۔ جنازہءِ اچستءَ ایرے ڈُبءِ ہمائیءِ سرا ات۔ آئیءِ کشءِ منی ماتءِ تُرکیں دوست پیرے پشل پشلءِ ڈُکرتگ ات۔ آئیءِ دپءَ دیم دگہ وڑیں اتنت۔ مزنءَ نشانیں پونز، لرزوکیں لنٹ، مُہر جنتگءِ مومءِ وابیں ذردرنگیں مُجل، سہر سہرءَ لونچانیں گوش، گوشانی کشءِ اسپیت رنگیں ریشمیں مودانی پڑ، بلاہیں کالرءِ سرا گونڈکیں ٹائی۔ پراہیں ساہگءِ نازرکءَ ہچکیں کلاہ، آئیءِ سرا انچش ات۔ گشئے رودے ایرات۔ فیلءِ گوشانی وڑا لونچانیں پتلون۔

آ اجنبیں لیپرزگی جادریءِ اوداا اوشتاتگت۔ جنازہ انچو کہ دروازگءِ دپءِ رس ات۔ آئیءِ وتی کلاہ دیر کت۔ تابوت دارءِ کارداراں مارا وتی جاگہاں سر کت۔ پادری گاڑیءِ دیمءَ، چاریں سیاہ پوش، چاریں کنڈاں، سرپانک، من، پدا پیرےءَ نرس۔

آسمان چہ رُژنءِ روک ات۔ گوات گشئے ترونءِ آسءِ شُشگ ات۔ گرماگءِ کول سرزمینءِ پچگءِ اتنت۔ تیزیں رنگءِ گداں جاور گتر کت۔ جنازہ دیراں پر چاچست بیت۔ منی زانگءِ نیاتک۔ کماشیں پیریءِ وتی سرءِ کلاہ کش ات۔ من پیریءِ نیمگا دلگوش دات۔ آ جوانیءِ چارات۔ سرپانکءِ گشتگ ات کہ منی ماتءِ پیرے مدام بیگاہاں ستیلءِ دراتکگاں۔ بازوہدءَ دور یں بازارءِ شتگ انت۔ یک نرس یے مدام ہمراہ بیتگ۔

من گلگی ہندانی نیمگا نگاہ جت۔ بامءِ درچکانی قطار آسمانءِ نیمگا سرا کشان اتنت۔ چہ گرمءِ سہریں زمینءِ سرا سبزیں رنگءِ پولنگ درا اتنت۔ جاہے جاہے تہنائیں لوگانی رژنءِ روکءِ گیش پدرا اتنت۔ روچءِ جلشکوکیں رژنءِ اے ندارگ بے رحمءَ دلپروشیں عکس یے پیش دارگءِ ات۔ منی زانگءِ اتک کہ اے وڑیں وہداں ماتءِ دلءِ سرا چے گوستگ۔ اے ہندءِ بیگاہانی گواچنی اینکی ءِ آئیءِ راشلوریں وشی یے داتگ۔

گڈسرا ما سر گپتیں۔ ہے وہدءَ من دیست کہ پیرے کے لنگش کنان انت۔ گاڑی دیمءِ روان ات۔ آ بے چارگ پشت کپت۔ گاڑیءِ ہمراہیءِ روکاں یکے منی کشءِ اتک۔ حیران اتاں کہ روچ برزیءِ منزلاں چنچو گشادیءِ بڑان انت۔ گدانی توارءِ گواتءِ تہا لرزگے مان اتکگ ات۔ کاہانی کپشءِ آواز برز ات۔ ہید منی دیمءِ چکران اتنت۔ کلاہ سرا نہ ات۔ گوں رومالءِ دیم

گوات کنان کت۔

تابوت داراں یکّیءَ گوں من گپے جت۔ من سر پد نہ بیتاں۔ آئیءَ چے گشت۔ گپ کنگءِ وہدءَ آئیءَ دلبندءِ ہید گوں رومالیءَ پہک کتنت۔ گوں راستیں دستءَ کلاہ کنزینت۔ من پرس ات کہ آئیءَ چے گشتگ ات۔ آئیءَ برزءَ نیمگا اشارہ کت۔

" روچ سک تر ندانت۔ گندئے؟"

" ہو" من پسوودات۔

" اے جنازہ تئی مات ءِ بیگ انت۔؟" کمے ویراں رند آئیءَ جست کت۔

" ہو" من پداگشت۔

" آئیءَ عمر چنچک ات۔"

" بازات۔" بن اصلءَ من نزانت کہ ماتءِ عمر چنچک ات۔

پدا آ بے تواربوت۔ پشتءَ چک جت۔ پیرے پنجاہ گزءِ دوریءَ لنش کنان آیگءَ ات۔ گامگیئیں چز تند کنگءِ باترا آ کلاہءَ سریناں ات۔ من سر پانکءِ نیمگءَ ہم نگاہ کت۔ آپ حساب گاماں ایر کنان ات۔ ہر کارءِ گرانءُ سنگین گندگءَ آیگءَ ات۔ ہید پیشانیءَ تر پکءَ اتنت بلے آئیءَ پہک نہ کت انت۔

منی انگل ہمیش ات مئے کسانیں کاروان کمے تیز روان ات۔ ہر نیمگا روچءِ رژنءِ شنگیں کلکی ندارگ اتنت۔ آسمانءِ نیمگا نگاہ بے

چارگ ہم ہوشءِ گارکنگءِ بس ات۔ کمے دیمترا مادگءِ ہما بہرءَ سر بیتیں کہ گوں ڈانبراں نوک جوڑ بینگ ات۔ ہر گامءَ دگءِ سرا جُھلیں کنڈے جوڑ بیت۔ ڈرچ ڈرچءِ آواز آیگا ات۔ اپس گاڑی والہءِ کلاہ ہم ہے پلمّمیں چیزءِ جوڑ بینگیں بے گندگءَ اتک۔ برزءِ زردءُ اسپیتیں رژنءُ چاریں نیمگا سیاہیں گاڑیءِ شترانکءُ ترپوکیں سیاہی۔ کاروانءِ مرد مانی پوشاکانی لکشتگیں سیاہیءُ دگءِ سرا نگرہءُ سیاہیں کنڈ، یک اجبءُ جتائیں دنیائیءِ عکسءِ پیش دارگءَ اتنت۔ جتائیں تہرءِ بو، گرمیں پوستءِ بو، اپسءِ لڈائی بو، سوچکیءِ وشبوءِ سبک سبکیں کول، سر جمیں شپءِ بے واہیں چم، حیال گشئے غباراں گپتگ اتنت۔

یک رندے پدا چک جت۔ پیرے باز دیر پشت کپتگ ات۔ گرمیں دہنزانی تہا کساس گار ات۔ انا گہءَ آ اندیم بیت۔ اے بابتءَ کمے جیڑگءِ پد من انگل جت کہ آ چہ دگءِ دراتکگ۔ توک کشکءِ گران انت۔ ظاہر انت کہ آ اے ہنداں جوانیءِ زانکار انت۔ چوٹءِ آ پدا گوں مادپ کپت۔ آئیءِ یک رندے پدا توک کشکے گپت۔ مئے نزیکءِ رس ات۔ اے کار رند ترا باز رندءَ بیت۔ بلے زیت من چارگءِ دمبرت۔ منی پیشانی ترک ترکءِ ات۔ وتءِ مشکلءِ گران کتگ ات۔

پدا دراہیں کار زیتاں بیت انت۔ پہ حسابءُ ردءُ بند کہ منءِ آ گیانی تکءُ گیچن یات نہ انت۔ ابید چہ اے گپءَ کہ وہدے ما بازارءِ نزیکءَ سر بیتیں

گڈا نرس ءِ گوں من چیزے گشت۔ آئی ءِ آوازءِ من ءَ گرینت۔ چہ آئی ءِ رنگ ءَ دروشم ءِ باز جتا ات۔ شیر کن ءُ وش زیمر۔ آئی ءَ گشتگ ات۔ ''اگاں وش وش ءَ روے گڈا چیگ بنیگ ءِ ترس، گشاد روئے ہیدءِ جانشود بیئے۔ سارتیں گوات ءَ سارتی جنت۔'' من آئی ءِ مطلب ءِ سر پہ بیتاں۔ ہروڑا نادراہ بنیگ المی ات۔

جنازہ ءِ دوئے گپ من ءَ یادانت۔ مثال ءِ جبرءِ پیری ءِ دروشم، وہدے بازارءِ ڈن گوں ما گڈی رندءَ دپ کپت۔ آئی ءِ دیدگ رنج ءُ غم یا ناتوانی یا ہردکانی ارساں شہمگ ءَ اتنت۔ بلے کرچکانی سبب ءَ ارس جہل ءَ رچگ ءَ نہ اتنت۔ ارساں آئی ءِ کماش ءَ کوہنیں دروشم ءِ سرا جتوانی یک ترپوکیں واے گوپتگ ات۔ پدا چرچ ءِ ندارگ۔ دگانی سرا ترءُ ماتریں کلگی قبرانی سرے سہریں رنگ ءِ پل، پیری ءِ بے ہوشی۔ آئی ءِ درنگیں تی ءِ رنگ ءَ کپگ۔ مات ءَ قبرءِ سرا اتالانیں سہریں حاک، گوں آہاں ہمگر نجیں اسپیتیں رنگ ءِ مردم۔ شورءُ جاک، یک کافی جاہی ءِ دپ ءِ بس ءِ ودار۔ انجن ءُ ڈگڈگ، گڈ سرا الجھیز رءِ دگانی گندگ ءُ وشی ءِ موج، نپادءِ سرا وپسگ۔ دوازدہ کلاک ءَ یک دزچ ءِ وپسگ ءِ حیال۔ اے درست منی یادداشت ءِ بہرانت۔

{☆☆☆}

(۲)

سُباہ ءِ وہدے پاد اتکاں گڈا منی زانگ ءَ اتک کہ کارجاہ ءِ کارمستر دور روچ ءِ موکل دیگ ءِ پرچے پہ ششءِ کپتگ ات۔ من پشمبہ ءُ آدینگ ءِ موکل لوٹ اتگ۔ شمبہ ءُ یک شمبہ ءَ کارگس چوتائی ءَ بندنت۔ دراجیں موکلا کارمستر مشکل ءَ دینت۔ بلے پدا ہم منی ہچ میار نہ ات کہ مات ءَ را آدینگ ءِ روچ ءِ ثواب کنگ بیت۔ پدا شمبہ ءُ یک شمبہ ءِ موکل وا ہروڑیں جاورا بنیگی انت۔ گپ ءِ آسرائیش کہ آئی ءِ مطلب پدرات۔

گوستگیں روچ ءِ ہچ ءُ تاک ءِ رند من انچو دمبرتگ ات۔ کہ سُباہ ءِ پاد آہگ تہنمل نہ بیت۔ ریشانی سا یگ ءِ وہدءِ فکروں تاچینت۔ صحب چون گوازینگ بہ بیت۔ اوڑناگ ءِ ارادگ کت ءُ چلوپگاں گیش اتاں، تیاب دپ ءِ راہ گپت۔

بازیں جنک ءُ بچک حودءِ اوڑناگ ءَ اتنت۔ ماری کارڈونا ہم ہمودا ات۔ آئی ءِ زمانگے مئے کارگس ءِ ٹائپسٹ ءِ کارکتگ۔ آ روچاں من آئی ءِ سرا اللکو اتاں۔ منی خیال ات کہ آ ہم من ءِ دوست داریت بلے آ مئے کارگس ءِ بازکم وہدءِ بیت۔ اے عشق ءُ عاشقی ءِ ہچ آسر در نیاتگ۔

وہدے من آتکتگ ءِ سر کپگ ءِ کمک کت گڈا منی دست سبک سبک ءَ

آئیءِ دلبندءِ سرجنان بیت۔ آتحنگءِ سرا دل پہ بالا وپت۔ من آپءِ تہا پادلوٹجان کتءُ نشتاں۔ کے دیراں رند آئیءِ چک جت منی نیمگا چارات۔ آئیءِ مید چمانی سرا رتکگ اتنت۔ کندگءِ آت۔ من ہم تحنگءِ سرا سرکپت۔ آئیءِ کشءِ نشتاں۔ گوات گرم ات بلے وش ات۔ مسکرا مسکرا من وتی سرآئیءِ کٹءِ ایر کت۔ آئیءِ منءِ مکن نہ کت من وپتاں۔ نیلگءُ سہرچکیں آسماں منی نگاہانی دیمءِ تالان ات۔ سرءِ چیرءِ ماریءِ لاپءِ برزیءُ جہلیاں مارگءِ اتاں۔ نیم ساعتءِ گیش نیم واپیءِ جاورءِ اودا وپتیں۔ وہدے روچ ترند بیت۔ ماریءِ آپءِ تہا ٹیک یے وارت۔ من ہم آئیءِ پشتءِ گون پتاں۔ آ گپت۔ وتی دست آئیءِ سرُ ینءِ مان تزینت۔ ما ہوریءِ اوڑناگ کنان بیتیں۔ ماری اشکہ کندگءِ ات۔ وہدے ما حودءِ لسپءِ اوشتاتگءُ وتی جاناں سپا کنگا اتیں۔ گڈا ماریءِ گشت کہ ”منی رنگ چہ تئی رنگءِ سبز تر انت۔“ من آئیءِ بیگاہءِ باسکوپ چارگءِ سلہ جت۔ آئیءِ پدا کندات ءُ روگءِ جاڑی بیت۔ گوں ہے شرطءِ کہ ما فرناندیلءِ مسکرائی (کامیڈی)ءِ چاریں کہ آ روچاں سک نامدار ات۔ وہدے ما گد گورا کتنت۔ آئیءِ چم پہ منی سیاہیں ٹائیءِ کپتنت۔

”گئی پرسءِ دارگا ئے؟“

من حال دات۔ ماتءِ وفات گُتگ۔ آئیءِ جست کت ”کدی“ من گشت۔ ”ذی“ آئیءِ دگہ ہچ نہ گشت۔ بس وتءِ کمے ڈُزات ئے۔ گشگی اتاں

کہ منی ہچ میار نہ اِنت بلے من وتءِ داشت۔ منءِ گیر اتک کہ وتی کارجاہءِ کارمسترءِ گوں ہے گپ گشتگ ات۔ رندءِ حیال اتک کہ اے بے سریں گپے من جت۔ بے سریں گپ یے ات یا نہ ات۔ بلے وتءِ میار یگ الماماارات۔

دال بیگاہءِ ماری اے جیڑہءِ فراموش بیتگ ات۔ فلمءِ چندے بہر مسکرائی اتاں اے دگہ بہر چٹ بیکار۔ سینماءِ تہا ما کشءِ مماں کشءِ نشتیں۔ آئیءِ وتی پادے منی پادءِ سرا ایر کت۔ منی دست پدا آئیءِ دلبندءِ سرجنان بیتنت۔ فلمءِ ہلاسیءِ کمے پیسر من آئیءِ چلکے گپت۔ بلے کمے لفشانی وڑا۔ پدا آ منی ہمراہیءِ منی لوگءِ اتک گوں۔

سُباہءِ پادا اتکاں۔ ماری شتگ ات۔ شپءِ گشتگ ات آئیءِ سُباہءِ مہلہ وتی ترو ءِ گورا روگی انت۔ یک شمبہ ات۔ پمیشکہ پتا ہیر وپتاں۔ دیم پہ چیر بیتءُ سرجاہءِ سرا ماریءِ سرءِ سورتاہیں وشبو بوچت۔ دال دہ بجءِ وپتاں۔ پدا دال نیم روچءِ نپادءِ سرا دراج بیتءُ سگریٹ کش ات۔ یک کشءِ وڑا سلیستءِ ہوٹلءِ ورگ ورگءِ نہ شتاں۔ من چارات مردم گوں وڑ وڑیں جستءُ پرساں تنگیگ کن انت۔ منءِ ہے گپءِ سک زہر اتک کہ مردم منءِ جستءُ پرس بکن انت۔ ہمکے پچکءِ ہیک ہچءِ تہا وارت۔ لوگءِ نان نیست ات۔ آئیءِ ابید گزران کت۔ اے وہدءِ بازارءِ روگ تہنبل نہ بیت۔

ورگءِ رند نزانت چے بکناں۔ وتی لوگءِ تہا چکر اتاں۔ وہدے مات

منی گورا ات۔ اے لوگ مارا بس ات نوں کہ ایوک ءِ نندگی ات۔ پہ من ءِ کمے مزن ات۔ من ورگ ءِ ٹیبل ہم وپسگ ءِ کوٹی ءِ آؤرتگ ات۔ بس یکیں بان کار مرز کت۔ کار مرز ءِ کلیں سامان ہمے لوگ ءِ اتنت۔ پیتل ءِ یک پلنگے۔ سیگار میز، دار ءِ چندے کرسی کہ آہانی نند جاہ جہل شتگ اتنت ءُ یک الماری ہمے کہ آئی ءِ شیشگ زنگاں گپتگ ات۔ لوگ ءِ اے دگہ بہر کار مرز نہ بیتنت۔ ہمیشکہ آئی ءِ چارگ ءُ گزار ہم نہ بیت۔

دگہ ہچ کار نیست ات۔ ہمیشکہ ٹیبل ءِ سرا کپتگیں کوہنیں روتاکاں چاراں بیتاں۔ روتاک ءِ "کرسچن سالٹ" ءِ اشتہار مان ات۔ من تمرات وتی البم ءِ مان جت۔ روتاکانی ہر چیز من ءِ دوست بیت۔ مدام تمرات ءُ ماں وتی البم ءِ مان جت۔ پدا من الی کاراں گیش اتاں۔ بالکونی سرا شتاں۔ منی وپسگ ءِ بان انچش انت کہ چہ اودا شہر ءِ مزنیں دگ ءِ تدارگ گندگ ءِ کاینت۔ موسم وش درا بیت، کھڑنجا ءِ سنگ انگت تر پگ ءِ اتنت۔ دگ ءِ سرا مردم انچو روآ کنگ ءِ اتنت کہ گشئے گنوکی ءِ گپتگ اتنت۔ درستاں پیسر یک کٹمی ءِ مردم کہ پہ سٹیل ءُ سوادہ روگ ءِ اتنت۔ دو گونڈ گونڈ کیں زہگ کہ آہاں جانشوانی کوٹ گورا ات۔ کسان کسانیں نیکر ما نپوشتگ ات۔ ہمے گران ءُ سنگیں پوشاکانی سبب ءِ کمے ترس ءُ لرزان اتنت۔ یک گونڈیں جنکوے کہ آئی ءِ گلابی تیں رنگ ءِ بوٹ ءُ سیاہیں پوست ءِ بوٹ پادءِ ات۔ آہانی پشت ءِ آہانی مات ات۔ یک مزن بالا دیں جنین

یے کہ بادام رنگیں ریشم ءِ پوشاک پوش اتگ ات ءُ پدا آہانی پت ات۔ پچکیں قد ءِ چست ءُ چالاکیں مردمن بس چہ دروشم ءِ پجہ آؤرت۔ آئی ءِ بوچکانی کلاہے ءُ پرکی ٹائی ئے بستگ ات۔ لٹ دست ءِ ات۔ مردمانی گلگ مفتیں نہ اتنت کہ شریں کٹمی ءِ ہنیگ ءِ باوجود چہ وت کمتریں ذاتی ءِ جنین ءِ گوں سانگ کتگ ات۔ آہانی پشت ءِ ہندی "ٹل ملانی" ٹولی ات۔ تیل ءِ چہ ترپوکیں مید، سہریں نکٹائی، سرین ءِ تنگیں کوٹ، کرچکیں کیسگ، ءُ چار ہمگیں کریچ ءِ بوٹ۔ چش کہ آ چہ لوگاں مہلہ دراتگگ اتنت۔ ہمے واستہ من الکل جت کہ آ شہر ءِ مزنیں تھیٹری ءِ روگ ءِ انت۔ تھیٹر چہ اے جاگہ ءِ باز دیر انت۔ آ گوں جاک ءُ سلوات ءِ کندان ءُ گپ جنان بس ءِ ٹیسن ءِ نیمگا روگ ءِ اتنت۔

آہانی گوزگ ءِ رند دمنک کم کم ءِ ہورک بوت۔ اے وہد ءِ نوں "سینیکا ءِ شو" بنگیج بوتگ انت۔ بازار ءِ چندے دکاندار ءُ پٹی گندگ ءِ اتک انت۔ دگ ءِ دوئیں کشاں انجیر ءِ درچک قطار اتنت۔ آسمان صاف ات۔ روشنائی سک کم ات۔ تمباک بہا کنوک ءِ کرسی کشان کت دگ ءِ کش ءِ آؤرت۔ پادشہا ورتنت دراج بوتاں۔ ہما بس کہ کمے پیش تر چہ مردم ءِ سرپہ چک اتنت نوں کساس ہورک اتنت۔ تمباک بہا کنوک ءِ کش ءِ کانی جاہ ءِ رو پگ ءِ اتنت۔ اے یکشمی ءِ یک کش ءِ وڑیں نمروچے ات۔ من کرسی چکرینت تمباک بہا کنوک ءِ وڑا نشتاں۔ پرچے کہ اے وڑا نندگ وش تر ات۔ چندے سگریٹ ءِ کشگ ءِ رند من

لوگ ءِ تہاشتاں۔ چاکلیٹ یے زرت پدا بالکونی ءَ اکّاں۔ سچّی ءَ رند آسمان جمبراں مان پوش ات۔ نواں توپان آئیگی ات۔ بلے جمبراں زوت تُرّ ات۔ پدا ہم نشانی یلہ داتنت۔ بازار گستر تہار دیم گندگ ءَ اتک۔ من واں دیراں نشت آسمان چار ات۔ پنچ بج ءِ پدا بسانی توار اتک۔ نزیک ءَ یک اسٹیڈ یے ات۔ اودا فٹ بال میچ بنیگ ءَ ات۔ بس چہ ھمودا پیداک اتنت۔ پشت ءِ تحنگ ہم پُرّ اتنت۔ مردم پدا لکانی سرا درنجک اتنت۔ دومی بس ءِ لٹیسی سوار اتنت۔ آہانی کسان کسانئیں پیتیکاں (سوٹ کیس) آچ اے دگہ مردماں گستا گندگ ءَ اتک انت۔ آچہ وتی سوب مندی گل ءِ سوت جنان اتنت۔

" لٹیسی آں دیم ءَ روان بہ بیئیت۔"

چہ آہاں یکّی ءَ منی نیمگا چارات ءُ گشت۔ "مالئیب کٹ ات۔"

" بازجوان" من گوں دست ءِ اشارہ ءَ گشت۔ چہ آہاں پد کارگاڑیانی درچ بنگیج بیت۔

لوگانی سرا آسمان ءِ سہری ءَ مان شانتگ ات۔ روچ ءِ سد ءُ بند ءِ وہدءَ بازار پدا براہدار بیت۔ مردم چہ سئیل ءُ سوادءَ واتر بنیگ ءَ اتنت۔ پلک ءُ چست ءُ چالاکیں مرد گوں جن ءُ چکاں آہاں ھوار ات۔ پوشن پوشن کنان دمبرتگیں زہگ وتی مات ءُ پتانی پشت ءَ پاداں کشان اتنت۔ باسکوپ جاہ ھورک بیان اتنت۔ چہ آہاں دراتکیں ورنا دراج دراج گام کشان دیم ءَ روان اتنت۔ آمدام ءِ وڑا وت ءَ

گیشتر توانا درا کنگ ءَ اتنت۔ پدرات کہ آہاں جنگ ءَ پڑ ئیں تہر ءِ قلمے چار اتگ ات۔ آوت ءَ گران ءُ سنگین ظاہر کنگ ءَ اتنت۔ پدا ہم چندے مردم انگت کندگ ءَ ات۔ لس رہبندءَ آہانی دیم دمبرتگ ءُ بے جلوہ گندگ ءَ اتک انت۔ چہ آہاں لہتے منی دریگ ءِ چیرءَ پرترگ ءَ ات۔ لہتے جنک دست ماں دست چہ ھدا گوست۔ آورنا تترا اتنت۔ دانکہ گوں جنکاں ڈیک بوریں ءُ کوکارءَ لگ اتنت۔ جنکاں دیم تریتنت ءُ ترند ترندءَ کندات۔ اے جنک شہرءِ ہما بہرءَ نندوک اتنت کہ ھمودا من لگتنگ اتاں، چہ آہاں دوسئے منی پچاروک ات۔ آہاں برزءَ چار ات ءُ گوں دست ءِ اشارہ ءَ من ءَ سلام دات۔

ھمنچک ءَ قندیل بجی ءَ روک بوت انت۔ آسمان ءِ سرا استار جنجر اتنت۔ بلے قندیلانی روشنائی ءَ آ گستر زرد گندگ ءَ اتک انت۔ رژن ءُ بہے بازیں تدارگانی چارگ ءَ منی چم دردءَ لگ اتنت۔ قندیلانی چیرءِ زمین ءَ بہر چہ اے دگہ جاگہاں گیشتر روشنا اتاں۔ کدی کدی بسے شگوست ءُ آئی ءِ رژن جنکی ءِ میدیا بچکندگ یا نگرہ ءِ سنگہاں گوں لٹیپ ءَ ات۔ کمک دیراں رند بسانی روآ کم تر بیت۔ درچک ءُ بتیاں دور مخملیں آسمان ءِ سرا تہاری ءَ مان شانت۔ بازار ھورک بیان بوت۔ گڈ سرا یک انچیں وہدے اتک کہ بازارءَ کس گندگ ءَ نیاتک۔ پدا ایک پشی ئے۔ شپ ءِ اولی پشی۔ ویرانئیں بازارءِ پچ تہنئیل نلّان ءِ ملّان ءَ گوست۔

انا گہ منءِ حیال اتنگ کہ منءِ ورگ ہم جوڑ کنگی انت۔ سک دیر انت کہ کرسیءِ سرا نشتگ ءُ بازارءِ ندارگ چارا تنگ اتنت۔ وہدے پادا تکاں گڈا گردن درد کنگءِ لگ ات۔ من بازارءِ شتاں ءُ نان ءُ ماہیگچک گپت ءُ آورت ورگ جوڑ کت ءُ اوشتا کائی وارت انت۔ منی دل ءَ ات کہ دریگءِ دپءِ بروان سگریٹے بہ کشاں۔ بلے سارتی ات۔ ہمے پاترا وتی ارادہ بدل کت۔ دریگ بند کت ءُ پدا پیداگ اتاں کہ منی جم پہ شیشگیءِ کپتنت۔ ٹیبلءِ یک کنڈیءِ اسپرٹءِ قندیل ءُ نانءِ لہتے ٹکر کپتگ ات۔

یک دگہ یک شپے گوست۔ مات ہم کل کنگ بیتگ ات۔ بانداشپاہءِ یک کش ءَ وڑا کارءِ روگی ات۔ منی زندگی تہا وا ہچ بدلی نیا تنگ۔

{☆☆☆}

(۳)

شپاہءِ کارگسءِ من سک وزگٹ اتاں۔ کارمسترءِ منءِ چکیں پیشانی ءَ وش اتنگ کت۔ آئیءِ پرس ات کہ سک دم نہ برتگ ناں؟ پدا گیشتر مہربانیءِ گوں جست کت۔

" تئی ماتءِ عمر چنچک ات۔"

" شصتءِ کساسءَ" کے حیال کتءِ گشت۔ اے واستہ کہ من دروگ بندگ نہ لوٹ ات۔ گوں اے گپءِ گشتنے آ پہ پاتر بیت ءُ دگہ ہچ گپ پہ گپءِ پشت نہ کپت۔

منی ٹیبلءِ سرا بازیں کاگدءِ ما گد کپتگ ات۔ من گوں ہمایاں دلگوش بیتاں۔ سبارگءِ پیسر دستءِ شودگءِ شتاں۔ من بس نیمروچءِ دست شششت۔ بیگاہءِ وش نہ بیت۔ پرچے کہ بازیں مردمانی دستءِ سپا کنگ ءَ سببءِ واں آ وہدءِ ٹوال گہ ات۔ یک رندے من کارگسءِ کارمسترءِ گورا زنگ ہم جت۔ آئیءِ منءِ ات بلے آئیءِ حیال ءَ اے چشیں مزنیں گپے نہ ات۔ من دوازدہ ءُ نیمءِ نزیکءِ چہ کارگسءِ در کپتاں۔ ایما نوئل کہ پارسل روان دیگ ءَ کاری کت۔ ہمراہ ات۔

مئے کارگس ءِ ماڑی تیاب ءِ نزیک ءَ ات ۔ وماں نے پدا لکانی سرا مھتل بیتیں، تیاب دپ ءِ اوشتانگیں گراب چار اتنت ۔ سوچکیں روتا بے ات ۔ جہل ءِ ایر کپتنگ اتیں کہ بلاہیں ٹرکے کلونگ کلانگ کنان گوزان بوت ۔ ایمانوئل ءِ ٹرک ءِ سوار بئیگ ءَ گشت ۔ مَا تچان بوتیں ۔ ٹرک تیز روگ ءَ ات ۔ مَا داں گپڑے راہ ءِ پشت ءَ ستکیں ۔ چنگو گرمی، چانگو انجن ءِ کلونگ کلانگ ، پدا تچگ ۔ منی ہوش بر گشت ۔ مَا تیاب دپ ءِ اوشتانگیں گرابانی ھمراہی ءَ انجیر ءِ درچکانی قطار ءِ گنوکانی وڑا تچان اتیں ۔ ٹرک من پیسرا گپت ۔ پہ سلامتی درکپتاں ءُ ایمانوئل ھم سرکپگ ءِ کمک کت ۔ مئے ہردکانی گین پاد اتنگ ات ۔ سنگاں گوں جوڑ بیتگیں دگ ءِ سرا ٹرک ءِ جمپ ءُ جولاں منی جاور گنتر کت ۔ ایمانوئل ھپسک ءُ ھمپان ءِ کندات ءُ گشت ۔ ”آخر مَا سر کپتیں ۔“

داں مَا سلیست ءِ ہوٹل ءِ سر بیتیں، چہ ھید ءَ مچل اتیں ۔ سلیست ءِ وتی دیما در اتکگیں لاپ ءِ سرا پیش بند بستگ ، یک کش ءِ جاہ ءَ نشتگ ات ۔ آئی ءِ اسپیتیں بروت لنٹانی سرا لونچان اتنت ۔ گوں منی گندگ ءَ آئی ءِ وتی غماں شریداری ءِ پدرائی کت ۔ گشت کہ ابید صبر ءَ مَا چے کت کنیں ۔ من آئی ءِ منت گپت ۔ سک شدیگ اتاں ۔ اشتاپ اشتاپ ءَ ورگ وارت ۔ کافی نوش ات ۔ شراب ءِ یک ءُ دو گلاس گیشیں چنڈات ۔ کمک لوگ ءِ شت آرام کت ۔ چہ نپادہ پاد آئیگ ءِ پیش سگریٹ یے کش ات ۔ دیر ہتگ ات ۔ تچانی ءِ شت ٹرام

گپت ۔ کارگس ءِ منی دم پُر نہ بوت ۔ نیمروچ سک حراب گوست ۔ کارگس بند بیت ۔ جان چٹ ات ۔ من تیاب دپ ءِ سارتیں گوات وران تران بیتاں ۔ آسمان سبز گونگ ات ۔ کارگس ءِ دم پُر نہ بیو کیں چاگرد ءِ رندڈن ءِ موسم گیش وش ءُ تامدار ات ۔ پدا تچگ ءِ لوگ ءِ شتاں ۔ پر چا کہ من ءِ کمک بٹاٹو لبڑ دیگی ات ۔

ماڑی ءِ ہال ءِ تہاری ات ۔ پدا لکانی سرا کماشیں سالمانو دپ کپت کہ ہے منزل ءَ نشتگ ات ۔ آئی ءِ وتی تازی یک کشتے وڑا گون ات ، ہشت سال انت کہ آ نہ سستگ اتنت ۔ سالمانو ءِ کچک سکیں پد شکل ءُ جنگلی یے درا بیت ۔ پوست ءِ نادراہی ءِ ہم آماچ ات ۔ دراہیں پٹ ئی رتگ اتنت ۔ جان ءِ سبزیں آبلہ پر ات ۔ سالمانو ہم ہمائی ءِ رنگ ات ۔ بیت کنت یکیں کوٹی ءِ بئیگ ءِ سبب ءَ ۔ آئی ءِ سرے مید ملینگ ءُ سہریں رنگی ءِ پولنگ اتنت ۔ کچک ءِ ہم وتی واجہ ءِ وڑا عجب سرین وبل کت ءُ راہ ءِ شت ۔ وتی دیم شہار دات ءُ زمین بوچنان کت ۔ اجبیں گپ ہمیش ات کہ ہم رنگ بئیگ ءِ باوجود ہر دو چہ یک دومی ءِ دژتی اتاں ۔

سالمانو ءِ روچے دو رند ءَ وتی تازی ترینگ ءِ برت ۔ صبح ءِ یازدہ ءَ ، بیگاہ ءِ شش بج ءَ ۔ ”لی اون“ دمک ءِ کچک وتی واجہ ءَ کشان کنگ ءِ گندگ بیت ۔ ہے وڑا کہ بزگیں کماش کنگی بہ بیت ءُ آئی ءِ زاہ ءُ لٹاں مان بہ بندیت ۔ کچک ڈُکر بیت ءُ پشل پشل ءِ پشت ءَ گون بیت ۔ نوں واجہ ءِ باریگ بیت کہ کچک ءَ کشان بکنت ۔ کمے دیراں پد کچک پدا بے حال بیت ، دیم ءِ روت سادہ کشان

کنت۔ پدا زاہءُ لٹ ءِ رنج بیت۔ رند ترا ہر دو دگ ءِ کش ءِ اوشتنت۔ روک روک ءِ یک ءُ دومی ءِ چار انت۔ کچک چہ ترس ءَ، واجہ چہ زہر ءَ۔ ہر وہدے کہ آ ترگ ءِ رونت ہے وڑا الما بیت۔ اگاں کچک بجلی ءِ کھباءِ چیرءِ اوشتگ بلوٹیت کماش آئی ءِ رنج وڑا اِنٹیلیبت۔ کشان کنت دیما بارت۔ بلے کم بختیں کچک انگہ ہم کساں کساکیں ترمپانی لکیرے یل کنان ءِ دیم ءِ جنزان بیت۔ اگاں آئی ءِ اوتاک ءِ پیشاب کت۔ گڑا ابزاں شریں ردئی ءِ بندوبست کنگ۔

چہ ہشت سال ءِ انچو بیان انت۔ سلیست دائما گشیت کہ اے باز شرم ءِ گپ انت۔ علاج درگیجگ لوٹیت بلے چے بیت کنت۔ من کہ پدا لکانی سرا در کپتاں۔ داں سالمانو کچک ءِ سرا زہر گپتگ ات۔ ”حرام زادگ، چلی، گہ انگ۔۔۔۔ ءُ کچک گریوگ ءَ ات۔ من سلام دات بلے کماش وتیگان ات۔ زاہ دیان ات۔ من جست کت کہ کچک ءِ چے کتگ۔ آئی ءِ پسو ندات۔ وتی وڑا ککارکنان بیت۔

” ذلیل، بے مراد۔۔۔“ تہاری ات من دیست نہ کت بلے منی حیال ءِ آ کچک ءِ کالرءِ چیزے بندگ ءَ ات۔ من کے برزتریں توار ءِ جست کت۔ آئی ءِ ابید سر چست کنگ ءِ گرنڈات۔ ”سد لعنت اِنت یار، اے من ءِ یک کش ءِ انچو جنجال کنت۔ “ آ پدا لکاں در کپاں بوت۔ کچک نہ شت گوں۔ زمین ءِ سرا وپت۔ سالمانو ءِ یک پدا لگی ءِ کشان کت برز ءِ برت۔ ہے وہد ءِ دگہ مردے تہا

پترت۔ ہے منزل ءِ نشتگ ات کہ منا ں۔ وراہیں مرد ماں آ ترا دلارے گشت۔ بلے آئی ءِ گشت کہ من مال ءِ امبارے چنج کتگ۔ اے گپ پدرات کہ مرد ماں آ نا دوست ات۔ گوں من کم ءُ باز بچار وک ات۔ کدی کدی منی گورا گپ ءُ رپ ءِ اتگ ات۔ بیت کنت ہے واستہ کہ من آئی ءِ گپ گوش داشت انت۔ گوا چنی من ءِ آئی ءِ گپ وش بیت انت۔ مُپت ءِ بے کماری پیشدارگ الی نزانت۔ آئی ءِ نام سینتے ات۔ رے موں سینتے۔ آ پٹک ءُ پڑ ءِ پڑیں مردے ات۔ پونز چو پہلوانانی وڑا ات۔ گدئی ساپ ءُ سلہ اتنت۔ آئی ءِ ہم یک رندے سالمانو ءِ نیمگا دست شہاردات ءُ گشت، سک شرم ءِ گپ انت۔ چہ من ءِ ہم پرس ات کہ آ گوں کچک ءِ اے وڑ کنت ترا زہر نئیت۔ من پسو دات۔ ”اناں۔“ ما ہمراہی ءِ پدا لکاں در کپتیں۔ من ءُ سینتے۔ وہدے من لوگ ءِ پترگی اتاں۔ گڑا آئی ءِ گشت۔ ”مرچی شام گوں من بکن۔ “شراب ءُ ترگ ہست۔“ من حیال کت کہ ورگ ءِ جوڑ کنگ سرا کپیت۔ گوں منت آئی ءِ دعوت ءِ منّاں۔

آئی ءِ اوتاک ہم یکین ات۔ بے دریگیں چلے ات۔ من دیست کہ آئی ءِ پلنگ ءِ سرا یک گلابی ءُ اسپیت رنگیں ملائکے جوڑات۔ دیوال ءِ سرا نامداریں لیٹیی ءُ جنکانی برہنگیں عکس درتمگ اتنت۔ پلنگ ءِ سرا نپاد چنج نہ ات۔ کوٹی ہم چال ءِ سشش تل ات۔ آئی ءِ قندیل روک کت۔ چہ کیسگ ءِ لیگاریں پٹی یے کش ات۔ راستیں باسک ءِ بندگ ءِ لگ ات۔ من جست کت۔ چے بیتگ۔ آئی ءِ

گشت۔ انچو یکی ءَ گوں کسائیں اڑءُ کڑے پہ جنگ۔

" من چیہ گوں کس ءَ جنگ نہ کناں۔ بلے کے جلدی برانز گران۔ آ ئی ءَ مفت ءُ حدا جنگے وتی سرا کت۔"

" ترا ہمت ہست گڈا چہ ٹرام ءَ جہل ءَ ایر بیا۔" آئی ءَ من ءَ رعب پیش داشت۔

" بس کن ٹرے، من ترا چے کنگ۔"

" تو ریتہ چڑی ءَ۔"

" شر ہمیش انت کہ دپ ءَ اتان ءَ بدار۔ اگاں ناں ہنی تئی دنتاناں تئی دست ءَ دیاں۔" من چہ ٹرام ءَ ایر کپتاں ءُ گشت۔

" چو ہم بکن ءُ بچار۔" پسو ءَ آئی ءَ گشت۔ من شہما تے گوردات۔ آ دل پہ بالا کپت۔ من پاد آ یگ ءَ کمک کت۔ آئی ءَ من ءَ لگتے جت۔ پدا من پہ ماں پدا سی ءُ چار وش کت۔ گڈا آ چو بزا نگیں وہیک ءَ وڑا حون ءُ حوز بیچ بیت۔ من جست کت۔ "بس انت" آئی ءَ ہوءَ سرسرینت۔

سینتے پٹی ءَ بندان قصہ ءَ آران ات۔ من آئی ءَ تحت ءَ سرا نشتگ اتاں۔ "توں تو وت بگش۔ من چنچو میاریگاں۔ آئی ءَ وت سرا وت شدتے پیدا کت۔

"من پہ ہوءَ سرسرینت۔ دیمترا آئی ءَ گشت۔

" بن اصل ءَ گپ ایش انت کہ من چہ ترا یک سوج یے گرگ لوٹاں۔ آ گپ ہے واقعہ ءَ ہنگپ انت۔ زانکاریں مردی ءَ۔ امیت انت کہ تو منی کمک ءَ کت کنئے۔ پدا من تو دوست بئیں۔ ہر ہما مردم کہ گوں من یک برے شری ءَ بکنت۔ من آئی ءَ چیہ فراموش نہ باں۔" من ہچ نہ گشت۔ آئی ءَ جست کت "ترا منی دوستی قبول نہ انت۔" من گشت کہ من ءَ ہچ وڑیں باکے نیست۔ آ ترا تسلا بوت۔ آئی ءَ مرگ گوں شراب ءَ دو بوتل ءَ کش ات۔ ٹیبل ءَ سرا ایر کت۔ اے درمیان ءَ ہچ گپ نہ بوت۔ ورگ ہنگیج بیت گڈا آئی ءَ سرجمیں قصہ آران کت۔

" اے گپ ءَ بنگی سبب یک جنکے ات۔ من ندام آئی ءَ گورا پہ شبر ہی شنگاں۔ راست ایش انت کہ آ منی یار انت۔ منی بازیں زرّے آئی ءَ سرا حرچ پہ جنگ۔ اے مرد کہ مرچی من جنگ ہے جنک ءَ برات انت۔" من ءَ بے توار دیست۔ آئی ءَ گشت۔ " من سر پداں کہ ہسا ہگ منی بابت ءَ چے گشئت۔ بلے اے درست دروگ انت۔ من یک امباری ءَ کارایاں۔ دراہیں مردمانی ءَ وڑا منی ہم چندے راہ ءَ رہبند انت۔ خیر" آئی ءَ قصہ دیمترءَ بران ءَ گشت۔ "یک روچے من ءَ حال ءَ گپت کہ آ من ءَ رودیگ ءَ انت۔ من آئی ءَ سرا چنچو زر حرچ کت۔ ۳۰۰ فرانک بارڈ ءَ، ۳۰ فرانک ورگ ءَ، ءُ پدا دادءُ سوغات۔ برے موزگ، برے اے چیز، برے آ چیز۔ کساس ۱۰۰۰ فرانک۔ بلے پہ بی بی ءَ اے

ہم کم اتنت۔ مدام زنگ دپ ءَ ات کہ گوں اے زرّاں گزران مشکل انت۔ یک روچے من آئی ءَ گشت کہ تو لہتے کلاک ءِ کارے پر چا شوہازنہ کنئے۔ اے وڑا من ءَ ہم آسانی بیت۔ اے ماہ ءَ ترا نوکیں گدد و چائینگ داتگ۔ تئی لوگ ءِ باڑ و منی سرا انت۔ ۲۰ فرانک ہر روچ۔ تو دراہیں زرّاں یلہ چریں جنکانی سرا ہیران کنئے۔ کافی وار ین ءَ دگہ باریں سے چے کنئے۔ کیسگ منی ہورک بیان انت۔ من گوں تو چے کنگا یاں، تو گوں من چے کنگا ئے۔ کار ءِ باندات ءَ منی گپ گوات ءَ برت۔ زرّ ءِ زنگ ہلاس نہ بوت۔"

دیمترا آئی ءَ گشت، "جنک ءِ بیگ ءَ یک رندے سُورتی ءِ (لاٹری) ٹکٹے دراتک۔ بلے چو نہ گشت کہ ٹکٹ ءِ زر چہ کجا اتکگ انت۔ پدا دو بار رہن کنگ ءِ دور سید دیست۔ اے بار آئی ءِ گورا پہ بہہ ندیستگ اتاں۔"

" حیر: من سرپد اتاں کہ شیرانی تہا پٹ یے کپتگ۔ من آ ترا یلہ دیگ ءِ سوڑگ کت۔ بلے یلہ کنگ ءِ پیش شریں روے گپت ءِ دل ءِ گہت کش اتاں۔ من آئی ءَ ٹیکا ٹیک گشت کہ تو لس کہبگی ءِ کم نہہ ءَ ترا ابید گوں دگہ دگہ مردیناں دیسگ ءِ دگہ ہچ کار وش نہ بیت۔ من ڈاہ دات کہ یک روچے تو سک پشومان بئے۔ منی گورا آ یگ ءِ واستہ تلوس ءَ۔ بازار ءِ جنک نازانت کہ تو منی گورا ئے۔"

آئی ءَ گشت "من آ نجو جت کہ حون ءِ حوزیچ بیت۔ پیسرا چو بہہ نہ پیتگ ات۔ یک کش ءِ بازتاں۔ دوستی سرا یک دو دست جتگ۔ آئی ءِ دپ ہچ

لگوشت۔ من دریگ بند کت۔ اے رند ءَ من آ ترا ست ءِ چگل دات۔ اے ارمان اتکگ ءِ دل ءَ انت کہ دل ءِ سیر ءَ سزا اندات۔"

ہے بابت ءَ آئی ءَ چہ من ءَ سوج گرگی ات۔ قندیل ءِ دھوت ءَ آ ڈ ہور کتگ ات۔ پادا اتک وٹ ئی جہل ترکت۔ من گوں بے تواری ءِ سر جمیں گپ گوشداشت انت۔ شراب نوشان کت۔ داں شیشگ ہورک بیت۔ سر ترگ ءَ ات۔ منی سگریٹ کٹ اتگ اتنت۔ رے موں ءِ سگریٹاں کشگ ءَ اتاں۔ لہتے بے وہد ءِ ٹرامانی گوزگ ءِ رند دگ ءِ سرا بے تواری تالان بیت۔ رے موں گپ جنان ات۔ درستاں آزار دیوکیں گپ ایش ات کہ آ جنک ءِ سرا عاشق ات۔ بلے آئی ءِ پکا ارواہ کتگ ات کہ آ ترا ردمیگ ءِ تام ءِ لازم چاشینیت۔ یک وڑے ایش انت کہ آ ترا ہوٹلی ءِ بلوٹامینیت۔ اسپیشل سپاہیگاں حال بدنت۔ نام ءَ تچک ءِ کہبگانی لڑ ءِ ہوار بکنامینیت۔ رے موں ءِ چندے سنگتاں گوں ہم جست پرس کتگ ات کہ جنکانی ولاری ءِ کار ءِ بلدا تنت۔ بلے آ ہاں جوانیں سوجے دات نہ کت۔ آئی ءَ گشت کہ اے وڑیں کار ءِ آ ہاں بائد یں جوانیں سوجے بداتیں، اگاں پیٹ کاریں جنکانی رپکاں زانت نہ کن ءَ۔ اے کار ءِ تہا کپگ ءَ چے پائدگ۔ رے موں ءَ اے گپ کہ گوں آ ہاں گشت۔ گڈا آ ہاں گشت کہ آ سنے گرم کن جنک ءِ ولبند ءِ داغ بدے۔ بلے اے گپ آئی ءِ دوست نہ بیت۔ اے بابت ءَ جوانی ءِ حیال کنگ ءِ حاجت ات۔ آئی ءَ چہ من ءَ حاصیں جست کنگی ات۔ بلے جست ءِ پیسر، اے قصہ ءِ

بابتءَ منی حیالءِ زانگءِ واہش مندات۔

من پسوءَ گشت کہ اے بابتءَ چ گشت نہ کناں، بلے منءَ تئی گپ سک وش بیت انت۔"

" تئی حیالءَ جنکءَ گوں من گیشی نہ کت۔؟"

من منّ ات کہ گوں آئیءَ گیشی بیتگ ات۔ پدا جست ئی کت آئیءَ سزا رسگ لوٹیت کہ اناں۔ من گشت کہ اے وڑیں وہداں چ مردم پکائیءَ گشت نہ کنت کہ چشیں جاوراں چے کنگ لوٹیت۔ اگاں گپ سزاایگ انت گڈا من گوں تو ہمتپاکاں۔

من دگہ کمے شراب وارت۔ رےمونءَ سگریٹ روک کت۔ من گشت کہ آنوں چے کنگی انت؟۔ آئیءِ حیال ات کہ آ ترا نمدی یے نبشتہ بکنت۔

" نمدی انچو ترند بہ بیت۔ کہ آ بہ پچیتءَ کباب بہ بیت،" وتی کنگیناں پشومان بہ بیت۔ پدا واتر بئیت گڈا رےمون گوں آئیءَ بوپسیت۔ جنک وہدے جوانیءَ گرم بیت گڈا آ آئیءَ دیما تھک بہ جنت۔ چہ لوگءَ بہ گلینیت۔ من آئیءِ گپءِ سرا تپاک کت۔ چوحراب نہ ات۔ اے سزا پہ آئیءَ سک مزن بیتگ ات۔

بلے رےمونءَ تہا چشیں نمدی نبشتہ کنگءِ قدرت نیست ات۔ ہمے بابتءَ آئیءَ منی کمک درکار ات۔ منءَ بے توار گندانءَ آئیءَ پرس ات۔ ہنی نمدیءَ نبشتہ کنگءَ مشکلے ہست۔" من گشت۔ "اناں" ہنی نبشتہ بیت کنت۔"

آئیءَ شرابءَ یک دگہ گلاسے وارت پاد اتک۔ چہ ٹیبلءِ سرا پڑ ماندوئیں ورگءَ ہیراں چست کتنت۔ ٹیبل پوش شریءَ سرا سپا کت۔ پلنگءِ نزیکءَ ایریں ٹیبلءِ درازہ کاگدءِ چنڈے، لپاپہ یے، سہریں رنگءِ جوڑ بیتگیں، قلمءِ گلابی ئیں سیاہیءِ چارکنٹڑیں دواتے آورت۔ چہ نامءِ پدر بیت کہ جنک عرب یے ات۔

من نمدی نبشتہ کت۔ مزنیں جہدے نہ کت۔ بلے رےمونءِ دل تسلا بیت۔ چشیں مزنیں گپے نہ ات کہ من آئیءَ تسلی کت مہ کتیں۔ من نمدی وشتءَ دات۔ آ سگریٹءِ دھوت دیان گوشداراں بیت۔ یک یک گپیءَ سرا سرسرینت۔

" یک رندے پدا بوانئے۔"

زانگءَ اتک۔ آئیءَ نمدی وش بیتگ ات۔

" نمدی یے بیت گڈا انچیں بہ بیت۔ دوست من زانت تو کار آمدیں مردیءَ ءُ زانءِ کہ چوئیں نمدی یے درکار انت۔" اولءَ وا من لبز دوستءِ سرا حیال نہ کت۔ منءَ ہما وہدءَ سما کپت۔ وہدے آئیءَ منی کوپگءِ سرا دست جتءُ گشت۔ "نوں ما سنگتیں۔ گندئے" من خاموش بیتاں۔ بلے آئیءَ پدا پرلیس ات۔ منءَ چے فرق اتنگ ات۔ آئیءِ گشتنءِ پدا ہو کت۔

آئیءَ نمدی لپاپہءَ کت۔ شراب ہلاس کتنت۔ کمے خاموشیءَ نشت سگریٹ کش ات۔ بازارءَ بے تواری ات۔ اتاگہءِ گاڑی ئے

گوست۔ بے وہدات۔ من چہ آئیء اجازت لوٹ ات۔

" مرچی وہد سک اشتاپیء گوست"۔ آئیء منء اجازت دیانء گوشت۔ یک وڑے شر بیت پر چا کہ منء سک وابء گپتگ ات۔ بلے پاد اتک نہ کت۔ "مشکلانی پہ مردیء دیم دارگ لوٹیت۔" رے موںء اے حبراں گوں منء سما بیت، منی دیمء سرا دبرگ ئے نشانی الما ہست۔ من آئیء گپء سر پد نہ بیتاں۔ بلے آئیء گیشینت کہ آ ماتء مرگء حالء گپتگ۔ "مرگ مئیں انت۔" من پرے گپء آئیء منت گپت۔

من پہ روگء پاد اتکاں۔ رے موںء منء گریئیں دستے میلا ئینت۔ لوگء درآ یگء پد من دروازگ بند کت۔ کے پدا لکانی سرا اوشتاتاں۔ پدا لکانی چیرء چہ سڑاتگء پیسکگیں چیزانی ترندیں بوے آیگء ات۔ ماڑیء قبرستانیء بے تواری تالان ات۔ حونء دہریکء منی گوشاں توپانے جست کتگ ات۔ من کے دیراں اوشتات۔ ہے دہریکگ گوشداشت۔ سالمانوء لوگء کچک گریوگء ات۔ وابسریں لوگانی تہا اے سبکء شپ جستگیں آوازانچو جست بیت گشتے حاموشیء تہاریء، ہواریء یک بلے رودینتگ۔

{☆☆☆}

(۴)

دراہیں پہنگء من کارگسء وزگٹ بیتاں۔ رے موںء یک روچے حال دات کہ نمدی روان داتگ۔ من گوں ایمانوئلء دورندء تا مُرء چارگء شتاں۔ آئیء بہر زانت کہ پردہء سرا چے بئیگء انت۔ یک پیسما منء جست گپت۔ ذی شمبہ ات۔ شنورء رودء ماری منی گورا اتک۔ آئیء سہرء اسپیت کشلوئیں پوشاک پوش اتکء پوستء سینڈل پادء ات۔ منی چم آئیء پر چے اتنت، کسانء نارنجیں گورانی نقش پشکء ڈن سرا کشان اتنت۔ روچء چپتگیں صورت بادامء نرگیں پلانی دروشمے پیش دارگء ات۔ ما بسء سوار بیتیں۔ الجبیرء چندے میل پسند تیاب دپء شتیں۔ اے تیاب دو بانڈئیں کوہانی درمیانء ریگزارء کسانئیں تکرے ات۔ آئیء پشتء زرء چولانی ہمراہیء "کور" ء درچکانی قطار اتنت۔ چاربجء وہدء روچء وتی تاب وارتگ اتنت۔ نیم گرمیں آپ سک وش ات۔ آپء گونڈیں موج ریکانی سرا لاپ لیٹی وران اتنت۔ ماریء منء نوکیں لیبے سوج دات۔ اوشناگء وہدء ما چولانی جگء دپء تہا چونس اتنت۔ دپ کہ پر بیت۔ گنڈا ما دل پہ بالا وپت، جگ چو فوارہء آسمانء

نیمگا شانک داتنت۔ اے وڑا جُگانی غبارے جوڑ بیت۔ گوات ءِ تہا گار بیت۔ یا پدا گرمیں شلے بیت، مئے گلانی سرا رنک۔ بلے زیت وادانی سبب ءَ منی دپ سچگ ءَ لگ ات۔ آپ ءِ تہا من ءَ ماری ءَ امبازاں زرت، پڑ تنک۔ منی لنٹ وتی لنٹاں گوں ہوار گیتک انت۔ آئی ءِ زبان ءِ سمارءَ منی لنٹانی سرا سارتی یے شنک ات۔ مادت ءِ چولاں گوں یلہ دات۔ کمکے رندءَ تیاب دپ ءَ واتر بیتیں۔

گدانی گورا کنگ ءِ رند ماری من ءَ پہ دلیری چارگ ءَ لگ ات۔ آئی ءِ چم شہمگ ءَ اتنت۔ من آئی ءِ بو سگے گپت۔ چندے دمان بے تواری ءَ گوست۔ من آ امبازاں زرت۔ تیاب ءِ برز در کپتیں، ہر دکانی واہگ ات کہ زیت ءَ چہ زیت لوگ ءِ بریں ءُ گندلانی تل ءَ نزبیائیں۔

من وتی لوگ ءِ دریگ چہ اشتگ ات۔ شپ ءِ ہونکیں گوات روچ ءِ تپنگیں دوا ندامانی سرا درمان ءِ کارءَ کنگ ءَ ات۔

سُباہ ءَ ماری ءَ ہچ کار نیست ات۔ آئی ءِ سبارگ گوں من ءَ کنگ بے سوڑگ کت۔ من شتاں بازارءَ گوشت گپت۔ واتر بیتاں تہ رے موں ءِ لوگ ءِ جنکی توارے آیگ ءَ ات۔ کمے رندءَ سالمانو تازی ءِ سرا زہر گپتگ ات۔ زیت دارءَ پدا کانی سرا بوٹ ءُ پنجوانی توار ودی بیت۔ پدا ”بریں ذلیل“۔ دوئیں دمنک ءِ رس اتنت۔ من کماش ءِ قصہ گوں ماری ءَ آورتنت۔ آئی ءَ کندات۔ آئی ءَ منی شپ ءِ گد گورا اتنت۔ آستونک لانکگ اتنت۔ وہدے آئی ءَ کندات۔ من ءَ پدا آئی ءِ

واہش بیت۔ کمے دیراں پد آئی ءَ من ءَ پرس ات۔ ”ترا گوں من دوستی ہست۔“ ”من آئی ءَ را گشت کہ بن اصل ءَ اے گپ ءِ جند، بے معنائیں گپ ات۔ بیت کنت گوا چنی من ءَ گوں آئی ءَ مہر نہ ات۔ آ کمے ابیتک بیت۔ بلے وہدے ما ورگ جوڑ کنگ ءَ اتیں آ پدا گل ءُ شادان درا بوت ءُ ہر گپ ءِ سرا کندات۔ ہر دے کہ آئی ءَ کندات دل ءَ گشت بوسگے بکرے۔ ہمے وہد ءَ رے موں ءِ لوگ ءَ جاک ءِ سلواتے بنا بیت۔ اول ءَ جنکی توارے اتنک ترند ترندءَ گپ ءَ ات۔ پدا رے موں ءِ ککارءِ آوازا تنک۔

” گڑی ئیں منڈ تو من ءَ رودا تنک۔ من ترا گشاں گوں کہ رد دیمگ چیا گشنت۔“

ترہپگ ءِ کپگ ءُ دلتڑک کنوکیں ککار حون ءِ دہریگگ ءِ دارگ ءَ اتنت۔ پدا کانی سرا مردم مچ بیتنت۔ من ءُ ماری ہم ڈن ءِ درا تکیں۔ جنک ککارءَ ات ءُ رے موں آ ترا جنگ ءَ ات۔ ”چچو رستری کارات گندے“؟ ماری ءَ من ءَ جست کت۔ من ہچ نہ گشت۔ آئی ءَ سپاہیگان ءَ لوٹائینگ ءِ گشت۔ من پسو دات کہ من ءَ ہمے ذات ءِ سرا سک زہر کئیت۔ پدا ہم ہمے وہد ءَ سپاہیگ یے اتک۔ آ ترا دومی منزل ءِ نندوکی ءِ توار کنگ ات۔ سپاہیگ ءَ دروازگ ءِ مُشت یے جت۔ گڈا لوگ ءِ تہہ یے ڈاہ ءُ شور السرت۔ دروازگ پدا تک ات۔ نوں جنین ءِ گریوگانی توار اتنک۔ رے موں ءِ دروازگ پچ کت۔ سگریٹے آئی ءِ لنٹاں

لوغجان ات۔

" تئی نام"

رےموں ءِ نام گشت۔

" سگریٹ ءِ چہ دپ ءِ کش ءِ حبر کن"۔ سپاہیگ ءِ بد برت۔ رےموں پنچ ءِ سشش ءِ کپت۔ منی نیمگا چار ات۔ سگریٹ وتی دپ ءِ اشت۔ سپاہیگ ءِ چست ءِ آئی ءِ چپیں گٹ ءِ شہماتے زبرت۔ سگریٹ ءِ آئی ءِ دپ ءِ بال کت گزی ءِ دوری ءِ کپت۔ رےموں ءِ دپ چوٹ کت۔ پدا گوں عاجزی ءِ سگریٹ ءِ زیرگ ءِ اجازت لوٹ ات۔

" ہو، بلے یات بدار، مابد تمیزی سگ ات نہ کنیں پدا تئی وڑیں مردمانی۔"

میانجیں ءِ جنک بیسکارگ ءِ ات۔

" اے کپتہ آپ ءِ من ءِ جنگ۔ اے دلّا رات۔"

" پھل کن، اینچو مردم ءِ تہا کسی ءِ دلّا رکشگ چے حدّ ءِ شرانت۔"

سپاہیگ ءِ آئرا چپ بنیگ ءِ گشت۔

" فکر مکن بی بی۔ من ترا پیش داراں۔"

سپاہیگ ءِ آ پدا نہر کش ات۔ جنک وتی ہمراہی ءِ زرت ءُ رےموں کڈن کت کہ داں تھانہ ءِ لوٹائینگ نہ بیت ہچ جاگہ مروت۔ "ترا لج نہ کنت ہمنچو وارتنگ کہ تچک ءِ اوشتات نہ کنئے۔ بید ءِ درچک ءِ وڑا لرزگائے۔"

" من نشہ نہاں، لرزگایاں پمیشکہ کہ تو ادا اوشتاتگ ئی ءُ من ءِ روک روک ءِ چارگائے۔" رےموں ءِ گپ پدر کت۔

آئی ءِ دروازگ بند کت۔ ما واتر بیتیں ۔ ورگ جوڑ کت ۔ ماری شدیگ نہ ات کساس درست من وارتاں۔ یک بج ءِ آشت، من وپتاں۔

سئے بج ءِ کساس ءِ دروازگ ءِ ٹلگ ءِ توار بیت۔ رےموں پترت۔ اتنک منی تحت ءِ گور باسک ءِ سرا نشت۔ کمکے خاموش بیت۔ من چہ آئی ءِ جنک ءِ بندات ءِ بابت ءِ جست کت۔ آئی ءِ گشت اول ءِ ہر گپ ہماوڑ بیت کہ ما گشتگ ات۔ بلے انا گہ جنک ءِ من ءِ شہماتے جت۔ من ءِ زہر اتک ءُ من آئی ءِ لیپگ ہنگیج کت۔ رند ءِ ہر چی بیت تئی دیما ات۔

" حیر تو وتی سزا آئرا دات۔"

ہو، سپاہیگ ءِ تہا کپگ ءِ باوجود اے گوا چن وتی جاہ ءِ راست انت کہ آئرا سزا رس ات۔ پشت کپت سپاہیگ، آہانی ٹہینگ مزنیں گپے نہ انت۔۔۔۔۔ تئی دل ءِ من سپاہگ ءِ شہمات ءِ پسو بداتیں یا اناں۔؟"

من گشت کہ من چہ آئی ءِ اے امید نہ کش ات۔ پدا من گوں سپاہیگاں ہچ وڑیں مطلب نداراں۔"

رےموں وش بیت من ءِ گوں وت ءِ سئیل ءِ سلہ جت۔ من نپادیل کت۔ میدانی رندگ ءِ لگ اتاں۔ رےموں ءِ گشت کہ آ من ءِ شاہدی ءِ بستارءِ

برگ لوٹیت ۔ منءِ چے باک پئنگ ات۔ بلے چو نزانت کہ آ منءِ چے گشائینگ لوٹیت۔

" تچکیں گپ ات۔ ترا بس ہمنچو کشگی انت جنک ءِ منءِ رودا تگ۔"

من منّ ات۔ ھَمرائی ءِ ڈنّ ءِ در اتکیں۔ رے موں ءِ براںڈی وارینت۔ پدا مَا بلسیرڈ ءِ لئیب کت۔ لئیب کساس برابر ات بلے من بیا دات۔ پدا رے موں ءِ کہنگ جاہ ءِ روگ ءِ سلاہ جت۔ من ناں کت۔ منی دل لوٹگ ءَ نہ ات۔ لوگ ءِ واتر بئیگ ءِ وھدءِ آئی ءِ گوں وتی یارءِ وشیں بیرے گرگ ءِ وشی ظاہر کت۔ گوں من پہروانی پیش اتک۔ مئے سئیل سک وش بیت۔

لوگ ءِ دروازگ ءِ پدا لکانی سرا سالمانو دیست۔ آ پریشان گندگ ءِ اتک۔ کچک آئی ءِ ھمراہ نہ ات۔ آ شوہازی ءِ لئوءِ وڑا چکران ات۔ برے برے آئی ءِ وتی کسان کسانیں حون رنگیں چماں گوں ہال ءِ تہاری ءِ چارات۔ گوں وت ءِ جنوڑات۔ پدا بازار ءِ نیمگا روک روک ءِ چارات۔ رے موں ءِ آئی ءِ پریشانی ءِ سبب جست کت۔ آئی ءِ ہچ پسو ندات۔ کمے دیراں رند گرّ ات۔ "حرام زادگیں ذلیلیں کچک" وھدے من پرس ات کہ تئی کچک کجا انت۔ گڈا آئی ءِ دپ چوٹ کت وگشت، "ننگگ" ءِ کتر ءِ بے تواری ءِ رند قصہ چہ بُنا گپت۔

" من یک کشتے وڑا پریٹ ءِ میدان ءِ برت۔ اودا میڑہ لگ اتگ ات۔ مردم سک باز ات۔ پادءِ ایر کنگ ءِ جاگہ نیست ات۔ من یک جاہے

زمزیلاں بستگیں بادشاہی ءِ چارگ ءِ اوشتاتاں۔ وھدے من پہ روگ ءِ پر تراتاں۔ واں کچک ءِ جاگہ انت۔ من پہ آئی ءِ کسانیں پٹّی ءِ زیرگ ءِ فکرءِ اتاں بلے آ جنگلی ءَ جند تتک۔"

رے موں ءِ آ تسلا دات۔ کہ کچک پدا کئیت۔ بازیں قصہے آ وَرت کہ مَاں آہاں کچکاں میلانی سفر کتگ، وتی واجہانی گورا اتکگ انت۔ بلے آ بے چارگ وتی فکرانی تہا گار ات۔ "تو نزانئے۔ سپاہیگ آئی ءِ جن انت۔ چو وا بیت نہ کنت کہ کسے آئی ءِ وتی لوگ ءِ بہ بارت۔ آئی ءِ حیال ءِ بدار ایت۔ چہ آئی ءِ جان ءِ آبلہاں ہر کس ءِ زہر کئیت۔ من آ ترا گشت کہ تھانہ ءِ "زستر جا ہے ہست۔ یلہ چریں کچک ھودا دارگ بنت۔ آئی ءِ کچک ہم الما ھودا بیت۔ اگاں آ زر بدنت ۔ وتی کچک ءِ پدا آوَرت کنت۔ آئی ءِ حرچ ءِ بابت ءِ جست کت ۔ من حرچ ءِ بارو انزانت۔ انا گہ آ پدا براز گپت۔ " چے مطلب۔ من پہ آ ذلیلیں کچک ءِ ہاترا زرحرچ بکناں۔ چہ جبراناں۔ پہ منیگی بروت جہندم ءِ، منءِ چے پرواہ۔" آ مدامی وڑا زاہ ءِ پسپارءِ لگ ات۔

رے موں ءِ کندات۔ دیما کئیز ات۔ من آئی ءِ پشت ءِ گون بوتاں۔ پدا لکانی سرا مَا گیش اتیں۔

کمے دیراں رند سالمانو ءِ گامگجانی توار بیت۔ پدا دروازگ ءِ ٹلگگ ءِ۔ دروازگ ہچ کت۔ کتر ءِ آ ڈن ءِ ھتل بیت۔ "بہل کن، من تئی وھدءِ حراب

کنگءَ نہاں تاں۔؟'' من آ ترا تہا آ یکءَ گشت۔ بلے آ ئیءَ تاں کت۔ وتی ناخناں روک روکءَ چارگءَ لگ ات۔ چپءِ چوٹیں دست ئی لرزگءَ اتنت۔ چم ئی چست نہ کنتنت ءُ جست پیءَ کت، ''آ منی کچکءَ چہ من چَچ نہ گرنت، تاں واچہ مرسو۔؟''

" اناں، آ چو کت نہ کن انت۔"

" اگاں چو بیت گڈا انزاناں منی چے حال بیت۔"

من آ سر پہ کت۔ واں ہمنچکءَ منی زانگ انت۔ آ یلہ چریں کچکاں رستر جاہءَ دارنت۔ واں واچہ اش بہ برنت۔ اگاں کس نیا تنک گڈا اہر وڑا آ ہانی دل بلوٹیت۔ ہما وڑ کننت۔ آ ئیءَ دمانے منءَ روک روکءَ چارات۔ پدا۔ اللہءَ امانءَ ءِ ئے۔ گشت ءُ شت۔ پدا واں دیراں مَاں لوگءَ آ ئیءَ پاد برمشانی توار اتک۔ پدا تحتءِ چیسک ءُ چاسکانیءُ پدا آ ئیءِ ہیسکارگانی۔ من انگل جت کہ آ گریوگءَ انت۔ من مَاتءِ بابتءِ حیالءَ لگ اتاں۔ نزاناں پر چا۔ سُباہءَ منءَ مہلہ پاد آ تکگی ات۔ شدءَ نہ گپتگ ات۔ پمیشکہ شام نہ کت ءُ وپتاں۔

{☆☆☆}

(۵)

رے موںءَ منءَ کارگسءَ ٹیلیفون کت ءُ گشت آ ئیءِ یک سنگتیءَ مَارا دوئیناںءَ الجھیزرہءَ ڈنءَ زرءِ لمبءَ بستگیں یک کُھڈ (Hut) ءِ پیءَ یک شمسیءَ گوازینگءِ دعوت داتگ۔ آ دوستءِ نام اش کتگ ات، جند نہ دیستگ ات۔ من پہلی لوٹ ات پرچے کہ یک شمسیءِ واستہ گوں مَاریءَ زبان کتگ ات۔ اگاں تاں اے دعوتءِ روگءَ منءَ وشی رستگ ات۔

رے موںءَ منءَ گشت کہ آ ئیءَ ہم بیار گوں ءُ اے وڑا انگت وشتر بیت۔ پرچے کہ مہمانانی تہا یک جنینیءِ گیشی پہ آ ئیءِ سنگتءِ لوگیءَ وشیءِ سبب بیت۔ من ٹیلیفون بند کنگ لوٹ ات۔ پرچے کہ ٹیلیفونءِ انچنا ئیں کارمرزی کارمسترءِ نفسءَ وش نہ بوت۔ بلے رے موں انگتءَ گپ جنگ لوٹ ات۔ اگاں تاں اے دعوت آ ئیءَ بیگاہءَ ہم دات کتگ ات۔

" گپ ایش انت کہ سباہیگیں انت لہتے عرب منی رندءَ کپتگ۔ یکے ہما جنکءِ برات انت کہ گوں ہمائیءَ من مڑا تکاں۔ پمیشکہ وہدے تو چہ کارگسءَ واتر بئے گڈا ہمشانی حیالءَ بدارءُ لوگءِ نزیکءَ گوراں کسے گندئے، منءَ حال دئے۔'' من ہو کت۔

ہے وہدءَ کارگسءِ مسترءَ منءَ لوٹائینت۔ منی دل چیرگءَ پہ پہاں

شت۔ منی گمان ات کہ آ ٹیلیفون ءِ بابت ءَ گپے جنت کہ گوں سنگتاں گپ ءُ رپ ءِ وہد ءِ زوال مکن۔ بلے چشیں گپے نہ ات۔ آئی ءَ نوکیں کاروباری ءِ بابت ءَ گپ جتگی ات۔ آئی ءِ نیت مان پیرس ءِ وتی کمپنی ءِ یک شاہے پچ کنگ ات۔ دانکہ اے دگہ مزن مزنیں کمپنیاں گوں ہمودا گپ رپ بکنت۔ ٹپال ءِ وسیلہ ءَ پد رانت کہ دیر بیت۔ آئی ءَ زانگ لوٹ ات کہ من اودا روگ ءِ جاڑیاں اگاں اناں۔ ''تو ورنائیں مردی ءِ۔ ءُ من ءَ سنک انت کہ تو پیرس ءِ زندگ ءَ وش بئے ءُ سال ءِ تہا فرانس ءِ اے دگہ ہندانی ستیل ءُ سواد ءَ ہم کت کنئے۔'' من پسہ دات کہ من ءِ روگ ءِ باکے نیست بلے من ءِ ادا بیگ ءَ ہم پچ وڑیں تاتاہیری یے نیست۔

" تو وتی زندگی تہا بدلی نہ لوٹ ئے۔" آئی ءَ جست کت۔

من پسہ دات کہ کس وتی زندگی ءِ وڑ ءُ پیماں بدل نہ کنت۔ یک تہری ءِ زندگی ہمنچو وش انت چوکہ دگہ تہری ءِ زندگی ءُ انوگیں زندگی ءِ من آسراتی ءِ تہا اتاں۔ انچو گندگ ءَ اتنگ آئی ءَ منی گپ وش نہ بوت انت۔ ''تو ہر گپ ءَ اینگرا آنگر کنئے۔ تئی تہا امیت مان نیست۔ کہ سک مزنیں نقص ات۔ حاصں ہما مردم ءِ واستہ کہ کاروبار ءِ تہا انت۔''

من واتر بوتاں۔ منی مطلب آئی ءَ پریشان کنگ نہ ات۔ بلے پچ سبب نیست ات کہ من ہنوگیں زندگی ءِ رابدل کنگ ئے واہش ءِ بکناں۔ اے زندگی پچ وڑا نہ وش نہ ات۔ ہما ابیتائی بابت ءَ کہ آ گپ ءَ ات۔ وانگ ءِ عمر ءَ منی تہا باز ات۔ بلے وانگ ءِ یل دیگ ءِ چندے مدت ءَ پد اے راستی منی دیم ءَ آشکار بیت

کہ اے درست بیکاریں گپ انت۔

بیگاہ ءِ ماری اتنگ ءُ آئی ءَ من ءَ گوں وتی سور ءِ گپ جت۔ من ءَ چے ایراد پیتنگ ات۔ اگاں آئی ءَ من ءِ زور بداتیں۔ گڈا اما سور کنگ ات۔

" ترا گوں من مہر ہست؟" آئی ءَ جست کت۔

من آئی ءِ راپدا گشت کہ اے بے معنائیں جست ات۔ بل کہ منی حیال ات۔ من ءَ گوں آئی ءَ مہر نیست ات۔

" اگاں تئی جز بگ ہمیش انت گڈا اسیر ءِ پاندگ"

" منی گورا چشیں چیزاں پچ ارزش نیست۔ اگاں ترا پا اے کار ءِ وشی رسیت۔ گڈا من ہنی سور ءِ واستہ جاڑیاں ءُ پدا گپ ءِ جند تو جنگ۔ من بس ہو گشگ۔''من پسو دات

" بلے سور یک سنگینیں کار ات۔" آئی ءَ گشت۔

" ناں ''من پسو دات۔

کمے دیراں آئی ءَ من ءَ اجبیں چماں گوں چارات۔

" گمان بکن اگاں دگہ جنک یے ءَ پہ سور ءِ ہا ترا بہ گشتیں گڈا تو آئی ءَ گپ منتگ ات۔۔۔ انچیں جنکے کہ ترا انچو دوست بیت چو کہ مناں۔"

" ظاہر انت"

آئی ءَ انگتہ سوڑگ کت نہ کنتگ ات کہ آئی ءَ گوں من مہر انت اگاں اناں۔ اے کار ءِ من آئی ءِ پچ کمک کت نہ کت۔ کمے دیراں بے تواری ءِ رند آئی ءَ

منو منو کت۔

" تو عجبیں مردمے ئے، من ءَ سک انت کہ من گوں تو پمیشکہ مہر کناں ئے بیت کنت یک روچے پمیشکہ گوں تو دشتی بہ باں۔"

اے گپ ءِ چہ پسو منی گورا نیست ات۔ من پمیشکہ بے توار بیتاں۔ آئی ءِ کمے دیراں فکر کت۔ پدا پچکندگ ءِ لگ ات۔ منی دست دستاں زرت۔ گشت کہ "من تُور ءِ گپ ءَ گوں سنگینی ءِ کنگا ایاں۔"

من پیرس ءِ روگ ءِ وتی کارمستر ءِ گپانی حال ئے احوال داتنت۔ مَاری گوں من ءِ روگ ءِ جاڑی بیت۔ من گوں آئی ءِ گشت کہ من پیسرا اہم پیرس ءِ بیتگاں۔

" پیرس چو نیں جاگہ ات۔" آئی ءِ جست کت۔

" منی حیال ءِ سکیں بیکارے جاہ ات ۔۔۔۔ کپودر، تہاریں پیڑگاہ، ئے اسپیت ئے بے نوریں دروشم۔"

مَاشہر ءِ شہ دکانی سرا گرداں بوتیں۔ جتین ڈولدار اتنت۔ من چہ مَاری ءِ ہے گپ پرس ات کہ تو ہے گپ ءِ مَارگا تے اگاں اناں۔" ہو۔ من سر پد بیتاں تئی مطلب چی انت۔" پدا مَاداں کے وہداں بے توار بیتیں۔ من بیگاہ گوں مَاری ءِ گوازینگ لوٹ ات۔ پمیشکہ شپ ءِ ورگ ءِ آدعوت دات۔

" من دگہ جاہے زبان دانگ ۔ اگاں ناں من ءِ وشی رس اتنگ ات "۔مَاری ءِ گشت۔ منی لوگ نزیک اتنگ ات۔ پمیشکہ من چہ مَاری ءِ اجازت لوٹ ات۔ مَاری ءِ منی چمانی تہا چارات ئے گشت "تو من ءِ جست نہ کت کہ

مرچی شام ءَ من ءَ کجا روگی انت۔"

من زانگ لوٹ اتنگ ات ۔ بلے جست کنگ ءِ بے حال بیتاں۔ مَاری ءِ اے گپ وش نہ بیت ئے من نواں کے گڑتی ءِ کپتاں۔ مَاری کندگ ءِ لگ ات ئے جہلی لنٹ لو نجان کت۔ منی نیمگا جہل بیت۔

من ایو کا سلیست ءِ گورا شتاں۔ انگتہ ورگ بندات نہ کتگ ات کہ یک عجبیں جنینے پترت ئے منی ٹیبل ءِ سرا نندگ ءِ اجازت لوٹ ات۔ من اجازت دات۔ آئی ءِ دیم چو پتنگیں سروپ ءِ وڑا پچ پل اتنگ ات۔ تر پوکیں چم انچو سرگ ءِ اتاں۔ گشئے تار ءِ سرا چکرگ ءِ اتنت۔ آئی ءِ وتی تنگیں جیکٹ کش ات نشت۔ ہوٹل ءِ ہما کا گد کہ آئی ءِ سرا ورگ ئے نہر نبشتہ اتنت۔ شری ءِ سرا چارات۔ پدا سلیست گوا نک جت ئے ورگ لوٹائینت۔ سک اشتاپی ءِ تچکیں لبزاں۔ ورگانی آیگ ءِ پیسر آئی ءِ چہ وتی بیگ ءِ کاگد ءِ ٹکڑے کش ات ئے گوں پنسل ءِ بل جوڑ کت۔ پدا چہ بیگ ءِ بٹوہ در کت۔ ورگانی نہر گوں کک "ٹپ" ءِ کش ات وتی دیم ءِ ایر کت۔ کاردار ءِ ورگ آورتنت کہ آئی ءِ لاپیانی وڑا گشاد گشاد ءِ ہمانگو کت انت۔ دومی پلیٹ ءِ آیگ ءِ پیسر آئی ءِ دیمئے پٹنگ ءَ ریڈیو ءِ برنامہ ءِ کتاب ئے یک سبزیں پنسلے چہ بیگ ءِ کش ات۔ کساس ہر برنامہ ءِ سرا نشان جنگ بنگیج کت۔ کتاب ءِ کساس دوازدہ تاک اتاں ئے آئی ءِ ورگ ءِ وہداں شری ءِ سرا چاراں کت انت۔ من ورگ بلاس کتگ ات گڈا آئی ءِ گوں پرواہ ءِ سرا آہان ءِ نشان پر کنان کت ئے چو مشینی مردمانی وڑا جیکٹ گورا کت۔ ہوٹل ءِ ڈن در اتنگ۔

منءِ دگہ کار نیست ات۔ کے راہءِ آئیءِ رندءِ کپتاں۔ آشءِ دگٹءِ کشءِ پشتءِ چارگءَ لرزگءِ ابید تچگءِ روان بیت۔ آلس رہبندءِ جتا سک گشادیءِ راہءِ گوازینان ات۔ انچو گشادیءِ کہ من کے دیراں رند سک باز پشتءِ پشت کپتاںءَ آ چہ منی چماں اندیم بیت۔ پہ دمانیءِ ہاترا اے مشین رنگیں جنینءِ منءِ سک ملمہ کت۔ بلے اے نقش باززیت چہ منی دلءِ گار بیت انت۔

من لوگءِ پترگی اتاں کہ گوں سالمانوءِ دپ کپتاں۔ من آ تہا لوٹائینت۔ آئیءِ حال دات کہ منی کچک چٹ بیگواہ انت۔ رستر جاہءِ آئیءِ جستءَ پرس کنگ ات۔ بلے کچک اودانہ اتءَ کارگس والہانی کشگ ات کہ گاڑیءِ چیرءِ اتکگ مرتگ۔ سالمانوءِ پولسءِ حال دیگءِ بابتءِ سوج لوٹ ات۔ گڈا آہاں گشت کہ پولیسءِ گورا گاڑیانی چیرءِ آیوک مروکیں کچکانی دپترءِ نبشتہ کنگءِ ابید ہم دگہ باز کار ہست۔ من آئیءِ سوج دات کہ دگہ کچکے ہدا ریت۔ بلے یک دگہ کچک پہ آئیءِ چوں بدل بیت کنت۔

من تحتءِ سرا نشتگ اتاںءَ سالمانو کرسی سرا۔ آئیءِ درنگیں کلاہ انگت آئیءِ سرا ات۔ دست کونڈانی سرا اتنت۔ لونجانیں زردیں بروتانی چیرءِ چیرے منومنو کنگءِ ات۔ من بیزار بنیگءِ لگ اتاں۔ بلے منءِ دگہ کار نیست اتءَ نئے کہ منءِ وابءِ گپتگ ات۔ من گپءِ دیمءِ برگ ءِ ہاترا کچکءِ بابتءِ لہتے جستءَ پرس کت۔ اے کہ کچک چہ کدیءِ آئیءِ گورا انت۔ دگہ دگہ۔ آئیءِ گشت کہ آئیءِ جنینءِ بیران بیگءِ کمک وہد رند آئیءِ اے کچک دست کپتگ

ات۔ آئیءِ سیر مزن گاہیءِ بوتگ ات۔ وہدے آورتا ات۔ گڈا آئیءِ اداکارے بنیگءِ واہگ ات۔ فوجءِ کارءِ وہدءِ آئیءِ مدام وتی رجمنٹءِ کسماکاں بہر زرت۔ مردماں آئیءِ کارءِ باز توسیپ کت۔ گڈسرا آئیءِ ریلءِ ڈپارٹءِ کار کت۔ نوں آ کسانیں پینشنءِ سرا گزران کنگءِ ات۔ آئیءَ لوگی ہچبر تپاک نہ بوتگ انت۔ بلے ہردکاں یکءَ دومیءِ گوں عادت کتگ ات۔ آئیءِ بیران بنیگءِ رند آیوک بوت۔ ریلءِ ہمکاراں چہ یکیءِ کچکءِ دو چک داتگ ات۔ چہ آہاں یکے آئیءِ سالمانوءِ دات۔ آئیءِ آئرا بوتلءِ سرا شیر وارینتگ ات۔ بلے چش کہ کچکءِ عمر چہ انسانءِ عمرءِ کمتر بیت۔ آ دوئیں یک برا پیر بوت انت۔ ”آ جنگلیءِ جنگو لے ات۔ برے برے ما وت ماں وتءِ جنگ کت۔ بلے پدا ہم آ یک شریں ہمراہے ات۔“ من گشت کہ آ یک شریں نسلیءِ گندگءِ اتک۔ کماشءِ دل پرے گپءِ سک وش بیت۔ ”تو آ چہ نادراہیءِ پیسر ہدیستیں۔ آئیءِ پٹ سک براہدار اتنت۔ اصلءِ آئیءِ شری ہمیش ات۔ من آئیءِ علاج کنائینگ ءِ باز جہد کت۔ ہر شپ من آئیءِ پوستءِ ملم پر کت۔ بلے اصل نادراہی واپیری اتءَ آئیءِ ہچ علاج نیست۔“

من ہے وہدءِ جان کش اتءَ کماش پہ روگءِ جاڑی بیت۔ من آئرا پہ جلگءِ گشتءَ کچکءِ گاری سرا گوں آئیءِ بش بش وارت۔ آئیءِ منت گرگءِ پہ گشت کہ تی ماتءِ گوں آ کچکءِ سک دوستی ہست ات۔ آئیءِ ماتءِ واستہ لبز بے چارگ کار مرز کت۔ آئیءِ سنگ ات منءِ ماتءِ بیرانیءِ سک رنج

انت۔ وہدے من ہچ پسوندات۔ گڈا آئیءِ کوشش ءِ کپت۔ آئیءِ گشت کہ پاڑوءِ مردماں مات ءِ کماش گس ءِ روان دیگ ءِ بابت ءَ بازیں گپ جنگ ات۔ ”بلے من زاناں کہ ترا گوں آئیءِ چنچو مہر ہست ات۔“

حیراناں کہ من مردمانی سرا چوں حرابیں اثر دور داتگ۔ وہدے من آترا لوگ ءِ داشت نہ کت۔ گڈا کماش گس ءِ روان دیگ چے عئیب نے ات۔ سالانی سال منی ءُ آئیءِ میانجیں ءِ ہچ گپ نہ ہتگ ات ءُ آ چنچو ایوک ات۔

”من دلیل پیش کت۔ بلے پر چا؟ چو پکائیءِ گشت نہ کناں۔

” ہوءُ پدا کماش گس ءِ ہم عمریں سنگت رسیت۔“ آئیءِ منی گپ گپت گوں ءُ پاداتک اوشتات۔ ”وپسگ ءِ وہدا انت نوں روگ لوٹیت۔ بلے بے ہمراہ ءِ زندگی سک گران بیت۔“

آ اولی رندءِ گوں من دست ءُ دروہ بوت۔ منی حیال ات کہ گوں گرم جوشی ءَ۔ وہدے ڈن ءِ روگ ءِ لگ ات، گشت ے ”من ءِ امید انت کہ مرچی کچک نہ چانگ انت۔ ہر دے کہ کچکے چانگیت۔ من ءِ وتی کُرپچگیں کچک گیر کیت۔“

{☆☆☆}

(٦)

یک شمبہءِ مہلہ ماری ءِ اگر دو کت۔ پہ ٹوہینگ ءِ کوپگ ژا مسلینت انت۔ گڈا منی چم ہچ بیت انت۔ زرہ اشتاپی ءِ روگ ءِ برنامہ ات۔ پکیشکہ ماہر زنہ بست۔ منی سر کم کم ءِ دردءِ ات۔ اولی ءِ سگریٹ ءِ تام ہم دپ ءِ جکش ات۔ ماری ءِ حیال ات منی جاور انچش انت گش ے ہنی ہٹی منی ہلک مرتگ۔ من وت ہم وت ءِ بے جان بے جان مارگ ءِ اتاں۔ ماری ءِ اسپیتیں پوشاک ءُ شنگ انگیں میدویست انت۔ چہ وشی ءِ مست ءُ گمسار بیتاں۔ وہدے من گوں آئیءِ وتی حیال گشت انت۔ گڈا آ کندگ ءِ لگ ات۔ راہ رواجی مارے موں ءِ دروازگ ٹک ات۔ آئیءِ چہ تہہءِ ککار کت۔ ”پیدا کاں“

سُباہءِ منی لوگ ءِ دریگ بند ہتگ انت۔ موسم ءِ ملمائی ہم وش نہ ات۔ چہ روچ ءِ ترپگ ءِ منی چم دردءِ اتاں۔ بلے ماری چہ گل ءِ تر دان ات۔ ”چنچو وشیں روچ ات۔“ آئیءِ دو سے رندءِ پر لیس ات۔

ما بازار ءِ سر بیتیں۔ گڈا کے دیراں رند تیوں چار چار بیت۔ من ءِ شدہ گپتگ ات۔ ہے گپ ماری ءِ گوشاں جت، بلے آئیءِ ہچ دلگوش ندات۔ آئیءِ ریگزین ءِ لوتے دست ءِ ات۔ ماں آئیءِ تہا ٹوال ءُ جان شودگ ءِ گد

اتنت۔ ہمنچک ءَ رےموں ءِ دروازگ ءِ بند کنگ ءِ توار اتک۔ آئی ءَ سبزیں پتلون۔ لک آستیگیں اسپتیں پشک ءُ بوچکانی کلاہے سرا ات۔ آئی ءِ باسکانی سرا بزیں مید پرات۔ بلے پوست اسپیت اسپیت ات۔ بوچک ءِ کلاہ ءِ گندگ ءَ گوں ماری ءَ ٹھک دیان ءَ کند ات۔ من آئی ءَ گد دیستنت حیران بیتاں۔ آگل ءَ شیزاراں پداکاں ایر کپان ات۔

رےموں ءَ گوں ہما جنک ءَ جنگ ءُ جدل کنگ ات۔ ہمے بابت ءَ ما گواہی دیگ ءَ ذی بیگاہ ءَ تھانہ ءَ شُتگ اتیں۔ سپاہیگاں آئی ءَ راہبہ ءَ واردات ءُ بیلہ کت۔ منی گپانی پٹ ءُ پول نہ کت۔

کے دیراں گپ کنگ ءَ پد ما بس ءِ سرا روگ ءَ سوڑغ کت۔ تیاب دپ چونائی ءَ چو دیر نہ ات۔ پادانی ءَ ارزانی ءَ اوداشت کت۔ بلے مئے ارادہ ات کہ ما زیت ءَ چہ زیت اوداسر بہ بیں۔ ما بس ءِ ٹیسن ءِ نیمگا رہگپتگ اتیں کہ رےموں ءَ منی باسک سرینت ءُ بازار ءِ دومی نیمگا چارگ ءِ اشارہ کت۔ لہتے عرب ءَ تمباک بہا کنوک ءِ دکان ءِ دریگ ءَ تکہ داتگ ءُ اوشتاتگ ات۔ عربانی حاصیں وڑا مئے نیمگا روک روک ءَ چارگ ءَ اتنت۔ گشئے ما سنگانی ڈُو پک یا دارانی بنڈ لے اتیں۔ رےموں ءَ گشت کہ چپیں نیمگا دومی مرد ہما "مرد" انت۔ آئی ءِ گندگ ءَ گوں آہینک بیت۔ پدا ہم آئی ءَ من ءَ باور کنائینت۔ جیڑہ گیش اتگ۔ ماری ءَ اے ٹک ٹک نہ اش کتنت۔ ہمیشکہ آئی ءَ چہ من ءَ پرس

ات۔ من گشت کہ گوں اے عرباں رےموں ءَ کسانیں اڑ کڑے پیتگ۔ ماری ءَ گشادروگ ءِ سکین دات۔ رےموں ءَ کندات۔ کو پک چنڈ اتنت۔ گشت کہ بانک راست گشیت۔ پدا اودا اوشتگ ءَ ہچ پاندگ نیست ات۔ کے دیراں روگ ءَ پد آئی ءَ چک جت۔

" آ مئے رند ءَ نہ کپتگ انت۔"

من ہم دیست کہ آ ہما وڑا اوشتاتگ انت۔ ہما جاہ ءَ چارگ ءَ انت کہ چہ ہمودا ما اتکگ اتیں۔

بس ءَ کہ سوار بوتیں۔ گڈا رےموں آرام آرام ءَ نشت۔ ماری ءِ دل ءِ وش کنگ ءَ ہاترا دشکند آرگ بنا کت۔ انچو گندگ ءَ اتک آئی ءَ ماری دوست پیتگ ات۔ بلے ماری ہچ دلگوش دیگ ءَ نہ ات۔ کدی کدی آئی ءَ منی نیمگا چار ات بچکندات۔

ما چہ الجھیز رہ دراتکیں۔ تیاب دپ چہ اودا دور نہ ات۔ میانجین ءَ بس یک رنگی بانڈے ات کہ آئی ءِ چکیں جہلگ زرءِ لمب ءَ ایر بک ات۔ آئی ءِ سنگ زمین ءِ سرا زرد و زرد دیں برف ءِ وڑا ایر اتنت۔ روچ چہ بندات ءَ چو آسن ءَ حز پک ءَ ات۔ ماری دلی لوت ءَ پلانی سرا جنان آہانی تاکاں شنگینگ ءَ وش بنیگ ءَ ات۔ چہ آئی ءَ رند ما کسان کسانیں لوگانی میانجین ءَ گوزان بیتیں۔ آہانی بالکونی ءِ آسنانی سرا سبز ءُ اسپیتیں رنگ ءِ پالش اتنت۔ چہ آہاں چندے درچکانی

شاہانی چیرۂ اندیم اتنت۔ آ ڈگہ ڈلپادیں زمینءِ سرا بُرھنگءِ اوشتاتگ اتنت۔ درچکانی رواںگلت ہلاس نہ ات کہ زرزاہر بیت۔ شیشگءِ وڑا ساپ۔ کے پسند یک نہنگیں آلاڑ بے زرءِ تہا وتی سیاہیں عکسءِ سربرءَ، براں ڈوءِ وڑا دیمءِ در اتکگ ات۔ ماہیگ کشیں لانچانی موٹل انجنءِ تریں آواز ژنگ ژنگ کنان زرءِ شہشناہیں بے تواریءِ شنگینگءِ ات۔ اے لانچ دیر زرءِ چھاں تیری میری کنوکیں بیلءِ آلاڑاں باور نہ بیوکیں فکرءِ وڑا اشتران اتنت۔

ماری کوہانی سراپلاں سرچنان ات۔ تیاب دپءِ نزیکءِ وہدے سر بیتیں ما دیست کہ لہتے شوقین اچ ماہم پیش ہموداساڑی اتنت۔ ہدا نزیکءِ رے موںءِ سنگتءِ لوگ ات۔ چہ دارءِ جوڑ بیتگ ات۔ لوگءِ پشتی بہر گوں کوہءِ سک ات۔ دیم گوں مُنگاں اوشتاتگ ات۔ آپءِ چول لوگءِ مُنگاں شہمات جنگءِ اتنت۔ رے موںءِ وتی سنگتءِ گوں منتے ورستی کنائینت۔ برزقد، پراہ سینگءِ زندیں مردے ات۔ آئیءِ جنین وش اندامءِ وشرودیں جنین ے ات۔ آئیءِ پیرسءِ گالوارءِ فرانسیسی گپ جت۔

ماسوںءِ مارا پ آرامءِ تاہیر نندگ ے گشت۔ آئیءِ نیمروچءِ سبارگءِ واستہ سیاہءِ مہلہ ماہیگ گپتگ ات۔ من آئیءِ لوگءِ توسیپ کت۔ آئیءِ پتنگیءِ موکلانی اے دگہ روچ گوں جنینءِ ہدا گوازینت انت۔ من آئیءِ جنینءِ نیمگا چار ات۔ آ مئے ماری وت ماں وتءِ سک ہور وتور بیتگ اتنت۔ وش گپیءِ

اتنت۔ ہے وہدءِ من اولی رندءِ گوں ماریءِ شورءِ بابتءِ حیال کت۔

ماسوں اوڑناگءِ واستہ روگ لوٹ ات۔ بلے آئیءِ جنینءِ رے موں جاڑی نہ اتنت۔ پمیشکہ من ماریءِ ماسوں تیاب دپءِ نیمگا شتیں۔ ماریءِ رسگءِ شرطءِ آپءِ تہا دور کت۔ منءِ ماسوں کمک جل اتیں۔ ماسوںءِ سک نرم گفتاریءِ جبر کت۔ گپ گپءِ "تہ پدا" گشگ ہیل کتگ ات۔ تری دوئیں گپانی وت ماں وتءِ ہچ سیادی مہ بیتیں۔ ماریءِ بابتءِ آئیءِ گشت کہ آسک ڈولدارءِ دلکشیں جنک ات۔ منءِ آئیءِ گپ ہچ وش بتیگءِ نہ اتنت۔ روچ تز ند ات۔ دلوں پ اوڑناگءِ سک سکین دیان ات۔ دو سئے دمانءِ ہموداوپتاں۔ پدا من ماسوںءِ رااوڑناگءِ سلہ جت۔ ماسوں ترسانءِ آپءِ تہا ایر کپان بیت۔ اوڑناگ ہما وہدءِ بندات کت کہ آپ چہ سرءِ پر گوست۔ آسبک سبکءِ اوڑناگ کنان بیت۔ من زیت دور درا تکاں، ماریءِ گورا رس اتاں۔ آپ سارت ات۔ منی تب ہم وش بیت۔ منءِ ماری ہمراہیءِ اوڑناگ کنان دور درا تکیں۔

وہدے دمبرت۔ ڈنءِ دراتک بے تواریءِ وپتیں۔ آسمانءِ نیمگا چار ات۔ منی لنھانی سرا آپ حشک بیتگ اتنت۔ انچو سماہیت گشئے وادءِ قطارے ہدا بدگءِ ات۔ ماسوں ہم واتر بیت ترپگءِ زمینءِ سرا اُرد بیت۔ کے پسند بتیگءِ سببءِ آبلاہیں تڑے گندگءِ اتک۔ زرءِ مزنیں پاگاس لیءِ وڑا۔ ماریءِ سلاہ جت کہ دوئیں ہوریءِ اوڑناگ کنیں۔ آ دیمءِ اوڑناگ کنان بیت ءُ من وتی

دست آئی ءِ سرینءِ پر ترینت ۔ آئی ءِ دست آپ ءِ تہاجت انت ۔ منءِ گوں وت ءِ دیمءِ کنزیتاں بیت ۔ من پاد جنان بیتاں ءُ آئی ءِ کمک کت ۔ اے غڑپ غڑپ ءِ توار ہمنچو دیراں منی گوشاں کپت کہ منی دل سیر بیت ۔ ماری یلہ دات ۔ دراج دراجیں گین کشان نرم نرم ءِ واتر بیتاں ۔ ماسونءِ نزیکءِ وتی دیم گوں ریکاں کت دیم پہ چیر وپتاں ۔

" سک وش انت ۔ " من گشت ۔ ماسونءِ گوں من تپاک کت ۔ کمے دیراں رند ماری ہم واتر بیت ۔ آئی ءِ ملگور پشت ءِ چنڈا اتکگت ۔ دیم واد ٹچکیں آپ ءِ تڑ پگ ءِ ات ۔ منی نزیکءِ دراج بیت ۔ روچءِ ءُ مئے جانانی ہور توریں باپ ءِ مارا واپینگءِ جاورءِ کت ۔ ماری ءِ منی باسک سرینت گشت ۔ ماسون لوگ ءِ شنگ ۔ ہیے واستہ بگندئے نوں سبارگءِ وہد انت ۔ من اشتاپی ءِ پاد اتکاں ۔ من ءِ چونائی ءِ سک شدءِ گپتگ ات ۔ بلے ماری ءِ نہ من ات کہ من سباہیگیں انت یک رندے ہم آمہرنہ کتگ ۔ اے راست ات ۔ باز رندءِ منی دل ءِ لوٹ اتگ ات ہم ۔

" بریں پدا آپءِ بریں ۔ " آئی ءِ گشت ۔

ما تچانی ءِ شتیں آپ ءِ دور کت ۔ یک کتریءِ چولانی میانجینءِ تچک ءِ وپتیں ۔ کمے دیراں اوڑناگءِ رند آپ چہ مئے سرا بستر بیت ۔ ماری ءِ وتی باسک منی گردنءِ پر ترینت انت ۔ منءِ امبازاں پرُ تتک ۔ آئی ءِ پاد منی پاداں مانگیش

اتنت ۔ منی جزبگ چہ منی دست ءِ دراتکگت ۔

وہدے ما واتر بوتیں ۔ گڈا ماسون دروازگءِ دپءِ اوشتاتگ ءُ مارا توارءِ ات من گوں آئی ءِ گشت منءِ چہ پیسرا سک شدءِ گپتگ ۔ ورگ سک وش اتنت ۔ ماہیگ دلءِ سیرءِ وارت ۔ پدا کباب ءُ بٹاٹوانی تکرانی باریگ اتک ۔ درستاں بے تواریءِ ورگ وارت ۔ ماسونءِ باز شراب وارت ءُ منی گلاس ہم پر کنان کت ۔ کافیءِ باریگءِ آیگءِ من نشہ بیتگءِ اتاں ۔ پد ماں پدءِ سگریٹ کشگ بندات کت ۔ ماسون، رےموں ءُ من اگستءِ سر جمیں ماہءِ اے تیاب دپءِ گوازینگءِ یک سوڑگ ییءِ بابتءِ فکر جتگا لگ اتیں ۔

" پکو ۔۔۔ کو ۔۔۔ و ۔۔۔ و ۔۔۔ ، انگت یازدہ ءُ ۔۔۔ نیم انت " ماریءِ کوکار کت ءُ گشت ۔ ما درست حیران بیتیں ۔

" ما چہ وہدءِ باز پیسر ورگ وارتگ ۔ بلے چے بیت زاناں، ہر دےمئے دلءِ اتک ورگ وارت ۔ " ماسونءِ گشت ۔

ماری وت سرا وت کندگءِ لگ ات ۔ باریں □ چیا ۔ منی حیالءِ باز نوش اتگ ات ئے ۔

ماسونءِ کمے دیراں تیاب دپءِ گردگ ئے گشت ۔ " منی زال سبارگءِ رند وپسیت ۔ منءِ چو وش نہ بیت ۔ من کمے دیراں سئیل کنگ لوٹاں ۔ من مدام آئیءِ گشاں کہ سئیل پہ جان سلامتیءِ چنکدگ الّمی ئیں چیز

ات۔ بلے اے ہر کسی وتی وتی منشا انت۔"

مارِیءِ گشت کہ آلوگءِ جلیت، ہیرانانی شودگءِ کمک کنت۔ ماسوںءِ لوگیءِ بچکند اتءُ گشت۔ " ہے ہاترا الّی انت کہ چہ مردیناں جان بہ چشیت۔" ماسئیں درکپتیں۔

روچءِ چکیں برّانزآپءَ تژ پان چماں پچ بئیگءِ نئیلگءَ اتنت۔ مردم چہ تیاب دپءِ واتر بئیگءَ اتنت۔ کرۓ کشانی کُڈکءُ لوگاں چاقوءُ چھوانی توار آیگءَ ات۔ کوہ چو آسگوارئیں کوہءِ جلءُ پاہار کشگءَ اتنت۔ انچو گرم ات کہ ساہءِ کشگ ہم گران کپگءَ ات۔

رے موںءُ ماں سوں وت ماں وتءِ گپءُ رپ کنان اتنت۔ من انگل جت کہ آہانی وت ماں وتءِ کوہنیں پچاروکی ات۔ نواں کے وہدءَ آیک جاگہ ہم بیتگ انت۔ ما آپءِ نزیکءَ نشتیں۔ آپءِ لمبءِ گران بیت دیمءِ روان کت۔ اگاں ترندیں چولے اتک گڈا مئے ریگزینءِ چپل میس اتنت۔

منی برہنگیں سرءِ ترندیں روچ ترپگءَ ات۔ نیم وابیءِ جاورءِ تہا اتاںءُ منی ذہن چہ گپءُ رپءِ چٹ ہورک ات۔

رے موںءِ گوں ماسوںءِ چیزے گشت۔ بلے من سر پد نہ بیتاں۔ چٹ ہے وہدءِ دو عرب گوں سبزئیں پتلوناں مئے نیمگا آیگءَ اتنت۔ من رے موںءِ نیمگا چارات۔ آئیءِ پہ ہوءِ سر سرینت۔ " ہما انت۔" ماتچکءِ روان

بیتیں۔ ماسوں حیران بئیگءَ ات کہ آہاں مئے حال چہ پئیمءِ رستگ ات۔ منی حیال ات کہ آہاں مارا بسءِ سوار بئیگءِ دیستگ ات۔ بیت کنت چہ مارِیءِ ریگزینءِ لوتءِ ہے انگل جتگ۔ بلے من ہچ نہ گشت۔ بل کہ دوئیں عرب سبک سبکءِ آیان اتنت۔ بلے زیت مئے نزیکءِ رس اتنت۔ ما وتی رفتار بدل نہ کت۔ رے موںءِ گشت۔

" گوشدار، اگاں جنگ بیت۔ گڈا ماسوں دومی مردءِ داریت۔ من گوں ہمائیءِ دلگوش بہاں کہ مئے رندءِ کپتگ۔ مرسوں تو اگاں دگہ کسے کیت ہمائیءِ حیالءِ بدار۔"

" شرّیں" من گشت۔

ماسوںءِ دست کیسگءِ تہا کتنت۔ روان بیت۔ ریک چو اشکرانی وڑا تچگ اتنت۔ اگاں دروگ بندمباں ریکءِ چنڈک چہ گرمءِ سہرترا تگ اتنت۔ مئےءُ عربانی دیری کمتر بیان ات۔ چندے گامءِ پشندیءِ آ اوشتات انت۔ ماسوںءُ من جلءُ مدار بیتیں۔ بلے رے موں تچکا "وتی والا مردم" ءِ ست پر۔ من نہ اش کت کہ آہاں چے گشت۔ بلے عربءِ سر پر رے موںءِ دلبندءِ ڈکرے جنگءِ جہل کتگ ات کہ رے موںءِ اشتاپیءِ یک مشتے جت۔ ماسوں پہ کمکءِ توار کت۔ ماسوں دومی مردمءِ نیمگا کنزاتءُ گوں تابءِ دو مشت جت۔ آمرد آپءِ تہا دل پہ بالا کپت۔ کے دیراں ہموداے بیت۔ آئیءِ سرءِ چاریں نیمگا آپءِ بلبلکی جت۔ ہے میانءِ رے موںءِ کوروکائی دومی مرد گوں مشتاں

مانبسگگ ات۔ آئی ءِ دشمن ءِ دیم حون ءَ حوزیچ ات۔ آئی ءِ چہ کوپگ ءِ سرا من ءَ چار ات گشت۔

" صبر من اشی ءِ کارہ کناں"

" دلگوش بکن آئی ءِ کار ءِ چے گوں۔" من گوانک جت۔ بلے من ءَ دیر بیت۔ کارچ ءِ پیسراوتی کار کت۔ رے موں ءِ دست ءَ دیم ءَ ٹپی بیت انت۔ ماسوں دیم ءِ کنزات۔ دومی عرب آپ ءِ تہا چہ پاد اتک۔ ہما عرب ءِ پشت ءِ اوشتات، کہ کارچ ئی گون اَت۔ مارا چہ وتی جاگہاں سرگ ءَ ہیمات نہ بیت۔ دوئیں عرباں کارچ ءِ دیم گوں ما کت۔ کم کم ءَ پشت ءِ کنزان بیت انت۔ وہدے آ ہمنچو دیر ءَ رست انت کہ چہ مئے وزرس ءَ ڈن بیت انت۔ آہاں دیم چکر ینت تری ءِ براگ ءِ شت انت۔ ما گرم ءِ جل ءِ سنگ ءِ وڑا جھوڑا مھ بیتیں۔ رے موں ءِ ٹپی ئیں باسک ءِ چہ حون رچان ات۔ ماسوں ءَ گشت کہ یک ڈاکٹرے ہر یک شہر ءِ چہ ہدا گوزیت۔

" شرانت۔ بریں گڈا آئی ءِ گورا روئیں۔" رے موں ءَ گشت۔

آئی ءِ دپ ءِ چہ ہمنچو حون رچگ ءَ ات کہ لبز شری ءَ □ سرا نہ گیش اتنت۔ آئی ءَ مئے کوپگ ءِ سرا دست ایر کت داں لوگ ءِ سر بیت۔ ٹپ چوش کہ انچو جھل نہ اتنت۔ پمیشکہ آئی ءَ گشت کہ داں ڈاکٹر ءِ گورا آ بید کمک ءِ اتک کنت۔

ماسوں ءِ جنین گریوگ ءَ لگ ات ءَ ماری ءِ رنگ زرد تراات۔ ماسوں ءَ

رے موں ڈاکٹر ءِ گورا شتنت۔ جنینانی گلا ئیگ، دل ءِ چنگ ءَ لاپ ءِ دیگ ءِ کار منی سرا بیت۔ اے کار من ءِ دوست نہ بیت۔ پمیشکہ زیتاں آ سرکت ءَ سگریٹ کشگ ءِ دلگوش بیتاں۔ زرءِ نیمگا چارگ ءِ چاران کت۔ رے موں ءَ ماسوں یک ءَ نیم ءِ پدا اتکنت۔ رے موں ءِ باسک ءِ پٹی بستگ ات۔ دپ ءِ یک لونسی ءِ پلسترے پرات۔ ڈاکٹر ءَ آ تسلا داتگ ات کہ ٹپ سک جھل نہ انت۔ پدا ہم اینچکی ءَ آئی ءِ دیم ءِ سرا تالان ات۔ ماسوں ءَ آئی ءِ دلگوش ءَ لگینگ ءَ جہد کت بلے بے سیت۔

رے موں ءِ زرءِ لمب ءِ بچیں گوات ءِ گروگ ءَ واہگ ورشان کت۔ من ءَ ماسوں جاڑی بیتیں۔ "شما وتی کارہ بکن ات۔" آئی ءِ جاور چارات ما ہم سک زورندات۔ بلے وہدے آ شت گڈا من ہم پشت ءِ گون بیتاں۔

ڈن ءِ گوات گشئے چہ تندور ءِ درآ یگ ءَ ات، روچ ءِ رژن تیاب ءِ لمب ءِ ریک ءِ آس ورزگ ءَ ات۔ ما کمے دیراں روان بیتیں۔ بلے رے موں گشئے یک حاسیں منزل ءِ نیمگا روگ ءَ ات۔ دریا ءِ کنارہ ءِ آخر ءَ ما یک کسانئیں جوی ءِ رستیں۔ زرءِ آپ چہ یک مزنیں کوہی ءِ پشت ءِ بیت ءَ تیاب دپ ءِ تہا پترت۔ ہما دوئیں عرب جھوڑا اتنت۔ آہاں مارا دیست۔ وتی جاہ ءِ نہ سرا تنت۔ گش ءَ آہاں گوں ما ہچ وڑیں زہر ءِ گُت نیست ات۔ ہما عرب کہ آئی ءِ رے موں جت۔ آئی ءِ چارگ ءِ لگ ات۔ دومی مردنل جنان ات۔ نیم چمی ءِ مارا چاران بیت۔ کے

دیراں کس نہ سرات۔ روچ ءُ بےتواری۔۔۔۔۔ دریاءِ چولاں ءُ نلءِ سگیں سراں ابید دگہ ہچ توار نیست ات۔ رےموں ءِ وتی دتاس والہیں کیسگ ءِ دست مان کت۔ بلے آہاں ہچ دلگوش ندات۔ من نل جنوکیں عرب ءِ چارگ ءَ اتاں۔ آئی ءِ پاد ماں پادءِ پشت ءَ ات۔

رےموں ءِ "وتی والا مردم" ءِ نیمگا چم شانک دات انت۔ ءُ جست کت۔ "بہ جنانے" من حیال ءِ لگ اتاں۔ آئی ءِ اندری جاورءِ بابت ءِ چیز ات۔ من گمان ءِ لگ اتاں۔ کہ اگاں من کمن بکناں ہم بیت کنت آ ناگہ دتاس ءِ آس بدنت۔ بےشکہ ہما گپ منی دل ءِ اتک من گشت۔۔۔ "آئی ءِ گوں توانگہ گپ ہم نہ کتگ۔ ابید ءِ ہمارہ ءِ کسے جنگ مردی کارے نہ انت۔" کے دیراں پدا بےتواری ءِ مانشانت۔ نل ءِ سرگرم ءُ بےتواریں گوات ءِ زیر گوُ پان ات۔

" اگاں اے گپ انت گڈا ازا ہے دیانے۔ آ کہ پسو دنت من دتاس ءِ آس دیاں۔"

" شرانت بلے داں ہما وہدءِ تاں دا نکہ آ کارچ ءِ نہ کشیت۔"

رےموں بےتاہیر بیان ات۔ نل جنوکیں مرد نل ءِ جنان ات ءُ آ دوئیں مئے سر پُراں چارگ ءَ اتنت۔

" دلگوش کن، تو چپیں نیمگ ءِ عرب ءِ بگر۔ وتی دتاس ءِ من ءِ دے اگاں دومی ءِ ڈاہ ءُ شورے کت یا کارچ کش ات گڈا من دتاس ءِ آس دیاں۔" من سوج دات۔

رےموں ءِ وہدے دتاس کش ات گڈا آ روچ ءِ روژنائی ءِ ترپ ات۔ بلے کس ءِ ہچ سُر پُر نہ کت۔ ما بس یک دومی ءِ چارگ ءَ اتیں۔ گشئے روچ ءِ رژن ءُ زرءِ میانجین ءِ اے زمین ءِ ٹکرءِ دنیا نزا اتکگ ات۔ انا گہ منی دل ءِ اتک کہ تیرءِ آس بدیاں یا مدیاں ہچ تپاوت نئیت۔ چارات داں عرب گار اتنت۔ آ چہ کوہ ءِ پشت ءِ چو کور کتارءِ تنک انت۔ من ءُ رےموں واتر بیتیں۔ چہ آئی ءِ سرا گشئے گرانئیں بارے دیر اتکگ ات۔ آ واتری ءِ بابت ءِ بس ءِ باروا گپ جنان ات۔ لوگ ءِ رستیں۔ رےموں پدا اکاں درکپان بیت۔ من اوشتاتاں۔ روچ سک ترند ات۔ منی سر سک دردءَ ات۔ گشئے کسے کدینیے جنگ ءَ ات۔ منی جاور سک حراب ات۔ بےشکہ جنینانی نیمگا روگ من ءِ وش نہ بیت۔ بلے اے ترندیں روچ ءِ چیرءِ من اودا اوشتات ہم نہ کت۔۔۔۔۔۔ بوشتاں یا برواں۔۔۔۔۔۔ من پدا تیاب دپ ءِ نیمگا رہگیپتاں۔

ہنچک ءِ داں نگاہ ءِ کار کت۔ چماں تیری میری کنوکیں سہریں رژنے تالان ات۔ دریاءِ شور کنوکیں کساں کسانئیں چول ریکاں شہمات جنگا اتنت۔ من تیاب دپ ءِ اول سرے کوہانی نیمگا روگ ءَ اتاں۔ گرم ءِ بازی ءِ منی سر گوات گپتگ ات۔ منی رفتار سست تر ات۔ پیشانی ءِ سرا گرمیں گوات ءِ کولاں ہوش گردینتگ ات۔ من دستاناں مچگیننان، پنجواں زور پہ دیان ءُ وتی جہت ءِ گیش کنان اتاں۔ دانکہ من وتی ہوش ءِ برجاہ داشت بکناں۔ وہدے چماں مئین بیوکیں رژن ءِ

جلشکے شیشگ ئِ پلی ءِ یا کچک ئِ پلی ءِ لگ ات۔ چماں سک بیت۔ من دنتان نجگینت۔ ایردستی منگ ءِ جاڑی نہ اتاں۔ پمیشکہ گوں ڈڈّی ءِ دیم ءِ کنزاں بیتاں۔

سیاہیں کوہ گندگ ءِ اتک۔ آئیءِ چاریں نیمگاں، چماں بند کنوکیں جلشگگ ءِ آپ ءِ گج شنگ اتگ اتنت۔ بلے من آئیءِ پشت ءِ سارت ءِ ساہیں آپ واہبیں کورءِ بابت ءِ حیال کنگ ءِ اتاں۔ آئیءِ ایرچوکیں آپ ءِ گوشدارگ ءِ شوق ءِ روان اتاں۔ من چہ روچ ءِ رکگ ءَ، گریوا سکیں جتیناں چہ دور تچگ ءَ ءِ کوہ ءِ ساہگ ءِ رسگ ءِ ہاترا ہر وڑیں قربانی دئیگ ءِ جاڑی اتاں۔

نزیک ءِ رس اتاں گڈا ویست کہ رے موں ءِ عرب ھمودا ساڑی ات۔ اے رندی آئیءِ دست سرءِ چیرءِ کنگ ءِ وپتگ ات۔ آئیءِ سرساہگ ءِ ات۔ آئیءِ سبزیں گداں چہ گش ءَ باپ درآیگ ءِ ات۔ من حیران بیتاں۔ منی حیال ات کہ جیڑہ ہلاس بیتگ۔ راہ ءِ اے بابت ءِ من ءِ ہچ حیال ہم نیاتک۔ منی گندگ ءِ گوں عرب ءِ سرچست کت۔ آئیءِ دست کیسگ ءِ شت۔ من ہم دتاس گیگ ءِ گور کت۔ عرب پداوپت۔

من بس دہ گام ءِ دوری ءِ اوشتاتگ اتاں۔ بلے آ عرب ءِ جاگہ ءِ من ءِ یک چروکیں دروشمے گندگ ءِ آیگ ءِ ات۔ برے برے نیم پچیں کوساں چہ آئیءِ ترپوکیں چم ظاہر بیت انت۔ چولانی توار چہ نیمروچ ءِ نزور تربیتگ ات۔ بلے

روچ کوہ ءِ ہمراہی ءِ شنگ اتگیں ریگزارءِ ہما تاب ءِ تز پگ ءِ ات۔ انچو گندگ ءِ اتک دو کلاک ءِ وہدءِ روچ ءِ ہچ سفر نہ کتگ ات۔ رولءِ نزیک ءِ یک لانچے روگ ءِ ات۔ بلے من ءِ آ یک سرپر کنوکیں نشانیءِ وڑا گندگ ءِ اتک۔ من حیال کت من واتر بہ باں تو اے جیڑہ ءِ بے حال بہ باں۔ بلے چہ گرم ءِ لرزوکیں تیاب من ءِ دیم ءِ تیلانک دیان ات۔ من کورءِ نیمگا کنزاتاں۔ عرب وتی جاہ ءِ سر ات۔ دنیگہ مئے میانجیں ءِ کمے دوری ہست ات۔

من اوشتاتاں۔ گرم ءِ منی گبانی سوچگ بنا کت۔ منی کوسانی سرا ہیدانی ترمپ ہچ بنیگ ءِ اتاں۔ گرم ہمے وڑا ات کہ منی مات ءِ جنازہ ءِ روچ ءِ ات۔ منی مارشت ہما روچ ءِ وڑا نہ وشین اتنت۔ انچو سما بنیگ ءِ ات۔ گش ءَ منی رگ پوست ءِ وڑنت ڈن ءِ درکاینت۔ منی اوپارءِ قدرح کنیل پیتگ ات۔ من یک گامے دیم ءِ کنزا اتاں۔ اے یک پوکیں کارے ات۔ پر چا کہ پہ یک ءِ دو گام ءِ دیم ءِ کنزگ ءِ من ساہگ ءِ نہ رستگ اتاں۔ بلے من یک گامے دیم ءِ کنزا اتاں۔ بس یک گامے۔ عرب ءِ کارچ کش ات۔ منی دیم ءِ اوشتات۔ کارچ ءِ ترپوکیں بڈءِ چہ یک تیزیں رژنے منی پیشانی ءِ لگ ات۔ گشئے کسی ءِ تیرے جت، ہمے وہدءِ ہما دراہیں ہید کہ منی مچا چانی سرا مچ بیتگ اتنت۔ منی کوسانی سرا شنگ بیت انت۔ منی چم گریں رینگانی تنکیں پردیءِ پشت ءِ اندیم بیت انت۔ اے وہدءِ من ءِ ہچ گندگ ءِ نیاتک۔ روچ منی سرا کدینہ جنگ ءِ ات۔ کارچ ءِ چہ درآوکیں رژن منی

مچاچانی سرا ارش کنان چمانی تہا پترگ ءَ ات۔ منی چمانی دیم ءَ ہر چیز چکرگ ءَ ات۔ چہ زرہ ءِ نیمگا کشوکیں گرمیں گوات ءِ یک کولے اتک۔ آسمان دو بہرءَ بہر بیت۔ آئی ءِ سُوپ ءَ آس ءِ انگر رچان بیت۔ من وتا س مہر ترداشت۔ آئی ءِ زرہ زور پر بیت۔ منی دست ءِ دل ءَ کسانیں زورے لگ ات۔ اے کارءِ بندات یک ترندیں توارے ات۔ من چمانی دیم ءِ رژن ءِ ہیدانی پردہ دور کت۔ روچ ءِ یک حسابی ءِ تیاب ءِ شاہگانیں بےتواری من چنڈ چنڈ کت۔ ہما تیاب ءِ بےتواری کہ آ تیاب ءَ من ءِ وشی دانگ ات۔ من آ ناتوانیں جان ءِ سرا چار تیر جت۔ ہر تیر منی تباہی ءِ درواز گ ءِ سرا یک برزءِ سنگیں ٹلگ یے آت۔

{☆☆☆}

دومی بہر

(۷)

بندیگی ءِ پدچہ من ءِ بازیں جست ءُ پرس کنگ بیت۔ بلے اے منی نام ءُ ڈس ءُ واقعہ ءِ بندات ءِ بابت ءِ انچنائیں جست ءُ پرس اتنت۔ اولی رندءِ وہدے دپتر (تھانہ) ءِ من ءِ جست ءُ پرس کنگ بیت۔ گڈا انچو گندگ ءِ اتک، کشئے منی کاراں کس دل دہیگ ءَ نہ انت۔ بلے وہدے من قاضی ءِ دیم ءِ پیش بیتاں۔ گڈا آئی ءِ منی گپ جوانی ءِ تپاس اتنت۔ دومیانی وڑا آئی ءِ ہم منی نام، ڈس، کار، ودی بئیگ ءِ جاہ، دگہ بازیں ہمے وڑیں جست ءُ پرس کت۔ پدا آئی ءِ عذرداری وکیل ءِ بابت ءِ جست کت۔ من آئی ءِ بستارہ بابت ءِ پرس ات۔ پرچا کہ من آئی ءِ باروا حیال ہم نہ کتگ ات۔

" اے کجا جست کنگی گپ ات۔" قاضی ءِ جست کت۔ من پسودات کہ گپ انچو تچک ءُ گیش اتنگ کہ کم چہ کم من ءِ دگہ وکیلی ءِ گنجائش گندگ ءِ نئیت۔

" تئی حیال ءِ گپ تچک ءُ ساپ انت۔ بلے مارا آمیدءِ حیال دارگی انت ءُ اگاں تو وکیل نہ کنئے۔ گڈا آمیدگس ءِ را تئی واستہ وکیلے دارگ کپیت۔

" آئی ءِ بچکندات ءُ گشت۔ سرکارءِ چشیں بندءُ بستانی بابت ءِ اشکت۔ دلوں ملمہ بیت۔ قاضی ءِ گوں من ءِ تپاک کت کہ آمیدگس ءِ تہا ہر کساں کسانیں چیزءِ حیال دارگ بیت۔ پدا ہم من آئی ءِ گپ ءِ سرا جوانی ءِ فکر نہ کت۔

ہما اوتاک ءِ منی بیان گرگ بیت انت۔ انچنائیں اوتاکے ات۔ ٹیبل ءِ سرا یک ڈیواے بلگ ءَ ات۔ دریگانی دیم ءِ پردہ ذرتگ اتنت۔ ڈیوا ءُ رژن منی کرسی ءِ سرا کپگ ءَ ات۔ قاضی وت تہاری ءِ نشتگ ات۔

اے وڑیں گپانی بابت ءِ من کتاباں وتنگ ات۔ آچہ یک لئیب پی ءِ گیش ارزش ندات انت۔ گپ ءُ رپانی تہا من قاضی شری ءِ سرا پکا کت۔ آ شر اعضائیں، برزیں مردے ات۔ تہا کپتگیں سبز سبزیں چم، دراج دراجیں اسپیتیں بروت، برف ءِ وڑا اسپیت ءُ بزیں مید، گپ ءُ رپ ءِ چہ پدرات کہ آ اگل ءِ مندیں مردم ات۔ ءُ کساس شریں مردے ات۔ بس یک حرابی ات۔ آئی ءِ برے برے وتی دیم سکیں بدیں وڑی ءِ نز آورت۔ بیت کنت اے یک انچنائیں اعصابی نز آیگے ات۔ روگ ءِ وہدءِ من آئی ءِ را "حدائے امان ءِ ئے" گشت ءُ چہ آئی ءِ پیش کہ دست پہ دروہی ءِ شہار بداتیں من ءِ یاد اتک کہ من یک مردے کشتگ۔

دومی روچ ءِ یک وکیلے منی اوتاک ءِ اتک..... پلک، ذنڈیں مردے، آئی ءِ مود ترپگ ءِ اتنت۔ انچو گری ءِ ابید ہم آئی ءِ رنگی ئیں سوٹ یے گورا ات۔ ترندیں کالر، سیاہ ءُ اسپیت کشکوئیں شوقیں نکٹائی۔ مسلانی لوت ءِ را منی نپادانی سرا ایر کنان ءِ آئی ءِ وتی پچار وکی کنائینت۔ آئی ءِ گشت کہ آئی ءِ شری ءِ سرا کیس وتنگ۔ اے کیس ءِ دیم ءِ دارگ ءَ باترا ہر چیزءِ حیال ءِ دارگ سک الّی انت۔ اگاں آئی ءِ کش انگیں راہانی سرا رواں بکناں۔ رکھگ ءِ راہ ءُ درہست۔ من آئی ءِ

منت گپت۔

" بیا کارءَ بگیج کنیں۔" آئیءَ گشت۔

تحنگءَ سرا نندانءَ آئیءَ گشت کہ سپاہیگاں منی زندگی بابتءَ لہتے زانت کاری داتگ۔ آئیءَ حالءَ گپتگ کہ کمے مدت پیش کماش گسءَ منی مَاتءَ وفات کتگ۔ مرا نگوءَ پٹءُ پولءَ ہے گپ دراتگ کہ من وتی مَاتءَ جنازہءَ وہدءَ مزن سنگدلی پیش داشتگ۔ "اے گپءَ من پیسرا بگشاں کہ چشیں ذاتی گپانی جست پرس کنگ منءَ وتءَ وش نہ بیت بلے اے سک ارزش دارنت۔ اگاں من تئی سنگدلیءِ بہتامءِ پسو دات نہ کت۔ گڈا تئی رکینگ پہ منءَ گران بیت۔ اے جیڑہءِ بابتءَ بس تو منی کمکءَ کت کن ئے۔"

پدا آئیءَ منءَ جست کت۔ کہ اے "اپسوزءِ وہدءَ" تو غمیگ بیتگ ئے اگاں اناں۔ اے سک اجبیں جست یے ات۔ کم چہ کم من اے وڑیں جست بیت کنت چہ ہچ کسءَ کت مہ کتیں۔

" من چندے مدت بیت وتی مارشتانی چارو گزاریل داتگ۔ پمیشکہ اے جستءِ ہچ پسو نیست۔ گواچن ایش انت کہ منءَ وتی مَات سک دوست ات۔ بلے چہ اے گپءَ کجام تپاوت ودی بیت۔ "من پسو دات۔ کمے دیراں پد گشت۔ "ہر مردم وتی زندگیءِ یک ناں یک منزلےءَ وتی کسءُ وارثانی مرگءَ واہگدار بیت۔"

" حدا یا بچار عدالتی پٹءُ پولءِ وہدءَ یا قاضیءِ دیمءَ چشیں گپ مجن۔" آئیءَ گشادیگءَ منی گپ گڈات۔

آئیءَ دلبڈیءِ ہاترا من زبان کت۔ بلے من آئیءَ را چو ہم گشت کہ اناگہ یک حاصیں وہدیءَ منی اندامءِ جاور منی مارشتانی سرا اثلمائی کننت۔ مثالءَ جہرءِ مَاتءِ جنازہءِ روچءَ من سک دمبرتگ ات۔ نیم واب اتاں۔ پمیشکہ گواچنی من پوہ ہم نہ بیتاں کہ اے درست چے بیتگءَ انت۔ پدا کم چہ کم اے گپءِ بابتءَ من باور کنائینت کہ مَاتءِ دنیا سفر مکتیں گڈا منءَ وشی بیتگ ات۔

پدا ہم وکیل سک نہ وش بیت۔

" بلے اینچو بس نہ انت "آئیءَ گوں تحلیءَ گشت۔ کمے دیراں فکرءُ حیالءَ پدا آئیءَ پرس ات۔ "تو چو گشت کنئے کہ آ روچی تئی مارشت تئی دسءَ بیتگ انت۔"

" اناں۔۔۔۔۔ بگشاں ہم راست یے نہ بیت۔" من پسو دات

آئیءَ اجبیں وڑے منی نیمگا چارات۔ گشئے آئیءَ کمک منی سرا زہر آیگءَ ات۔ گوں زہرءِ میہنگیں کالواریءَ گشت کہ کماش گسءِ سرپانکءُ دگہ چندے کاردارشاہدانی بستارءَ پیش کنگ بنت۔ چہ آئیءَ تئی جیڑہءِ سرا اجبیں اثر کپیت۔"

وہدے من گوں آئیءَ گشت کہ منی مَاتءِ بیرانیءَ گوں اے بہتامءِ ہچ وڑیں سیادی نیست گڈا آئیءَ بس ہمنچو گشت کہ تئی سرگوں آمیدگساں نہ کپتگ

۔کے دیراں رندا آگرتی ئیں جاوری ءِ وتی راہ ءِ شت۔من لوٹ ات کہ کے دیراں انگہ بہ جلیت۔دانکہ من آئی ءِ گشت بکناں من ءِ تئی وردواری ءِ حاجت انت۔پہ اے واستہ ناں کہ آ منی رکینگ ءِ حیلہے بہ سازیت۔بلکیں پرے گپ ءِ کہ مفت ءُ ناحق ءِ آ منی سبب ءَ غم ءُ گران ءِ کپتگ۔یک ءُ دورندءِ منی دل ءِ اتک کہ آئی ءِ باور بکنائیناں کہ من ہم ہر کسی وڑیں مردے آں۔بلے گواچتی اے گپ ءِ ہچ آسر در نیا تکگ ات۔پمیشکہ من وتی نیت بدل کت۔۔۔۔وتی سستی ءِ سبب ءَ۔

نیم روچ ءِ من پدا قاضی ءِ دیم ءِ برگ بیتاں۔دوبج ءِ وہد ات،اوتاک سک روشنات ءُ گرمی ہم سک بازات۔بس یک دریگی ءِ پردہ لوٹجان ات۔

قاضی ءِ من ءِ کرسی سرانندگ ءَ گشت۔سک شائستگی ءِ گوں گشت کہ لہتے الّی ئیں کارانی سبب ءِ منی وکیل اتک نہ پیتگ۔پمیشکہ اگاں من یک جستی ءِ پسہ ءِ دیگ نہ لوٹاں گڈا ہما وہد ءِ ودار ءِ کنیں۔دانکہ وکیل سر بہ بیت۔من پسودات کہ دراہیں جستانی جواب ءِ من دات کناں۔قاضی ءِ ٹلوءِ توار پر مایگ ءِ بٹن پی ءِ سرا زور پر دات۔یک ورنائیں کاردار یے تہا پترت۔اتک منی پشت ءِ نشت۔قاضی ءِ کار بنگیج کت۔

" تئی باروا گشنت کہ تو سک کم جبری ءُ وتی ذات ءِ اندر ءِ بیگواہ ءَ ئے۔تو اے باروا چے گُش ئے۔" آئی ءِ جست کت۔

" وہدے منی گوراگشگ ءِ ہچ نہ بیت۔منی زبان بند بیت۔" من پسودات۔

قاضی ءِ پیسری وڑا کندات۔گوں من تپاک کت۔" پدا ہم اے چشیں گپے نہ انت۔" کے دیراں بے توار بیتگ ءِ رندا ناگہ آ دیم ءِ جہل بیت۔منی چمانی تہا چارات۔کے برزیں توار ءِ گشت۔

" من ہما چیزءِ زانگ ءِ پٹ ءُ پولایاں۔۔۔۔۔۔اصل ءِ آ تئی جند انت"

من سرپد نہ بیتاں آئی ءِ گپ ءِ مطلب چے ات۔ہمے واستہ ہچ نہ گشت۔

" تئی رودی ءِ بابت ءِ بازیں گپ من ءِ پریشان کنگ ءِ انت۔من ءِ سک انت کہ آہانی سرپد کنگ ءِ تو منی کمک ءِ کن ئے۔" آئی ءِ گپ برجاہ داشت ءُ گشت۔

وہدے من آئی ءِ گشت کہ اے چٹ ہچکیں گپ انت۔گڈا آئی ءِ من ءِ ہما روچ ءِ دراہیں واقعہ ءِ باروا گشگ ءِ گشت۔اصل ءِ من درستیں گپ گوں آئی ءِ اولی روچ ءِ جنگ اتاں۔ریموں ءِ دپ کپگ،تیاب ءِ روگ،اوڑنا گ،پدا جنگ،پدا تیاب دپ ءِ روگ ءُ پنچیں تیرانی آس دیگ،من دراہیں گپ پدا گشت انت۔ہر گپ ءِ پد آئی ءِ ہو ءِ سر سرینت۔"شرانت۔شرانت" وہدے من ریکانی سرا مرتگیں لاش ءِ گپ جت گڈا آئی ءِ ترند ءِ سر سرینت۔من اے قصہ ءِ پدماں پدءِ آرگ ءِ دمبرتگ ات۔بیت کنت کلیں زندگی ءِ اینچو گپ نہ جنگ ات کہ نوں جنگ ءِ اتاں۔

ما پدا بے توار بیتیں۔آ اوشتات۔منی کمک کنگ ءَ ئے زبان کت۔آ منی

بابتءِ زانگ ءَ واستیگ ات۔ "اگاں حداءِ لوٹ ات۔ گڈا اے جنجالءِ من کارءَ کایاں۔" بلے آئیءِ انگتءَ وگہ چندے جست کنگی ات۔

" ترا وتی مات دوست ات؟" آئیءِ زیر زبرءَ جست کت۔

" ہو، ہر کسءِ وتی مات دوست بیت۔"

پشتءِ نشتگیں کلرک یک پٹیمءِ ٹاپنگءِ سرا نبشتہ کنان ات۔ انا گہ اوشتات۔ ژولر پشتءِ بُرت لہتے لبز کور کت۔

پدا قاضیءِ ابید تچکیں سیادیءِ دومی جست کت۔ "تو یکیءِ رندءَ تیر پر چا آس دات۔"؟

کے فکرءِ رند من گشت کہ پنچیں تیر پہ ماں پدءَ جنگ نہ بیتگ اتنت۔ پیسرا یک تیرے جنگ بیت پدا اے دگہ چار۔"

" اولیءَ دومی تیرءِ میانجینءَ تو اوشتات ءَ پر چا۔"

ہما ندارگ منی چمانی دیمءِ گروان بیت۔ تیاب دپءِ سہریءِ ترپگ۔ منی انارکانی سرا ترندءِ تیزیں گوات۔ مچاچانی سرا ہیدانی ترمپ۔۔۔ اے رندءَ من ہچ پسوندات۔

کے دیراں پدا بے تواریءِ مانشانت۔ اے میانجینءِ قاضی بے قراریءِ وتی میداں سماران بیت۔ کے بہرءَ بکڈءِ جاورءِ کرسیءِ سرا نشتءَ پاد اتک، گڈسرا آئیءِ ٹمبلءِ سرا وتی منک جت انت، دیما جھل بیت۔ گوں

در آمدیں لگاہاں منی نیمگا چارگءِ لگ ات۔

" بلے تو یک مرتگیں مردیءِ سرا پر چا تیر گواری کنگءِ ات ئے۔۔۔ آخر پر چا؟"

من پدا آئیءِ جواب دات نہ کت۔ ججءِ پیشانیءِ سرا دست ایر کت۔ کے ترندءِ در آمدیں گالواریءِ وتی جست پدا کت۔ " من جنتایاں۔۔۔۔۔ پر چا؟۔۔۔۔۔ ترا پسو دئیگ لوٹیت۔"

من بے توار بیتاں۔ انا گہ پاد اتک۔ دیمءِ دیوالءِ جتگیں الماری نیمگا شت۔ دروازگ پچ کت ءُ صلیب یے زرت ءُ اتک۔

" تو زان ئے کہ اے کئے انت۔" آئیءِ توارءِ لرزگے مان ات۔

" اشیءِ چون نزاناں"

ہے کشگ ات کہ آئیءِ اشتاپیءِ کشگ بندات کت۔

" من حداءِ ہستیءِ منوکاں۔ مزنءِ چہ مزنیں گنہگار ہم چہ آئیءِ بھلی لوٹت کنت۔ بلے درستاں پیسر آہاں تو بہ کنگءُ کودکیں زنگیءِ وڑا معصوم بنیگ لوٹیت۔"

آ ٹمبلءِ سرا جھل ات ءُ صلیبءِ منی دیمءِ چکر بنگءِ ات۔ گواچنی آئیءِ جنتانی سر پہ بنیگءِ من مشکلءِ کپتگ اتاں۔ یکے وا ادتاک انچو گرم ات کہ مردمءِ نفس بند بوت۔ دومی مزن مزنیں مگسک ژینگ ژینگءِ اتنت۔ گواچنی

من چہ آئیءَ کمک کمک ترسگءَ اتاں۔ اے راست ات کہ منءَ ہچ حق نیست ات چشیں گپانی سرا فکر بہ جنیں۔ پرچے کہ من ردکارے اتاں، آ گپ کنان بیت۔ من سر پد بئیگءَ سک جہد کت۔ منی منگءَ آ یک گپے پوہ بئیگءَ نہ ات۔۔۔ اولیءُ دومی تیرءِ میانجینءَ منی جلءُ مدار بئیگ۔ اے دگہ درست شر انت۔ بس ہے گپءَ آ پریشان کتگ ات۔

من آئیءَ گشت کہ اے سکیں کسانیں گپ ات۔ آ وامفتءُ حدا سر جنگءَ انت۔ بلے چہ آئیءَ پیش کہ من گپ سرجم بکنیں۔ آ چک بیتءُ نشتءُ گوں سنگینیءَ منءَ جستءَ لگ ات۔

" تو حداءِ سرا ایمان کارئے۔"

" اناں" من پسو دات۔

آ زہر گپتءُ کرسیءِ سرا اشتال بیت۔

" چو بیت نہ کنت۔ دراہیں مردم حدایا منّ انت۔ ہما ہم کہ آئیءَ نہ منّ انت۔ منءَ سدّ در سدّ سک انت۔ اگاں من کدی شکءِ تہا کپتاں منی زندگیءِ مکسد بلاس بیت۔ تو ہے وڑ لوٹ ئے۔"؟

" منی لوٹگءُ نہ لوٹگءِ چے بیت۔"

من انگتہ گپ سرجم نہ کتگ ات کہ آئیءَ صلیب منی پوزءِ نزیکءَ آورت سکار کتءُ گشت۔

" پدا ہم من عیسائی آں۔ گوں حدایا دعا کناں کہ آ تئی گناہاں بہ بخشیت۔ جواں مرد تو اے گپءَ چوں نہ منّ ات کن ئے کہ حضرت عیسیٰءَ پہ ترا چچو جنجال سگ اتگ۔"

آئیءَ ہمے وڑا " جواں مرد" گشت چہ آئیءَ گواچی اتاںءِ رنگ مان ات۔ بلے گپ باز پیتگ اتءُ بان ہم گرم بیان ات۔ وہدے من چہ کسیءِ گپاں بیزار بئیگءَ لگاں، گڈا آئیءِ ہر گپءَ ہو کناں۔ یک کش ئے وڑا من سرءِ سر بینگءَ لگ اتاں۔ ءُ آئیءِ دیمءِ سرا وشیءِ ہلمائی ودی بیت انت۔

" بچارا نگتہ آئیءِ سرا بھروسہ نہ کن ئے۔"

من لازم اتاں گشتگ ات۔ پر چا کہ چہ اینکیءَ آئیءِ دیمءِ رنگ برگشتگ ات۔ پدا وتی کرسیءِ سرا کپتگ ات۔ کمے دیراں بے تواری بیت۔ ٹائپ رائٹر ہم گڈی حرفءِ سرا اتکگءُ بے توار بیتگ ات۔ پدا آئیءَ گوں اینکیں دلگوشے منی نیمگا چارات۔ ءُ گشت۔

" من تئی وڑیں سنگ دلیں مردم نہ دیستگ۔ ہرچی میاریگ بے منی دیمءِ پیش بیتگ۔ آئیءَ مئے واجہءِ رنجانی اے نشان دیستگ الما گریتگ۔"

من پسو دیگی اتاں کہ آہاں ہمے واستہ گریتگ آ ردکار بیتگ انت۔ بلے منءَ اناگہ سما بیت کہ کہ منءَ ہم ہمے مرداں شمار کنگ بئیگءَ انت۔ بل کہ اے گپءِ منگءَ من چیچبر جاڑی نہاں۔

نواں ہے پیشدارگ ءِ واستہ کہ پیشی ہلاس بیتگ ۔قاضی پاد اتک اوشتات۔

" تو وتی کتگیں کارءِ پشومان ئے اگاں اناں ۔؟" آئی ءِ ہما دمبر تگیں گالوارءِ گڈی جست کت۔

کمے دیراں حیال کنگ ءِ پد من پسو دات۔ پشومان اگاں نہاں بلے کمک نلگکی الّسا مارگایاں۔ من ءِ چہ اے لبزاں شرتریں لبزے نہ رس ات۔ بلے انچو سما بیت کہ اے گپ آئی ءِ مجگ ءِ نہ نشت۔ آ روچ ءِ پیشی ءِ نوبت داں ہمدا رس ات۔

من دگہ بازرندءِ قاضی ءِ دیما پیش بیتاں۔ بلے آ گشتاں منی وکیل ہمراہی ءِ گون ات۔ اے پیشی منی گوشتگیں گپ ءِ بیانانی گیشواری ءِ اتاں۔ یا کہ قاضی ءِ منی وکیل ءِ آمید گس ءِ نازرکیانی باروا فکر جت۔ اے وہداں آہاں منی نیمگا دلگوش نہ دات۔ انچوا نچو وہد گوزان ات۔ قاضی ءِ دلگوش چہ من ءِ منی جیڑہ ءِ کم بیان ات۔ آئی ءِ پدا حداءِ نام نہ گپت ءِ ناں ہما دین دوستی ءِ پدرائی کت کہ آئی ءِ اولی روچ ءِ من ءِ پریشان کت۔ آسرایش کہ مئے میان ءِ دوستانی وڑیں سیادی یے ودی بیت۔ چہ من ءِ چندے جست ءِ پرس ءِ منی وکیل ءِ گوں تنک ءِ گیچین ءِ پد قاضی ءِ کار ہلاس کت۔ آئی ءِ حیال ءِ کیس شر روان ات۔ کدی کدی گپ ءِ رپ چہ سرحال ءِ جتا بیت انت۔ قاضی ءِ وکیل ءِ من ءِ دلبڈی دات کہ من گپ ءِ رپ ءِ بہر بزیراں۔ گڈا کمک آزاتیں ساہے کش ات۔ اے وڑیں وہداں چہ ہر دکاں کس ءِ درگ ءِ دوچ ءِ

پدرائی نہ کت۔ گپ ءِ رپ انچو وش ءِ دوستانی چاگردی ءِ بیت انت کہ بازو ہدءِ ہے پوائیں سما بیت کہ منی ءِ آہانی میان ءِ ہچ وڑیں تپاوت نیست۔ من ایمانداری ءِ گشت کناں کہ یازدہ ماہ ءِ مدت ءِ من گوں آہاں انچو ہور تور بیتاں کہ منی زندگی ءِ لہتے وشتریں ساہت گوں ہے مردماں ہمگرنچ انت۔ ۔ ۔ ۔ وہدے کہ قاضی من ءِ داں دروازگ ءِ دپ ءِ رسینگ ءِ اتک گڈا پہ مہر منی بڈ ءِ ٹپ ات ءِ گشت۔

" شر منی واجہ بے دین۔ ۔ ۔ ۔ ۔ مرچیگیں کار ہلاس بیت۔"

پدا من ءِ جیل والہانی دست ءِ دیگ بیت۔

{☆☆☆}

(۸)

منی زندگیءِ لہتے واقعہ انچین انت کہ آ یک کشءِ گوں منءِ ہمبنگ انت۔ جیلءِ روگءِ چندے روچ رند من گوں وت سوڑغ کت کہ ادءَ جاوراں گوں کسءَ نہ گشاں۔ وہد گوزان بیت۔ گڈا منءَ سما کپت کہ اے نادلاں کشیءِ چج وڑیں بنیاد نیست۔ راست ایش انت کہ بنداتءِ لہتے مدتءَ منءَ بندی جاہءِ بندبنیگءِ سما ہم نہ بیت۔ یک کشءِ ہے کساں گیں امیتءِ ساہگءِ پناہ ذرتگ کہ من واں دیراں بندی جاہءَ نہ باں۔ بدلی مَاریءِ گندگءَ آیگءَ اولیءُ گڈی گندءُ نندءِ رند ودی بیت۔ مَاریءِ یک نمدیءَ چہ منءِ حالءَ گپت۔ بندی جاہءِ مستراں آئیءِ را گندءُ نندءِ اجازت ندات، پرچا کہ آ منی لوگی نہ آت۔ ہمے روچءَ منءِ سما بیت گشتے بندی جاہ منی گڈی لوگ انت۔

بندیگیءِ اولی روچءَ، آہاں منءِ دومی بندیانی ہواریءَ، یک مزنیں اوتاکیءَ بند کت۔ اے بندیگ گیشتر عرب اتنت۔ آہاں منءِ پترگءَ دیست۔ گڈا چہ بجیءَ گوں کند ات۔ جست کت کہ کجام رویءِ سزاءَ اتکگ ئے۔ من گوں آہاں گشت کہ من عربے کشتگ۔ آ کمے دیراں بے توار بیت انت۔ زیتاں شپءِ ایر دات۔ گڈا چہ آہاں یکیءَ منءِ تگردءُ بلاہءُ بترانی پچ کنگءِ کمک کت۔ تگردءِ را یک نیمگیءَ ہپتنک۔ وانکہ سرجاہءِ کارءَ بکنت۔

درائیں شپءِ ہمکنڈگ منی دیمءِ سرا چکر اتنت۔

چندے روچءِ پد منءَ جتائیں اوتاکے دیگ بیت۔ دیوالءِ دیمءِ جتگیں دارءِ تختگ بے منی آرام جاہ ات۔ اشیءِ ابیدا اے اوتاکءِ یک کرویءِ ٹینءِ درپے ہست اتءُ بس۔ بندی جاہ برزیں جاہیءَ ات۔ منی اوتاکءِ یک دریگے زرءِ تیاب دپءِ نیمگا پچ بیت۔ یک روچے من آسنانی تہءِ سرکش ات، زرءِ چولانی سرا روچءِ رژنءِ چارگءَ اتاں۔ کہ سپاہیگے پترتءُ گشت بے کہ یکے تئی چارگءَ اتکگ۔ من گمان کت مَاری بیت۔ ہمائیءِ جندات۔

یک غلام چوٹ بے۔ پدا کانی یک ذرچ بے۔ پدا یک غلام چوٹیءِ گوزگءِ رندءَ گندءُ نندءِ اوتاکءِ سر بیتیں۔ اے یک مزنیں اوتاک بے ات۔ آسنءِ شیکانی دو، ردانی میانءِ سی فٹ پراہیں ہورکیں جاہے ات۔ وانکہ بندیءُ چاروکانی میانءِ دوری بے بہ بیت۔ منءِ مَاریءِ دیمءِ برگءُ اوشتارینگ بیت۔ آسن اوتاکءِ یک نیمگ بے ورزنے بندی اوشتاتگ ات۔ چہ آہاں گیشتر عرب اتنت۔ مَاریءِ ہمکشیءِ ہمنچو عربیں جنین اتنت۔ مَاریءِ دوئیں کشاں دو پیریں جنین اوشتاتگءُ ترند ترندءِ جبرءِ اتنت۔ بندیگءُ چاروکانی میانءِ دوری انچو ہاز ات کہ منءِ ہم وتی توار برز کنگ کپت۔ وہدے من اوتاکءِ پترتاں۔ گڈا گوں برہنگیں دیوالاں ودی بیتگیں جاکءِ سلواتءِ... چہ دریگءِ چورچوکیں کورءِ آپءِ چماں بند کنوکیں اسپتیں رژنءِ منءِ سر بتگ

کت۔چش کہ من تہارءِ بے تواریں بانیءَ چہ اتکگ اتاں۔ پمیشکہ چہ اے جاوراں زیت آشتانہ بیتاں۔ پدا ہم کے دیراں رند مردمانی دیم پدرائیءَ گندگءَ لگ اتاں۔ ہور کیں جاہءِ بندی جاہءِ دو کاردار نشتگ ات۔عربیں بندیءِ آہانی چارگءَ اتکگیں مردم یکءِ دومیءِ دیمءِ سر سلو دنکائی نشتگ اتنت۔اینچو جاکءِ سلواتءِ تہا ہم نرم نرمءَ گپءَ اتنت۔گشئے برز گپ کنوکاں گوں ہم ذیل اتنت۔من جاور چار اتاں۔ گوں ماریءَ گیشتر نزیک بیتاں۔آسنءِ سارتیں شیک سبزیں دیمءِ لچ اتکگ اتنت۔ آ بچکندگءَ چنچو براہدار دراہیگءَ ات۔اے لبز من زبانءِ آورت نہ کت۔حدا بزانت پرچا۔

"بگش سچے حال انت۔چیزے لوٹیت یاناں۔" آئیءَ برزیں توارءَ پرس ات۔

"اناں منی گورا ہر چیز ہست۔" من پسو دات۔

کمے دیراں ما بے تواریءَ اوشتاتیں۔ماریءَ بچکند ات۔زنڈیں جنین منی کشءَ اوشتاتگیں بندیءِ سرا زہر گپتگ ات۔بیت کنت،آئیءَ مردات۔برزءِ بارگیں،اسپیت کوچگیں دیم،رنگءِ صورتءِ براہداریں۔

"ژانءِ آئیءِ رانہ زرتگ۔" آئیءَ کِکّار کت۔

"سک حراب ئی کتگ۔" بندیگءَ پسہ دات۔

"من آئیءِ راگشت ہم کہ وہدے تو در کاتے آئیءَ پدا زور دئے بلے آئیءَ

منی گپ گوش نداشت۔"

پیرزال اوشتات۔گڈا ماریءَ گشت کہ رے موںءِ ترا سلام کتگ۔من منت گپت۔بلے منی توار منی ہمساہگءِ توارءَ گار بیت۔آ پرسگءَ ات۔"آچون انت ڈڈءِ وش انت؟"

"وش انت؟چہ آئیءَ ہم کسے ڈڈ تر بیت کنت۔" پیرزالءَ کند ات۔ہمے میانءَ منی راستیں کشءَ اوشتاتگیں ورنا بے توارءَ اوشتاتگ ات۔آئیءَ چم آئیءِ دیمءَ اوشتاتگیں پیرزالءِ سک اتنتءِ آہم یک ذرچءَ آئیءَ روکءَ گوں پر مہریں نگاہاں چارگءَ ات۔من پدا ماریءَ نیمگا دلگوش بیتاں۔آچیزے کشگءَ ات۔

"ماراامیتءِ دامن یلہ دیگ نہ لوٹیت۔"

"ہچبر اناں۔" من پسو دات۔

منی چم پہ آئیءَ کوپگاں کپت انت۔اناگہ منی دلءَ لوٹ ات کہ سبزیں گدانی چیرءَ چہ آہاں زور پہ بدیاں۔آئیءَ نرمگیں برزگاں منی سرا سحر کت۔ہما "امیت" ءِ گپ ماریءَ کت۔آئیءَ دار و مدار،بیت کنت ہمے برزگءِ سرا ات۔ماری ہم ہمے وڑیں جیڑگانی تہا گارداں دیراں منی نیمگا چارات ءُ بچکند ات۔

"کیسءِ سوڑغ تئی حقءَ بہ بیت۔پدا ما سیر کنیں۔" آئیءَ گشت۔

منءَ آئیءِ اشتیں دنتانانی ترپگءِ کوسائی کرچکاں اپید گہ ہچ گندگءَ

نیا یگءَ ات۔

" پکائیءَ " من گشت۔ ہمیشکہ کہ منءَ یک پسوے وادینگی ات۔
آئیءَ برز تریں تواریءَ گپ جنگ بنگیج کت۔

" ہو۔ تو یلہ دییگ بئے۔ ما یک شمبہانی روچءَ تیابءَ جان شودگءَ روئیں۔"

منی راستیں کشءَ اوشتاتگیں جنین انگتہ جاکءَ ات۔ وتی مردءَ راگشت
یے کہ آئیءَ بندی جاہءَ کارگسءَ چیزانی ٹوکری یے ایر کنگ۔ آئیءَ ہما چیزانی لڑ ہم
داتءُ گڈن کت کہ شتریءَ بچارئے۔ پر چے کہ بازیں چیز سک گران نہاد
انت۔ زمینءَ سراتتکگیں عرب انگتہ ڈیبگءَ انتنت۔ روچءَ رژن چہ
دریگءَ چو آپءَ وڑا ایر رچان ات۔ مردمانی دیم انچو گندگءَ آیگءَ
انتنت، گشّ ئے زردیں رنگءَ تیل مالش کنگ انت۔ دل کشگءَ ات کہ دمان
ءَ دمان چہ اوداوتءَ بہ کشاں۔ پیرزالءَ ترندیں توارءَ منی گوشانی پردہ درتگ
انتنت۔ بلے منی دل لوٹگءَ ات کہ من گیشءَ چہ گیش ماریءَ کرا بوشتاں۔ نزانان
چنچو وہد گوست۔ ماری وتی کارءَ باروا گپ جنان بیتءُ یک دلکشیں بچکندگے
آئیءَ لنٹانی سرا لئیبءَ ات۔ اے جاکءُ سلواتانی، گپءُ رپءُ زمینءَ سرا
نشتگیں عربانی ہلوتانی تہا یک ساہتے ہم اوشت نیا تنگ۔ بلے اے ریگزارءَ بے
تواریءَ بچکندگ یے ہم ہست ات۔ ورنائیں بچکءُ آئیءَ مات۔ یک یکءَ

دراہیں عرب چہ اودا در کنگ بیت انت۔ انچو کہ اولی مردم چہ اودا در
اتک۔ ورستانی ورست بے توار بیت انت۔ پیرزال آستاں پر تچگءَ لگ اتءُ
چٹ ہے وہدءَ سپاہیگءَ آئیءَ بڈٹپ ات۔ "اللہءَ امانا ئے۔ اماں" ءُ آئیءَ آستاں
چے دست در کت۔ اشارہءَ گوں پسو دات۔ آدر اتکگ ات کہ کلا ہے دستءَ
مردیءَ آئیءَ جاگہ گپت۔ دومی بندیگءَ آجا گہ گپتءُ آدو ئیناں گشاد گشادءَ گپ
کت۔ برزیں توارءَ اناں۔ پر چے کہ اوتا ک چہ پیسرءَ کساس بے توار ات۔ منی
راستیں کشءَ بندیگ برگ بیت۔ گڈا آئیءَ زالءَ ککار کتءُ گشت۔

" وتی جاندرائیءَ حیالءَ بدار۔ منی جان۔ شیطانیں کار مکن۔"

آئیءَ رند منی باریگ اتک، ماریءَ دستءَ اشارہءَ سرا بوسگے
دات۔ روگ روگءَ من چک جت، چارات۔ ماری ہموداوشتاتگ ات۔ آئیءَ
دیم انگتہ آستاں گوں لچ اتگ ات۔ بے قراریءَ جادرءَ پچیں لنٹانی سرا
بچکندگ انگتہ لئیبءَ ات۔

چہ آئیءَ چندے مدت رند ماریءَ ہمی اتک۔ ہے وہد انت کہ اودا زندگی
ءَ دومی دور بنگیج بوت کہ آئیءَ بابتءَ من بے تواربیگءَ سوگند کنگ۔ ہمیشکہ ناں
کہ آسک ترسناکیں دورے ات۔ من وروگ بندگ ئلوٹاں۔ چہ اے دگراں منءَ
کم بے تاہیریءَ سما بیت۔ بلے آزادیں مردیءَ وڑا حیال کنگءَ عادت منءَ
گرانءَ کپت۔ مثالءَ گپءَ انا گہ حیال اتکگ ات کہ تیاب دپءَ روگءُ

اوڑناگ کنگ لوٹیت۔ پادانی سرالیٹ ورانیں کساں کسانیں چولانی حیال ءِ پدا قرارءِ اجبیں مارشتاں، بندیگ جاہءِ اوتاکءِ تنگیءِ راگیشتر بے رحم جوڑ کت۔ بلے اے جاور چندے ماہءَ بیت۔ پدا من دومی بندیگانی ہیل ءِ عادت وتی کننت۔ من وتی وکیلءِ ودارکت یا کہ پیشگاہءِ سئیل کنگ ءَ پاترا بیگاہءِ۔ اے دگہ وہدءِ گوازینگءِ پاترا من شریں روڈ بندے جوڑ کتگ ات۔ بازرندءِ واحیال اتک کہ اگاں منءِ مرتگیں درچکیءِ شاہیءِ سرابنیگءِ لاچار کنگ بہ بیت۔ گڈا من کم کمءِ آسمانءِ چاراں وتی زندگیءِ گوازینگءِ ہیلدار باں۔ انچو کہ مردچاں من وتی وکیلءِ اجبیں تکلائیاں چاراںءِ وہدءِ گوازینگءِ یاں۔ یا پیسرترءِ ماریءِ ھمراہیءِ کمک وہدءِ گوازینگءِ پاترا یک شمبہانی ودارکت۔ من وتءِ رامرغءِ جبرانی سرپرانی چارگءِ عادت داتگ ات۔ پدا ہم من اداد رچکءِ بیءِ شاہانی سرا بندیگ نہ اتاں۔ دنیاءِ بازمردم چہ منءِ بدتریں جاوریءِ زندگوازینگءِ ات۔ منی مماتءِ سنک ات۔ ءِ آئیءِ مدام گشتگ ات۔ کہ کم کمءِ انسان ہرکارءِ ہیلدار بیت۔

بلے من واں اے حدءِ وت سریں مردے نہاں۔ بنداتءِ چندے ماہ سک ناتاہیریءِ گوستنت۔ مثالءِ جبرءِ نفسی واہشانی تاہیر پہ منءِ وبالے بیت۔ عمرءِ حیال دارگ بہ بیت۔ گڈا اے قدرتی چیزات۔ من تہنا ماریءِ بابتءِ حیال نہ کت۔ جنین منی دماغءِ سرا سوار بیتگ ات۔ دراہیں جنین کہ من گوں آہاں دوستی کتگ۔ گیر اتک انت۔ آدراہیں گپءِ جبرمنی چمانی دیمءِ گردانتنت۔ نوبت داں ہمنچک ءِ رس ات کہ منی اوتاک ہم چہ جنینانی صورتءِ کوہنیں جزباگاں پُرّ بیت۔ من پریشان الماپتگ اتاں۔ بلے اے ہم وہدءِ گوازینگءِ یک حیلہ یے آت۔

کم کمءِ منی گندءِ بندجبلءِ مزنیں کارواریءِ گوں بیت کہ ورگءِ وہدءِ چل جاہءِ چارگءِ اتگگ ات۔ آئیءِ جنینانی بابتءِ گپ چست کت۔

" بندیگ درستاں چہ گیشءِ چیزءِ زنگءِ جن انت۔"

" منی وتی ہے حال انت۔ بلے چونائیءِ اے ہم مزنیں زوراکی ات۔ اے کاروام تگین ءِ گشگءِ مثال انت۔"

" بلے پدا ہما اصل گپ کہ شما بندیگ پرچا کنگ بئے ات۔؟ اے کارءِ شما ہما وہدءِ کت کنئے وہدے شما آزات ات۔ اداچہ شما آزاتی پچگرگ بیتگ۔"

" اے جیڑہءِ سرا من اے رہبندءِ کدی حیال نہ کتگ۔ بلے گپ منی مجگءِ نشت۔ اے وڑا شرانت پرچے کہ بندیگیءِ مولءِ مراد بے معنا بیت۔"

بندیگ جاہءِ مسترءِ پہ ہوءِ سرسُرینت۔

" تو چہ اے دگہ بندیگاں جتائے۔ تو حیال کت کنئے۔ آ حیال کت نہ کناں۔ پدا ہم آ یک ناں یک راہے شوہاز کننت۔ گیشتر بندیگ نفسی تاہیرءِ واستہ وتءِ وت ٹھین انت۔"

ءِ جیلر منی اوتاکءِ چہ دراتک۔ دومی روچءِ من ہم ہما کار کت۔

سگریٹانی ءَ رسگ ہم یک چکاسے ات۔ من بند کنگ بیتاں۔ گڈا آہاں منی پیتی، چمپلانی لیس ءُ منی کیسگ ءِ ہر چیز، گوں سگریٹاں چہ من پچ گپت انت۔ من ءَ جتائیں اوتاکے دیگ بوت۔ گڈا من گوں آہاں گشت۔ اگاں اے دگہ چیزناں گڈا کم چہ کم منی سگریٹ من ءَ دیگ بہ باں۔ بلے سہی بیتاں کہ بندی جاہ ءَ سگریٹ کشگ منکن انت۔ ہے چیزءَ من ءَ درستاں چہ گیش ناتاہیر کت۔ اولی چندے روچ من سک ناتاہیری ءَ گوازینت۔ چش کہ بازوہدءَ دارءِ کچل پاتنک انت ءُ چوسگ ءَ لگ اتنت۔ دراہیں روچ ءَ دل حراب بیت۔ بے ہوشی ءَ جاورءَ وپتاں۔ اے منی زانگ ءَ نیاتک۔ سگریٹ کشگ پر چا منکن انت۔ دومیاں چہ اشی ءَ ہچ تاوان نہ رسیت۔ پدا من سہی بیتاں کہ اے ہم سزاءِ یک بہر ات۔ بلے اے زانگ بازدیراں اتک۔ اے وہدءَ سگریٹ ءِ طلب پشت نہ کپتگ ات۔

اے ناتاہیری ءَ ابید بندی جاہ ءَ من سک نہ وش نہ اتاں۔ بلے درستاں مستریں چیزءِ ایش ات کہ وہد چون گوازینگ بہ بیت۔ کے وہدءَ من کوہنیں یاوان ءَ گیر آرگ ءِ کار وست ءَ زرت۔ گڈا کے بیزاری ءِ مارشت کمتر بیت انت۔ من وتی وپسگ ءِ اوتاک ءِ بابت ءَ حیال کت۔ دراہیں چیزاں یک یک ءَ چاران ءُ یک کنڈے چہ دومی کنڈءَ شتاں۔ پمیں پیسرا اے چکر بس یک منٹی ءَ بلاس بوت۔ بلے وہدے من ہمے کار پدا کت۔ گڈا گیشتر دیر لگ ات۔ من سوڑغ کت۔ دراہیں چیزاں چیزانی سرا ایریں شے آں، ءُ دراہیں شے آنی تک ءُ

گیچناں، پدا اتنک ءُ گیچنانی تک ءُ گیچناں وتی دل ءَ تہا نقش یے جوڑ کناں۔ اشانی ہمراہی ءَ من ہمے دراہیں تک ءُ گیچنانی لڑ یاد کنگ ءِ جہدءُ کوشش کت۔ سرا بگر واں گڈ سرا۔ آسر ایش بیت کہ چندے ہفتگاں رند من اے دراہیں چیزانی نام ءِ گرگ ءِ پوریں ساہتے گوازینت کت۔ ہمنچو حیال کت۔ ہمنچو گیشتر تک ءُ گیچن دیما اتنک۔ اے نہ کتوکیں ذرے چہ ات۔ نوں من ءَ باور بیتگ ات کہ دنیایا یک روچے گوازینگ ءِ پد مردم آسانی ءَ صد سال بندی جاہ ءَ گوازینت کنت۔ ہمنچو یاد آئی ءَ دل ءَ آباد بیت کہ آ کدی بیزار نہ بیت۔ پدا انت کہ اے ہم یک تہری ءِ عوض انت۔

پدا واب۔ اولی اول ءَ شپ شپ انت روچ ءَ ہم شری ءَ سرا واب نیاتک۔ بلے کم کم ءَ شپاں واب آیان بیت۔ روچ ءَ ہم کم کم ءَ مردم ہمینگ بوت۔ گڈ سرا من شانزدہ واں ہبدہ ساہت وپتاں۔ بس ششش ساہت گوازینگ ءِ چیزءَ ات۔۔۔۔۔ ورگ۔۔۔۔۔ ششت ءُ شود۔۔۔۔۔ یاد۔۔۔۔۔ ءُ پدا ہما قصہ:

یک روچے من وتی تگرو ءَ چارگ ءَ اتاں۔ گڈا آئی ءَ چیرءَ چہ روتا کی چنڈے دیست۔ کاگدا نچو کوہن ات، ماں آئی ءَ پدر بیگ ءَ ات، زرد گشتگ ات بلے لبز انگت واناک اتنت۔ اے یک ردی ءِ قصہ ات۔ آئی ءِ اولی بہر بیگواہ ات۔ اے دگہ بہرءَ چہ انکل جنگ بوت کہ کارءِ بنیگ ءِ جاگہ چیکوسلواکیہ انت۔ یک کلگی مردے وتی بحت ءِ چکاسگ ءَ ہاترا ملک ءَ ڈن شت۔ بیست ءُ

پنچ سالءِ رند، بازیں زرءِ مالے پچ کنگءِ پد آگوں وتی جنءِ چکاں واتر بیت۔ ہے دورانءِ آئیءِ ماتءِ گہارءِ بازارءِ ہوٹلے پچ کنگ ات۔ آئیءِ جنءِ چک دگہ ہوٹل ییءِ یلہ داتنت ءُ وت وتی ماتءِ ہوٹلءِ نندگءِ اتک۔ وانکہ آئیءِ جنءِ چک باندا آئیءِ شوہاز کنان ہے ہوٹلءِ بیاینت۔ گڈا اے پہ آئیءِ ماتءِ گہارءِ حیرانیءِ سبب بہ بیت۔ آئیءِ ماتءِ گہاراں آہجہ نیاورت۔ ورگءِ وہدءِ آئیءِ آہانءِ مزنیں زرّے پیش داشت۔ شپءِ ہر دو ہور بوت انت۔ آئیءِ را کشت ءُ زرانی آوار جنگءِ پد لاشہ ماں زرءِ چگل دات۔ دومی روچءِ آئیءِ جنین اتکءُ آہانی مہمانءِ نامءُ نشانی داتنت۔ آئیءِ ماتءِ وتءِ وت پاہو دات ءُ کشت، گہارءِ چاتءِ دور کت۔ من ہزارر رندءِ ونت۔ باز رندءِ پورا اسک شر ات۔ باز وہدءِ چٹ نہ ہیگلین۔ منی حیالءِ وتی مرگءِ وت دعوت دیگ ات۔ اے وڑیں کار کنگ نہ لوٹیت۔

وابءِ مزن مزنیں دوران، یات، روتاکءِ ٹکر۔ ءُ تہاری ءُ روشنائیءِ ٹپا پلو۔ روچ گوزان انتنت۔ من جاہے ونگ ات۔ بندی جاہءِ وہدءِ سمانہ کپیت۔ بلے منءِ ہچ ءِ سمانہ بیت۔ روچ یکیں وہدءِ دراج ہم بیت کنت ءُ کسان ہم۔ اے منی زانگءِ چہ ڈن ات۔ یکیءِ رند دومی، دومیءِ رند سیمی۔ روچ گوزان بیت انت۔ راست ایش انت کہ من وہدءِ را ہچبر روچانی حسابءِ کساس نہ کت۔ البت گوشگیں زیکءُ آیوکیں باندات بے معنائیں گپ نہ اتنت۔

یک سُباہ ییءِ وہدے سپاہیگءِ منءِ حال دات کہ جیلءِ منءِ شش ماہ گوستگ۔ گڈا من باور کت۔ بلے منی مارشتانی تہا ہچ تپاوت نیاتک۔ منءِ وا انچو سما بئیگءِ ات چا کہ من بندی جاہءِ احکگاں۔ یکیں روچءِ بے کساسیں درچ برجاہ انت ءُ من دومی سیمی رندءِ ہیگیں کاراں کنا تاں۔ سپاہیگءِ روگءِ رند من ٹینءِ درپ یے ترُ پینت وتی دیم چارات۔ منی دیم سک سنگین گندگءِ اتک۔ من بچکندگءِ جہد کت بلے ناکام۔ جتا جتائیں وڑ چکاّس اتاں۔ بلے منی دیم موتجاہ بے قرار گندگءِ اتک۔

روچ ایر روگءِ ات۔ اے ہما ساہت انت کہ لبزءِ بیان کت نہ کن انت۔ بندی جاہءِ زمینءِ چہ بیگاہءِ توار چور روانک ییءِ دروشمءِ لیٹ وران پاد آیان اتنت۔ من آسنءِ شیک والائیں دریگءِ نیمگا شتاں ءُ روچءِ گڈی رژناں یک رندے پدا وتی دیم چارات۔ بلے ہما سنگینی۔ اے حیرانیءِ گپ یے نہ ات۔ من سک سنگین اتاں۔ ہے وہدءِ من انچیں توارے اش کت کہ من دیر انت نہ اش کتگ ات۔ اے منی وتی جندءِ آواز ات۔ چہ لہتے روچءِ ہے آواز منی گوشاں کپگءِ ات۔ نوں سما کپت کہ من گوں وتءِ گپ جت۔ منءِ یک گپے یاد اتک کہ نرسءِ ماتءِ جنازہءِ وہدءِ گوشتگ ات۔ بلے ہچ راہءُ در نیست ات۔ کسیءِ را چہ گمان بیت کہ بندی جاہءِ بیگاہ چونیں بنت۔

{☆☆☆}

(۹)

اگاں مردم حساب جنان بکنت گڈا اے کشگ بیت نہ کنت کہ اے ماہ چہ آدگہ ماہاں سست رواجیءَ گوستنت۔ انگتہ اے گرماگءِ موسم ہلاس نہ بیتگ ات۔ کہ دومی پہ بندات بئیگءَ اتک۔ ہے گرماگءِ موسمءِ کساس بنگیجءَ منی بحتءِ بدل بئیگءِ گمان ات۔ منی کیس جونءِ ماہءِ گڈسرا آمیدگسءِ دیمءَ پہ گڈی گوشدارگءِ واستہ پیش بئیگءَ روگی ات۔

ہمروچءَ کہ منی جیڑہءِ گوشدارگ بندات بیت۔ روچ گوں کلیں جلالءَ جاہاں جڑ پگءَ ات۔ منی وکیلءَ منءَ باور کنائینت کہ سوڑغ دومی یا سیمی روچءَ دیمءَ کئیت۔ ’’منءَ حالءَ گپتگ کہ آمیدگس تئی جیڑہءِ سوڑغءَ بازریتاں کنگ لوٹیت۔ پرچا کہ پدا آئیءِ راپتءِ کشگ ءَ یک کیسیءِ گوشدارگ بندات کنگی انت کہ آسک الّی انت۔‘‘

سُہاہءِ ہپت بجءَ منا سپاہیگانی گاڑیءِ سوارءَ کُت۔ آمیدگسءِ رسینت اش۔ سپاہیگاں منءَ یک کسانکیں اوتاکیءِ برت، مناں آئیءِ تہاریءِ بو آیگءَ ات۔ ما یک دروازگیءِ دپءِ اوشتاتیں۔

تہا چہ جاکءِ سلواتءِ، کرسیانی کشان کنگءَ، گپ کنگءَ آواز آیگءَ ات۔ یک چیرءِ بےتواریں چست ءُ ایرءَ، گشئے یک کسانیں کلگ

پیءَ یک دعوتےءِ شعرءُ صوتءِ مجلسءَ رند ہال پہ ناچءَ ہورک کنگ بئیگءَ ات۔ پولیسءِ یک سپاہیگیءَ گشت کہ قاضی دیگہ نیا تگگءَ منءَ سگریٹے پہ کشگءَ دات۔ من اناں کت۔ کمے دیراں رند آئیءَ منءَ پرس ات کہ من پریشانی مارگءَ نہاں۔ من اناں ءَ پسو دات۔ آئیءِ بدلءَ من جیڑہءِ گوشدارگءِ ودارءِ گوں بےصبریءَ کنگا اتاں۔ پرچے کہ اے منی اولی رندات۔

’’ بیت کنت۔ بلے یکءَ دو ساعتءَ رند مردم نکیگی ماریت۔‘‘ دومی سپاہیگءَ گشت۔

کمے دیراں رند اوتاکءِ تلوءِ توار کت۔ آہاں منی زمزیل بوتگ انتءَ میاریگانی کسنکءِ تہا برتءَ۔

آمیدگسءِ اوتاک چہ مردمءَ پر ات۔ دریگ بند اتنت۔ بلے چہ دروازگاں روچ تہا آیگءَ ات۔ اوتاکءِ تہا گرمیءِ سببءَ چہ بنگیجءَ اروا پر بئیگءَ ات۔ من نشتاں۔ سپاہیگ دوئیں کشاں اوشتاتنت۔

لہتے مردم یک ردیءِ نشتگءَ منءَ روک روکءَ چارگءَ اتنت۔ من اِشکل جت کہ آ آمیدگسءِ جہگیر انت۔ منی نگاہاں آہانی ایوکی ارزش ہچے نات۔ انچو کہ ٹرامیءِ دیمءِ نشتگیں مردم مئے دروشمانی تہا یک انچیں چیزےءِ شوہازءَ بہ بنت کہ آہانی تبءِ وش کنگءَ سبب بہ بیت۔ اے گپءَ باکے نیست کہ اے چپورتیں مثالے ات۔ بلے اے مردماں منی دروشمءِ تہا تبءِ وشیءِ بدلءَ منی ردیءَ

نشانی شوہازاتنت۔ ہردکانی میانجیں ءَ انچو تپاوت ہم نیست ات۔ پدا ہم منی حیال ہمیش ات۔

مردمانی مچی ءِ اوتاک ءَ گوات ءِ بند بئیگ ءِ سبب ءَ منی سر ترگ ءَ لگ ات۔ من چارہیں نیمگاں نگاہ گردینت۔ بلے ہچ پجارو کیں دروشم ندیست۔ من ءَ باور بئیگ ءَ نہ ات کہ اے درستیں مردم منی سبب ءَ اداں انت۔ دلوشی ءِ بنجاہ بئیگ پہ منی واستہ نوکیں تجربگے ات۔ انچنائیں وہد ءَ کس ءَ منی نیمگا اینچو دلگوش ندات۔

" چنچو مچی انت۔" من گوں سپاہیگ ءَ گشت۔

آئی ءَ من ءِ سر پد کت کہ مچی ءِ سبب ءَ ذمہ وار روتاک انت۔

" آہاں اوداں نشتگ انت۔" آئی ءَ جہگیرانی جہلا نیملانی ویم ءَ نشتگیں مردمانی نیمگا اشارہ کت۔

" کئے؟" من جست کت۔

" تاکار" آئی ءَ گشت۔

چہ آہاں یکے سپاہیگ ءِ پجاروک ات۔ آ گندگ ءَ گوں گسک ءِ نیمگا اتک ءُ گوں ترندی ءَ دست ءُ دروہ بیت۔ اے تاکار مزن عمریں مردے درا بیت۔ آ گران ءُ سنگینیں دروشم پی ءَ گندگ اتک انت۔ بلے اندازوش ات۔ من چارات کہ آمید گس ءِ اوتاک ءَ دراہیں مردم یک ءُ دومی ءَ گوں ہوار بازیں ٹولیاں بہر بیتگ اتنت۔ انچو کہ یک کلب پی ءَ یکیں حیال ءِ مردم یک جاہ بنت۔ منی

باوست چو یک درآمدی ءَ ات کہ دروازگ ءِ سٹ کتگ۔ تہا اتکگ۔ تاکار ءَ گوں من ءَ سنگتانی وڑا گپ جت ءُ امیت پدرا کت کہ سوڑغ منی حق ءَ بیت۔ من آئی ءِ منت گپت ءُ آئی ءَ بچکندات۔

" ماتی ءِ بابت ءَ بازیں جبر شنگ کتگ۔ گرماگ ءِ حال باز کم بنت۔ پمیشکہ تئی ءُ پت ءِ کشگ ءِ کیس ءَ اید مئے گورا دگہ حاصیں جبر نیست ات۔ تو ہے کیس ءِ بابت ءَ بلکیں اش کتگ۔؟"

آئی ءَ تاکارانی رد ءَ نشتگیں یک زندءِ پچکیں مردی ءِ نیمگا اشارہ کت کہ آئی ءَ سیاہیں فریم ءِ عینک بے چمان ات۔ آ من ءِ چٹ کوہ ءِ قاف ءِ بلاہے گندگ ءَ اتک۔ آ مرد پیرس ءِ روتاکانی حاصیں تاکار انت۔ اصل ءَ آ پت ءِ کشگ ءِ درج ءَ ادا روان دیگ بیتگ۔ بلے رند ءَ تئی کیس ءِ جبرانی راہ دیگ ءِ ذمہ ہم آئی ءَ سرا دیگ بیتگ۔" آئی ءَ گشت۔

من گشگی اتاں کہ "تئی باز مہربانی" بلے پدا حیال کت کہ اے احمقیں کارے بیت۔ پدا ہم آئی ءَ من ءَ پہ مہر دست ملائینت۔ شت۔ داں کمے دیراں دگہ حاصیں گپ ویم ءَ نیاتک۔

چہ آئی ءَ پد منی وکیل گوں کوٹ ءَ وتی ہمکارانی ہمراہی ءَ اوتاک ءَ پترت۔ آ گوں تاکاراں دست ءُ دروہ بیت۔ کمے دیراں کند ات ءُ گپ جت۔ گش ءَ دیوان جاہی ءَ نشتگ ات۔ یک ٹلوی ءِ توار کت ءُ درست وتی وتی

جا گہاں رست انت۔ منی وکیل اتک گوں من دست ءُ دروہ بیت ءُ من ءِ سوج دات کہ دراہیں جستانی کسانیں پسو بدے۔ ءُ بس۔ "پدا من بزاناں ءُ منی کار۔"

منی راستیں نیمگا کرسی ءِ تواربیت۔ یک برزءُ بارگیں مردی ءِ عینک پے چماں وتی گاؤن ءِ لوچاں داراں کرسی سرا نشت۔ اے سرکاری وکیل ات۔ آمیدگس ءِ کاردارءِ جارجت کہ قاضی پیداک انت۔ ہمے وہدءِ اوتاک ءِ دیم ءِ دو گواتو سرگ ءِ بنا بیت۔ سئے قاضی۔ دوءِ سیاہیں ءُ یکی ءِ سہریں گد پوش اتک ات۔ بغلاں مسل داشتگ انت ءُ سک اشتاپی ءِ وتی جاہ ءِ نیمگا شتنت۔ آہانی جاہ چہ آمیدگس ءِ زمین ءِ کمے گزبرزترات۔ سہر گدیں قاضی میانجیں ءِ مزن پشتیں کرسی ءِ سرا نشت ءُ کلاہ ٹیبل ءِ سرا ایر کت۔ سیتگیں سرءِ ہید پہک کت انت۔ کیس ءِ گوشدارگ بنا بیت۔ تا کاراں قلم دست ءِ کت نشتنت۔ درستانی دروشم ءِ کلاگ زیرگی بیزارے جلشک ات۔ ابید چہ یکی ءِ کہ چہ وتی ہمکاراں سک کستر ات ءُ قلم ٹیبل ءِ سرا ایر کتگ ات۔ من ءِ روک روک ءِ چارگ ءِ ات۔ حاکی رنگیں پتلون، بارگیں ٹائی، جوان ءُ سادگیں دروشم، درستاں چہ فکر کنگی چیز آئی ءِ چم اتنت۔ زردءُ ساپ ءُ سلہیں کہ آ من ءِ سک اتنت۔ چہ جزبگاں بے سما۔ کمے دیراں منی چکاس ءِ دزگٹ بیت انت۔ آمیدگس ءِ کاروڑءِ بابت ءِ من سرپد نہ اتاں۔ پمیشکہ آمیدگس ءِ بنگیجی جست ءُ ایراں منی سرپہ نہ بیت۔ جرگہ ءِ واستہ سُورتی، چہ سرکارءِ وکیل ءِ قاضی ءِ جست ءُ پرس، جرگہ ءِ ہاترا مزن قاضی ءِ گچین کنگ، فرد جرم ءُ

دگہ دگہ، ہمے میان ءِ چندے ہچہ آرتگیں نام ءِ سرپد بیتاں ءُ بس۔ شاہدانی نام توار کنگ بہتنت۔ بازءِ نام اش کت۔ حیران بیتاں۔ مچی ءِ غباریں دروشمانی تہا رے موں، ماسوں، سالمانو، کماش گس ءِ سرپانک، دربان۔ کماشیں پیرے، ءُ ماری پاد اتک انت۔ سرپہ رند دروازگ ءِ ڈن دراتکنت۔ حیرانی ءِ گپ ایش ات کہ اینچو دیرءِ من آہان ءِ پجاورت نہ کت۔ ماری اوشتگ سئے وہدءِ گڈا تءُ من ءِ سلام ئی دات۔ گڈسری نام سلیست ہیگ ات۔ آپاد اتک۔ من دیست کہ آئی ءِ کش ءِ ہما کسانکیں اجبیں جنین نشتگ ات کہ آئی ءِ یک رندے منی ٹیبل ءِ سرا نان وارتگ ات۔ آئی ءِ چم من ءِ سک اتنت۔ بلے منی گورا اینچو وہد نیست ات کہ آئی ءِ اوابتیگ ءِ سرا حیران بہ باں۔ قاضی ءِ پدا گپ جنگ بنا کت۔

" جیڑہ ءِ گیش ءُ گیشواری ءِ کار بندات بنتگی انت۔ چوکشگ ءِ حاجت نہ انت کہ شما راد راہیں مردمان ءِ ہچ وڑیں جست ءُ ایراں کار نیست۔ من جیڑہ ءِ وتی وڑا اینچاساں کناں ءُ جرگہ ءِ سوڑغ ءِ سرا پہ انصاف فکرءِ حیال کناں، ءُ کمے اینگرءُ آنگر بیت۔ گڈا کسی ءِ راہم اوتاک ءِ نندگ ءِ اجازت نہ بیت۔"

گرم گیش بیان ات۔ لہتے مردم ءِ روتاک زرتگ ءُ گواتو کتگ ات۔ مزن قاضی ءِ کشگ ءِ پدا آمیدگس ءِ کاردارءِ سئے گواتو آورت ءُ قاضیاں ہم وت ءِ گوات کنگ بنگیج کت۔

کیس ءِ گوشدارگ بندات بیت۔ قاضی ءِ گوں نرمی ءِ چو بگش گوں پہ

مہری ءَ جستءُ پرس بُنگیج کت۔ ورستاں پیشءَ منی نامءُ ڈس ءِ جستءُ پرس کنگ بیت۔ من چہ اے رسمی کاروڑءَ تنگ اتگگ اتاں۔ بلے اے لازمی کارے ات۔ آخر یک دگہ مردی ءِ سرا کیس کنگ ہم نا انصافی بیتگ ات۔ قاضی ءَ منی ردی ءِ سرحال چہ بُنگیج ءَ گپتگ ات۔ واناں ات۔ ودسے گپ وانگ ءِ پدا آئی ءَ چہ من جست کت۔ "اے درست راست انت۔؟" من ہر رندءَ گشتگ۔ "جی واجہ" منی وکیل ءَ من ءَ انچو سوج داتگ۔ ہے کارءَ گیشترے دیر لگ ات۔ ہے وہدءَ تاکار اشتاپ اشتاپ ءَ نبشتہ کناں انت۔ بلے پکیں تاکار ءُ مشین ءِ وڑیں جنین ءِ چم من ءَ سک انت۔ جرگہ ءِ مردم مزن قاضی ءَ روک روک ءَ چارگ ءَ انت ءُ من ءَ پدا ٹرام ءِ اے دگہ سواریانی گمان بیت۔

جج ءَ شاکارت۔ مسل ءِ لہتے تاک لیٹینت۔ ءُ گوات کناں ءَ گوں سنگینی ءَ گپ جت۔ "نوں من چندے انچیں گپانی نیمگا دلگوش دئیگ لوٹاں کہ آہانی سر ظاہرءَ گوں اے کیس ءَ ہچ وڑیں سیادی نیست۔"

من سرپد بیتاں کہ آ منی ءُ ماتءِ سیادی ءِ بارو اگپ جنت۔ منی حیال ءَ سکیں ایرادگرگی گپ یے ات۔

"تو وتی ماتءَ کماش گس ءِ پر چاراہ دات۔"

"منی گورا اینچو زر نیست ات کہ لوگ ءَ آئی ءِ جوانی ءَ چارگ ءُ گزارءَ کت بکناں۔"

"ترا اے جتائی ءَ نہ تور ینتگ۔؟"

"مئے واہگ گوں یک دومی ءَ ہمگرنچ نہ اتنت۔ پمیشکہ گوں نوکیں جاوراں مازیت ہیلدار بیتیں۔"

"منی مطلب اے جیڑہ ءِ پٹ ءُ لوٹ نہ ات۔ خیر تو (سرکارءِ وکیل ءِ نیمگا چارات ءُ گشت) جستءُ پرسے کنگ لوٹ ئے؟۔"

سرکارءِ وکیل ءِ پشت چہ من پرات۔

منی نیمگا نہ چارات ءُ آئی ءَ جست کت۔

"واجہ (قاضی) ءِ اجازت بہ بیت۔ گڈا من اے زانگ لوٹاں کہ تو کورءِ سرا پدا اشتگ ات ئے۔؟۔۔۔۔ عرب ءِ جنگ ءِ ہا ترا؟"

"اناں"

"گڈا تو وتاس پر چا برتگ ات گوں ءَ پدا ہمے جاگہ ءِ پر چا اشتگ ات ئے۔؟"

"اے وا بس قدرتی بیت۔"

"سک شر، ہنی ہمنچو بس انت۔" آئی ءَ گوں بے ادبی ءَ گشت ءُ نشت۔ پدا چہ بیت۔ من ءَ شری ءِ سرا یاد نہ انت۔ بلے قاضی ءُ دو وکیلانی میان ءَ گپ ءُ ترپ ءِ رندمزن قاضی ءَ آمید گس ءِ ہلاس کنگ ءَ جار جت۔ شاہدانی بیان داں بیگاہ ءَ ہمجتل دارگ بیت انت۔

آئیءَ پیش کہ کاروڑءِ بابتءَ من چیزے زانت بہ کتیں۔ سپاھیگاں منءَ بندی جاہءِ گاڑیءَ نادینت پدا برت۔ سُہارگ کنگءُ گیش اتگ اتاں کہ آ پدا اتکءُ رست انت۔ من پدا ہما اوتاکءَ اتاں۔ ہما دروشمانی دیمءَ ءُ کیسءَ گوشدارگ بنگیج بیت۔

گرمی باز گیش بوتگ ات۔ ہر کسءَ گواتو گون ات۔ جیوریءِ مردم، دوئیں وکیل، چندے تاکار، دگہ۔ ورنائیں تاکارءُ مشین دروشمیں زال۔ وتی نند جاہانی سرا نشتگ اتنت۔ بلے گوات کنگءَ نہ اتنت۔ ہر دوبس منءَ چارگءَ اتنت۔

من وتی دیمءِ ھید پھک کتنت۔ من کجے اتاں، کجا اتاں، اے بابتءَ منءَ ہما وہدءِ ہوش اتک وہدے کماش کسءِ سرپانک پہ شاہدیءِ ہاترا لوٹائینگ بیت۔ وہدے آئیءَ جست کنگ بیت کہ منی ماتءَ منی زنگ جت یا ناں۔ گڈا آئیءَ پسو دات کہ جنگءَ وا بلے، کماش کسءِ دراہیں نندوکاں وتی کسءُ ورناں گوں گلگءُ ماسیت ھست انت۔ قاضیءَ یکءُ گلیں پسوے لوٹ ات۔ گڈا آئیءَ گشت کہ ”ہو“۔ اے رندءَ آئیءَ وتی پشو نہ گیشینت۔ دومی جستءِ پسوءَ آئیءَ گشت۔ کہ جنازہءِ روچءَ منءَ ”پتاہیر“ دیستگ گڈا آ حیران الماہتگ۔ ”پتاہیرءِ“ مطلبءِ گیشینگءِ واستہ کشگ بیت۔ گڈا آئیءَ سرجہل کتءُ یک ساہتیءِ واستہ چمپل چاراتنت۔ پدا آئیءَ گشت کہ من وتی ماتءَ میت نہ چاراتگ۔ یک ارسءِ ترمپے ہم نہ ریتگگءُ ثواب کنگءَ رند دمانءَ

شتگ اتاں۔ یک دگہ گپیءِ ہم آ حیران بیتگ ات، آ ایش کہ منءَ وتی ماتءِ عمرءِ نزانتکار اتنت۔ کمے دیراں بے تواریءَ رند قاضیءَ جست کت کہ اے دراہیں گپ تو ہے میارگءِ بابتءَ گشتگ انت تاں۔ کماش کسءِ کار مستروانگ بیت۔ گڈا قاضیءَ گشت کہ اے یک رسمی جست ات۔ سرکاری وکیلءَ را جست کنگ ءِ واستہ پرسگ بیت۔ گڈا آئیءَ پسو دات۔ ”بالکل اتاں، منی گورا دراہیں گپ موجود انت۔“ آئیءَ جنگءِ کٹ انگیں سپاہیگ پیءِ وڑا منی نیمگا چارات ءُ انچیں وڑے اے گپ گشت کہ منی دلءَ گشت بگرے، اے دراہیں مردماں منی سرا چنچو زہر اتک۔

پدا قاضیءَ منی وکیلءُ جرگہءِ جھگیرانءَ جست کنگ ءِ گشت۔ گڈا آہاں پہ اناں پسو دات۔ پدا دربان لوٹائینگ بیت۔ کسکءِ روگءِ وہدءَ منی نیمگا لگاہے جتءُ دیم آنگو کت۔ جستانی پسو دیگءِ آئیءَ گشت کہ من ماتءِ میتءَ را چارگءَ اناں کتگ ات۔ واب کپتگ اتاں۔ کافی وارتگ ات۔ سگریٹ کش اتگ ات۔ آمید کسءِ اوتاکءَ پہ منی ذاتءَ زہر کنیءِ نوکیں جزبگے ودی بیت۔ منءَ اولی رندءَ سماکپت کہ من میاریگیاں۔ سگریٹءُ کافی نوشگءِ گپ یک رندے پدا گشائینگ بیت۔

سرکاری وکیلءَ یک رندے پدا منی نیمگا گوں مواہیں چماں چار ات۔ منی وکیلءَ چہ دربانءَ جست کت کہ آئیءَ ہم سگریٹ کش اتگ ات یا

اناں، بلے سرکاری وکیل ءِ پرے گپ ءِ سک بد برت کت۔

" من اے زانگ لوٹاں کہ اے آمیدگس ءِ کیس کئی سرا کنگ بئیگ ءَ انت۔ یا منی دوست اے سر پد انت کہ سرکاری شاہد ءِ سرا تہمت جنت، اے راستیاں دروغ کنت۔ پدا چُکیں ءَ جوانیں راستیاں۔"

آئی ءِ باوجود قاضی ءَ دربان ءَ را پسو دئیگ ءِ حکم دات۔ پیرمرد کمک اڑات۔

" ہو من ءَ سما انت کہ من ءَ سگریٹ کشگ نہ لوٹ اتگ ات۔ بلے اے ورنا ءِ سگریٹ ءِ سلاہ جت گڈا اشانتگی ءِ لوٹ ہمیش ات کہ من بزیران ئے۔"

قاضی ءَ منی حیال زانگ لوٹ ات۔

" شاہد راست کشیت۔ من آئی ءَ سگریٹے داتگ ات۔"

دربان ءَ گوں حیرانی ءَ منی نیمگا چارات۔ گش ئے منی نیاز مندات۔ کمک پُچ ءِ سشش ءِ رند آئی ءَ گشت کہ من کافی ہمائی ءَ کشگ ئے پدا وارتگ ات۔ منی وکیل گل ءَ کندگ ءَ لگ ات۔

" من ءَ امیت انت کہ جرگہ اے بیان ءِ ارزشت ءِ بابت ءَ الما فکر کنت۔"

بلے سرکاری وکیل گوں جوانمردی ءَ اوشتات ءُ لبزانی سرا زور دات ءُ گشت۔

" الما۔ جرگہ لازم فکر کنت ءُ ہمے آسر ءَ رسیت کہ اگاں دگہ ہچ کسے آئی ءَ را کافی سلاہ جتگ ات گڈا اشر ہمیش ات کہ آئی ءَ منکن بہ کتیں۔ کم چہ کم ہمامیت ءَ ہاترا کہ آئی ءِ دنیا ءَ آیگ ءِ سبب بیتگ۔"

پدا دربان واتر بیت شت۔ توماس پیرے گوانک جنگ بیت۔ گڈا آمیدگس ءِ یک کارداری ءَ آئی ءَ راداں کسک ءِ سر کت۔ آئی ءَ گوں آمیدگس ءَ گشت کہ آ منی مات ءِ سکیں سنگت بیے ات۔ جنازہ ءِ وہد ءَ منی جند ءِ بابت ءَ آئی ءَ جست کنگ بیت گڈا آئی ءَ گشت۔

" من آروچی سک پریشان اتاں۔ من غم ءَ کور بیتگ اتاں۔ منی دوستیگیں مردم ءِ مرگ پہ من ءَ آزار ءِ سبب ات۔ بن اصل ءَ کل کنگ ءِ وہد ءَ من بے ہوش بیتگ اتاں، پمیشکا اے ورنا ءِ نیمگا چ دلگوش ندا تگ ات۔"

سرکاری وکیل ءَ گوں آئی ءَ گشت کہ آ آمیدگس ءَ را بگشیت۔ آئی ءَ من ءَ گریوگ ءَ دیستگ ات، اگاں اناں۔ وہدے پیری ءَ "اناں" گشت۔ گڈا وکیل ءَ جرگہ ءِ حاص دلگوش ہمے بیان ءِ نیمگا گور کنائینت۔

منی وکیل اشتاپی ءَ اوشتات ءُ گوں زبریں وڑی ءَ چہ پیری ءَ جست گپت۔

" پدا حیال بکن۔ تو سوگند وارت کن ئے کہ آئی ءَ ارس ءِ ترمپے ندر ءِ تگ ات۔"

" من سوگند وارت کناں۔" پیری ءَ پسو دات۔

لہتے مردم کندگ ءَ لگ اتءُ منی وکیل ءِ وتی دریس ءِ آستونک لاشکت۔ گوں ترندی ءَ گشت۔

" ہمیش انت کیس ءِ تپاسگ ءِ وڑ، پکا ئیں جاورانی زانگ ءَ کس ءِ حیال گور نہ انت۔"

سرکاری وکیل ءَ آئی ءِ نیمگا چ دلگوش ندات۔ بس پنسل ءِ سرا گوں بے کماری ءَ مسل ءِ سرا لکیر کشان کت۔

پنچ ملٹ ءِ اوشتے بوت۔ ہے میانجین ءَ منی وکیل ءَ من ءَ کیس ءِ کاروڑ ءِ بابت ءَ سدّکی دات۔ پدا سلیست لوٹائینگ بیت۔ آمیاریگ بزاں منی نیمگا پ شاہدی ءَ لوٹائینگ بیتگ ات۔ سلیست ءَ کدی کدی یک لکا ہے منی نیمگا چار ات۔ بیانی دئیگ ءِ وہد ءَ آئی ءَ کلاہ دستاں زرت پہ ءُ شچان کت۔ آئی ءَ وتی جوانتریں سوٹ پوش اتگ ات کہ اے آئی ءِ یک شمسی ءِ اپسانی تچک ءُ لٹیب ءِ چارگ ءَ منی ہمراہی ءَ اتک گورا کت۔ کالرشری ءِ سرا جتگ نہ بیتگ ات۔ پشک ءِ برزی بہر پچتل ءِ یک بٹنی ءَ اڑ اتگ ات۔ وہدے چہ آئی ءَ مئے سنگتی ءِ بارووا جست کنگ بیت۔ گڑا آئی ءَ گشت کہ من آئی ءَ گرا ک ہم بیتگاں ءُ سنگت ہم۔

" تئی حیال ءَ اے چونیں مردم ات۔"

" سکیں حانوادہیں مردم ات۔"

" حانوادہیں مردم ءَ چہ تئی مراد چی انت۔"

" اے گپ ءَ ہر کس زانت چہ شریف ءَ چے مراد بیت کنت۔"

" اے کم جبریں مردم ات۔"

" اناں، چو وا گشت نکناں، بلے اے لس مردمانی وڑا چہ تئیں گپ ہم نہ جنت۔"

زرانی دئیگ ءِ بابت ءَ جست کنگ بیت۔ آئی ءَ گشت کہ دہد ءِ سرا زر داتگ انت۔ وہدے اے ردی ءِ بابت ءَ آئی ءَ جست کنگ بیت۔ گڑا آئی ءَ کسک ءِ سرا دست ایر کت ءُ اوشتات۔ انچو سما کپت۔ کہ آئی ءَ چہ پیسرا گشتا کئے جوڑ کتگ ات۔

" منی حیال ءَ چو وا قدرتی بیتگ یا تو بگش ءِ گڑا بدنصیبی۔ ءُ پدا چشیں تہری ءَ دئیل مردم ءَ ہوش ءَ گار کنت۔"

آئی ءَ گشتا نک روان ات کہ قاضی ءَ بداس کت۔

" ہو، ہو۔ بس منت واریں۔"

کمے دیراں سلیست مہر بیت۔ آئی ءَ گشت کہ آئی ءَ بیان اگتہ ہلاس نہ بیتگ۔ گڑا آئی ءَ را بیان ءَ دیما برگ ءِ اجازت دئیگ بیت۔ بلے کمک۔

وہدے آئی ءَ ہے گپ پدا گشت۔ "اے بس یک وئیلے ات۔"

" اے راست ات۔ بلے ما ہم وئیلانی گیشواری ءِ واستہ دارگ بیتگیں۔ تو شت کنئے۔"

سلیستءِ چک جت منی نیمگا چارات، آئیءِ چم آپلک اتنت ءُ لنٹ لرزگءَ اتنت۔ گشئے کشگءَ ات۔ "ہرچی منی دستءَ بیت۔ من پتو کت۔ بلے ارمان کہ اے تئی کارءَ نیاینت۔"

من بے تواریءَ نشتاں۔ زندگیءَ اولی رندءَ دلءَ گشت کہ یک مردیءَ گنٹاں بہ چک۔

قاضیءَ وتی حکم پدا دات۔ "توشت کنئے۔" سلیست وتی جاگہءَ واتر بیت ءُ منک وتی کونڈانی سرا ایر کت۔ پانامءِ کلاہ دستاں زرت ءُ گوں دلگوش کیسءَ گوشدارگءَ لگ ات۔

آئیءَ رند ماری اتک۔ آئیءِ پچیں ملگور سک دل کش بنت۔ بلے آ گوں کلاہءَ ہم سک ڈولدار گندگءَ اتک۔ آئیءِ نرمیں دلبندءِ چیدگءُ آئیءِ لونچانءُ براہداریں جہلی لنٹ دلءَ وتی نیمگا چکگءَ ات۔ آ کمے پریشان درا بیت۔

اولی جست ات "تو چہ کدیگءَ آئیءَ زانئے۔"

" چہ ہما وہدءَ کہ ما ہمکار اتیں۔"

" تئی گوں آئیءَ سیادی چے بیتگ۔"

" من آئیءِ دوست بیتگاں۔"

یک دگہ جست پیءِ پسوءَ آئیءَ گشت کہ آئیءَ گوں من سیرءِ زبان کتگ۔ سرکاری وکیل کہ آ یک کاگدیءَ وانگءَ ات۔ پدرہت۔ "شمئے سنگتی کدی بنگیج

بیتگ ات۔؟" ماریءَ تاریخ گشت۔ "تئی مطلب انت کہ آئیءِ ماتءِ جنازہءِ دومی روچءَ۔" اے گپءَ نرم نرمءَ ہلاس کنانءَ سرکاری وکیلءَ پدءَ ترّون گشت کہ "بے شک اے یک شول کشیں ترانے۔" پدا یک کسانیں جنبنیءَ جزبگانی ہم سوال انت بلے (اے جاگہءَ آئیءِ توار برز تر بیت) منی ڈیہءَ منءَ لاچار کنگءَ انت کہ من اے گرانیں گپءَ تران ءَ بکپاں۔"

اے جارءِ جنگءَ رند آئیءَ گوں ماریءَ گشت۔ ہما روچءِ دراہیں احوالاں بگشیت کہ ہما روچءَ آہاں ہمبستری کت۔ یک برے وا ماریءَ پسو دیگءَ جواب کت۔ بلے سرکاری وکیلءِ بازیں کشگءَ آئیءَ گشت کہ تیاب دپءَ دپ کپتیں۔ بیگاہءَ تامرءِ چارگءَ شتیں ءُ شپءَ آئیءِ لوگءَ۔ پدا سرکاری وکیلءَ آمیدگسءَ را گشت کہ ماریءَ ہما بیان قاضیءِ دیمءَ داتگ۔ ہمائی ردءَ آئیءَ ہما روچءِ باسکو پانی نام چاراتگ انت ءُ آئیءَ چہ ماریءَ ہما تامرءِ نام پرس ات کہ ما چاراتگ ات۔ آئیءَ گوں جہلیں تواریءَ گشت۔ "فرنا ندیلءِ مسکرائی" آئیءِ بیان ہلاس بیت۔ گڈا آمیدگسءَ اوداکءَ قبرستانیءِ ندارگ پیش کت۔

سرکارءِ وکیل گوں سنگینیءَ اوشتات ءُ منی نیمگا دست شہار دات۔ گوں گرانیں تواریءَ گشت۔

" جرگہءِ گراں مہربیں واجہاں، من شمارا گپیءِ سرا فکر جنگءِ گشاں، کہ اے مرد وتی ماتءِ کلّ کنگ ءَ دومی روچءَ پہ اوژناگءَ حودءَ شتگ۔ یک

جنتکی ءِ گوں عشق بندات کتگ ءُ یک مسکرائیں تامرے چار اتگ۔ من ہمنچو عرض کنگ لوٹاں۔"

وہدے آ نشت۔ گڈا اوتاک ءِ چٹ بے تواری ات۔ اناگہ مَاری گریوگ ءِ لگ ات۔

" اے دروگاں۔ اے وڑیں ہچ کار نہ بیتگ۔ منی بیان ءِ را ردیں رنگ دیگ بئیگ ءِ انت۔ من آئی ءِ شری ءِ سرا زاناں ءُ آئی ءِ ہچ خطا نہ کتگ۔" دگہ دگہ۔ مزن قاضی ءِ اشارہ ءِ سرا آمید گس ءِ یک کارداری ءِ مَاری ڈن ءِ برت۔ کیس ءِ گوشدارگ برجاہ ات۔

دومی گواہ ماسوں ءِ گپ کس ءِ گوش نداشت انت۔ آئی ءِ وتی بیان ءِ گوں آمید گس ءِ گشت کہ اے شریں ورنائی ءِ سکیں شریں بچک ات۔ کس ءِ سالمانو ءِ بیان ءِ نیمگا دلگوش ندات۔ آئی ءِ گشت کہ من گوں آئی ءِ بچک ءِ بازمہروانی ءِ پیش اتکگاں۔ وہدے مَات ءِ بار واچہ آئی ءِ جست کنگ بیت۔ گڈا آئی ءِ گشت کہ اے دوئیں چٹ یک ءُ دومی ءِ جتائیں تب ءِ واہند اتنت۔ ہمیشکہ مَات ءِ راکماش گس ءِ روان دیگ الّی ات۔ "شمارا زانگ لوٹیت۔" "شمارا سرپد بئیگی انت۔

"بلے اے گپ ءِ کس سرپد نہ بیت۔ آئی ءِ راہم نندگ ءِ حکم دیگ بیت۔ رے موں گڈی شاہد ات۔ آئی ءِ دست ءِ سرا من ءِ سلام دات۔ ءُ وتی بیان بندات کت۔ "میاریگ ءِ دل سک ساپ انت"

" تو شاہدی دیگ ءِ اتکگ ئے۔ ناں کہ کیس ءِ بابت ءِ وتی حیالانی کشگ ءِ۔ تو بس ہماجستانی پسوءِ بدئے کہ ترا کنگ بنت۔" قاضی ءِ رے موں ءِ ہکل دات۔

وہدے چہ آئی ءِ میاریگ ءِ گوں سیادی ءِ بابت ءِ جست کنگ بیت گڈا رے موں ءِ اے کشگ ءِ موہ رس ات کہ کشتگین اصل ءِ آئی ءِ (رے موں) ءِ دشمن ات۔ پرچے کہ آئی ءِ کشتگین ءِ گہار جنگ ات ءُ آئی ءِ گشت کہ منی اودا بئیگ تہنا یک قدرتی گپ یے ات ءُ کشتگین ءِ گوں میاریگ ءِ ہچ وڑیں زہر ءُ کُنت نیست ات۔

سرکاری وکیل ءِ دزّ ءُ دوچ کت۔

" اے ہم بس یک قدرتی گپ ات۔ اے کیس ءِ قدرت ئے مزنیں دستے مَان انت۔ اے ہم قدرتی گپ یے ات کہ ہماوہد ءِ رے موں ءِ وتی یار جت، گڈا اے مردءِ آنداشتگ ات۔ ؟ اے ہم یک قدرتی گپ یے ات کہ دپتر (تھانہ) ءِ میاریگ ءِ رے موں ءِ ڈبہ زرت ءُ ہمائی ءِ نیمگا بیان دات۔؟"

گڈسرا وکیل ءِ رے موں ءِ را آئی ءِ کارءِ بابت ءِ جست کت۔ گڈا آئی ءِ گشت کہ آ یک امباری ءِ واجہ انت۔

" اے گواچن چہ کس ءِ چیر نہ انت کہ شاہد جنینانی ناجائیں کمائی ءِ سرا گزران کنت ءُ میاریگ ءِ سکیں دوستی ءُ شریدار انت۔ اصل ءِ اے ردی ءِ پڑ درءِ

یک سکیں بدیں داستان ات کہ اے قصہ ءِ راگیشتر دشتی کنوکس چیزر ردکارء زورا کیں ءُ چہ گراں مہذبی ءِ چٹیں کارست انت۔" سرکاری وکیل ءِ گوں جرگہ ءِ گشت۔

رے موں ءِ زنگ جت ءُ منی وکیل ہم براہز گپت بلے سرکاری وکیل ءِ را وتی حیالانی پیش کنگ ءَ اجازت دیگ بوت۔

" من کساس آسر کنگ۔" آئی ءِ گشت ءُ رے موں ءِ نیمگا دلگوش بوت۔

" میاریگ تئی سنگت ات۔؟"

" بالکل ما سکیں شریں سنگت اتیں۔"

سرکاری وکیل ءِ ہے جست چہ من ءِ ہم کت۔ من رے موں نیمگا چم سک داتنت۔ بلے آئی ءِ سر جہل کت۔ گڈا من پہ ہوءَ سر سرینت۔

" ردکارء تہنا وتی مات ءِ کل کنگ ءَ دومی روچ ءِ بے لجین کار نہ کت۔ آئی ءِ کہبگ ءُ دلارانی گوں ماہوار بیت ءُ یک کپتگیں بیریپی ءِ گرگ ءَ ہاترا یک مردے ہم گوں بے دردی ءِ کشت۔ جرگہ ءِ گران مہز بیں واجہاں۔ میاریگ ءِ کارست ءِ عکس ہمیش انت شمے دیم ءِ انت۔"

سرکاری وکیل انگت نہ نشتگ ات کہ منی وکیل ءِ سک اشتاپی ءِ وتی دست ہمنچک ءِ چست کت کہ آئی ءِ گاؤن ءِ آستیگ بن ءِ کپت ءُ پشک ءِ کوپگ ظاہر بیت۔

" منی متوکل ءِ سرا مات ءِ کپن ءُ کسارت کنگ ءَ کیس بنگ ءِ انت یا کسے کشگ ءِ بہتام ءِ۔؟"

لہتے مردم چیر وکائی ءِ کندگ ءِ لگ اتنت۔ ہے وہد ءِ سرکاری وکیل وتی گاؤن ءِ داران پادا تنک۔

" من وتی سنگت ءِ گپ جوڑینگ ءِ سرا حیران اتاں کہ اے دوئیں چیزانی وت ماں وتی سیادی ءِ سر پد بیت نہ کنت۔ اے دوئیں کار تیز انشتی حساب ءِ یکیں زمزیل ءِ ہمگر نچ انت۔۔۔۔ بن اصل ءِ من اے گیشینگ لوٹاں کہ میاریگ ءِ، وتی مات ءِ کل کنگ ءِ وہد ءِ، کردارء چہ اے پدر بیت کہ تہہ ءُ توکاں آہما وہد ءِ ہم ردکارے ات۔"

شہ اے لبزاں جرگہ ءُ اے دگہ مردم سک ملمہ بیت انت۔ منی وکیل ءِ گوں بے وسی ءِ بس کوپگ سرینت انت ءُ پیشانیگ ءِ ہید سپا کتنت۔ پدریں گپے ات۔ آ گڑتی ءِ کپتگ ات۔ ہے وہد ءِ من ءِ سما بیت کہ جاور منی حق ءِ نہ انت۔

پدا آمید گس ءِ جرگہ ءِ ہلاس کنگ ءَ جار جنگ بیت۔ من سپاہیگانی گاڑی ءِ نیمگا روگ ءِ اتاں۔ گڈا بند بنگ ءِ پیسر گوشتگیں گرماگ ءِ موسم ءِ وشیں بیگاہانی ترانگ ءِ کپتاں۔ گاڑی ءِ جتزانیں سیاہیں بان ءِ منی دلدوشتیں ندارگ منی چمانی دیم ءِ گردگ ءِ لگ اتنت۔ ردتاک بہا کنوکیں بچکانی دمبرتگ ءُ گوات ءِ دروکیں توار، باغ ءُ مرغانی گڈی زیر، سینڈوچ بہا کنوکانی جاک ءُ سلوات، شہر ءِ

ڈل پادیں بہراں تروکیں بس ءُ ٹرامانی کلونگ ءُ کلانگ۔ تیاب دپ ءِ جتزانیں تہاری ءِ نرمکیں کلکچگ انچو گندگ ءِ اتک انت گش ئے یک کورے زانگیں راہانی سرا وزموش کنان انت۔

مدتے بیت۔ من اے شہرءِ زندگی ءِ تاہیر ءُ وشیں بیگاہ گوازینگ۔ من ءِ دپسگ سک وش بیتگ ءُ وش آرامیں واب ءِ وداراے بیگاہان ءِ گیشتر وشتر کنگ ات۔ ہے وڑیں بیگاہ۔ بلے نوں من جیل ءِ سیاہ ءُ تہاریں بان ءِ نیمگا روان اتاں ءُ ترسناکیں واب منی ودارءِ اتنت۔ گرماگ ءِ بیگاہ ءِ غبارءِ، دل سپاءُ وشیں واب ءِ ودارءِ گوازینتگیں راہ، چنچو اشتاپی ءِ بندی جاہ ءِ راہاں بدل بوت انت۔

{☆☆☆}

(۱۰)

آمیدگس ءِ کِشک ءِ تہا تری۔ وتی بابت ءِ مردمانی حیالاں گوشدارگ وش انت۔ ماں آہاں منی ردی ءِ گیش منی ذات ءِ باروا گپ ءُ تران بیتگ ات۔

بیتگیں کار ءِ حساب ءِ دوئیں گشتانکانی تہا مزنیں تپاوت نیست ات۔ منی وکیل ءِ آسمان ءِ نیمگا دست چست کت انت۔ اے گپ من ات کہ خطاوار میار یگ انت۔ بلے ردی انچو مزن نہ انت کہ سرکاری وکیل ءِ حیال انت۔ سرکاری وکیل ءِ ہم انچیں نشانی دات ءُ من ءِ خطاوار نامینت۔ بلے آ جاورانی منگ ءِ جاڑی نہ بیت۔ چہ آہاں ردی ءِ ارزش کم بہ بیت۔

یک حسابی ءِ جیڑہ (کیس) اے جاہ ءِ سکیں کشاں چپلی ءِ کپتگ ات۔ اے گپ من ءِ وش الما بیتگ انت۔ بلے گیشتر وہداں منی ہم دل ءِ اتکگ ات کہ چیزے بگشاں۔ بلے وکیل ءِ من ءِ مکن کتگ ات۔ "تو گپ جنگ ءِ وتی جیڑہ ءِ گُکاں بوتک نہ کن ئے۔" انچو سما بیتگ ءِ ات، گشئے من ءِ چہ اے چست ءُ ایرءِ چہ زور در کنگ ئے پندے سازگ بیتگ ءِ انت۔ منی نصیب ءِ سوڑغ بیتگی ات، ءُ من ءِ ہچ گشگ ءِ اجازت نہ ات۔

بازوہدءِ وت ءِ دارگ ءِ واستہ من ءِ سک زور جنتگ کپت۔ دل ءِ اتکگ ات کہ آہاں بگشاں۔

" بلے اے درست پوچیں گپ انت۔ اے آمیدگس ءِ روی ءِ جیڑہ کئی سرا بنیگ ءَ انت۔ اے یک مزنیں روی ات۔ من ءَ گوں آمیدگس ءِ چیزے گشگی انت۔"

بلے پدا حیال کت کہ من آمیدگس ءَ چے گشگ لوٹاں۔ پدا ہم اے گواچنی انت کہ وتی بارواہم اے گپانی مجگ ءِ گشگ ءِ گوشدارگ ءِ تام زیت روت۔ سرکاری وکیل انگتہ وتی گپانی میان ءَ رستگ ات کہ من بیزار بنیگ ءَ لگ اتاں۔ بس حاص حاصیں گپ، چندے اشارہ ءُ مزن مزنیں بہتاماں دلگوشی کرزانتگ ات۔ بلے ست ءُ سید۔

آ اے منیگ ءِ جہد ءَ کنگ ءَ ات کہ من روی کزدن کنگ ات۔ من ءَ یاد انت کہ یک جاہی ءِ آئی ءَ گشتگ ات۔ " آمیدگس ءِ واجہیں جہگیراں۔ من اے گپ ءِ سرجمی ءَ منائینت کناں۔ درستاں پیسر ردکار ءِ دیما انگگیں کارانت۔ کہ چوروچ ءِ رژن ءَ پدرانت، دومی عکس ءِ تہاریں نیمگ انت، ردکاریں دماغ ءِ تب زانشتی پر ریچ۔"

درستاں پیسر آئی ءَ دراہیں گپانی سرا تنک ءُ گیجن دیما آورتنت۔ منی مات ءِ بیرانی ءَ بگرواں کہ کشتن ءِ اسرار ءَ، ماں اے گپاں منی سنگدلی، مات ءِ عمر ءِ بابت ءَ منی نزانکاری، اوڑناگ ءِ واستہ روگ، ماری ءَ گوں گند ءُ نند ءُ فرناندیل ءِ تامر ءَ را حاص وتی گپ ءُ تران ءِ تہا تر آورت۔ آئی ءَ ردکار ءِ یار ءِ نشانی داتنت۔ گڈا اول ءَ من سر پد نہ بوتاں۔ پرچے کہ پہ من ءَ بس آماری ات۔ پدا آئی ءَ رے موں ءِ قصہ

بندات کت۔ آئی ءَ گشتانک ءِ ٹچک ءِ پدرا ات۔ کہ آئی ءَ گپانی جوڑشت گوں جوانی ءَ کنگ ات۔ آئی ءِ ہر گپ پہ رود ءُ بند پہ دلیل ات۔ رے موں ءِ یار ءِ را گلایگ ءُ آئی ءِ لوگ ءِ آرگ ءِ ہاترا چہ من نمدی نبشتہ کنائینت۔ یک بنامیں مردی ءَ گوں آجنیں ءِ ہر کارے کت من اے پندل ءِ شریدار اتاں۔ تیاب دپ ءِ منی گشگ ءِ پدا جنگ بیت۔ ماں آئی ءَ رے موں ٹپیگ بیت۔ من چہ آئی ءَ دتاس لوٹ ات۔ کارمرز کنگ ءِ ہاترا پدا تیاب دپ ءِ شتاں ءُ عرب ءِ راوتی نشانگ جوڑ کت۔ یک تیرے جنگ ءِ پدودار کت۔ ءُ "وتی کار ءِ را آسر ءِ سر کنگ ءِ ہاترا " چار دگہ تیر لاچاریں جان ءِ تہا کل کت۔

" منی عرض ایش انت۔ من دراہیں گپ شمئے دیم ءَ آورتگ انت کہ آ چہ کوش ءِ پیش ءُ رند تر ءِ پیتگ انت۔ آہانی گوں کوش ءِ سکیں مزنیں سیادی ہست۔ میاریگ ءَ اے کوش پہ زانت کتگ۔ من اے نکتو ءِ سرا سک زور دیاں ءُ گشاں کہ اے کوش وہدی رنج یا جزبگ ءِ سبب ءَ کنگ نہ بیتگ۔ جرگہ ءِ گراں مہذبیں واجہاں۔ شما اے گپ ءِ سرا فکر بکنن ات کہ میاریگ یک وانندہ ءُ زانتکاریں مردم ات، آئی ءَ گپ ءُ رپ ءِ وڑ گش انت، کہ آ یک اگلامندیں مردم ات ءُ لبزانی کارمرز کنگ ءِ شری ءِ سرپد انت۔ ہمیشکہ من یک رندے پدا گشاں اے وڑا گمان کنگ چٹ نہ بیتگیں گپ ات کہ میاریگ ءَ را روی کنگ ءِ وہد ءِ اے نزانتگ کہ آ چے کنگ ءَ انت۔"

آئیءِ منی اگلامندیءِ گپ انچو پرلیس ات کہ من حیران بیتاں۔ ہما چیزءَ یک مردیءِ جوانی بےزانگ بیت۔ یک میاریگ بیءِ رودیءِ پدرکنگءِ ہم ہوارکنگ بیت۔ من ہے حیالانی تہا گاراتاں۔ پمیشکہ گشتانکءِ آدگہ بہراش کت نہ کت۔ من ہماوہدءَ گلڈاتاں وہدے آئیءَ اے گپ اش کت۔

" ءُ دگہ آئیءِ دشتی ئیں کارءِ درچءِ اپسوزءَ یک لبزے ہم نہ کش اتگ ؟اناں۔ شرف مندیں واجہاں، یک لبزے ہم اناں" گسنکءِ نیمگا چک جت ۔لنکک منی نیمگا شہار دات ءُ پدا گشگءِ لگ ات۔" آئیءِ جرگہءِ وہدءَ یک رندے ہم پشومانیءِ پدرائی نہ کت۔"

گشتانک ہے دابءِ برجاہ ات۔ اے منی زانگءِ چہ ڈن ات کہ آئیءِ ہے گپءِ سرا اینچو زور پر چادات۔ اے راست ات کہ منءِ وتی کتگیں کارءِ اپسوز نہ بیتگ ات بلے پدا ہم آگیشی کنگءِ ات۔ من لوٹ ات کہ دوستانی وڑا گوں آئیءَ بگشاں من زندگیءِ ہچ گپءِ سرا اپسوز نہ کتگ۔ من مرچیءُ باندات ءِ فکراں انچو گاراں کہ زیکءِ بابتءِ کدی حیال کت ہم نہ کناں۔ منءِ اے حق نیست ات کہ کسیءِ واستہ ہم دوستیءُ پرمہریءِ جزبگ بداراں۔ پمیشکہ من پدا آئیءِ گشتانکءِ نیمگا دلگوش بیتاں۔ نوں آ منی روحءِ باروا گپ جنگءِ ات۔

آئیءِ جرگہءِ گوں گشت کہ آئیءِ منی زرد (ضمیر) ءِ باروا سک حیال کتگ ءُ آ ءِ زرا چٹ بے معنامارا تگ ات۔" چٹ ہورک۔۔۔۔۔ جرگہءِ واجہیںءِ جہگیراں۔"بن اصلءِ منی تہا زرد (ضمیر) نیست۔ مردم گری نیست ۔منی دلءِ تہا گراں جہذبی جوانیانی ڈکال انت۔

" اے گپءِ باکے نیست کہ اے ڈکالءِ باروا ما آئیءِ ملامت کت نہ کنیں۔ ما آئیءِ بہتام جت نہ کنیں۔ پر چے کہ اے جوانیانی دستءِ آرگ آئیءِ وسءُ واکءِ ڈن ات۔ بلے آمید گسءِ تہا ما آئیءِ گوں بدچیلیاں سگ ات نہ کنیں، اداماراحقءُ انصافءِ برزترءُ ترندتریں رہبندانی پابندی کنگی انت۔ حاص اے دروشمءِ وہدے کہ ہر جوانیں ابرمی ہمدروریءِ ڈکال بہ بیت۔ انچو کہ پہ اے مردم گریءِ دیمءِ۔۔۔ چو بدیں نشانءِ۔۔۔ تہا ہست۔"

پدا آئیءِ گوں ماتءِ منی پیش آیگءِ گپ دستءِ گپت ءُ ہما گپ پدا گشت انت کہ آئیءِ جیڑہءِ گوشدارگءِ وہدءَ گشگ اتنت۔۔۔۔ بلے آئیءِ منی رودیءِ سرا دراجیں ترانے کت۔ انچو دراجیں کہ منءِ گیش بیوکیں گرمیءِ ابید دگہ ہچ چیزءِ سمانہ ات۔

سرکاری وکیلءِ کے جلگءِ رندلرزوکیں تواریءِ سبک سبکءِ گشگ بنگیج کت۔

" واجہاں ۔اے آمید گسءِ باندا پتءِ کشگ ءِ جیڑہ بندات بنیگی انت۔ من اے رودیءِ وتی حیالاں ہم آورت نہ کناں۔ منءِ پکائیءِ امیت انت کہ ابید اینگر آ نگرءِ انصاف کنگ بیت۔ بلے منی نیمگا دست شہار دات ءُ گشت۔

”اے مردءِ سنگ دلیءِ گندگءِ گوں ہما زہر کہ جوش جن انت۔ آئیءِ دیمءِ پتءِ کشتنءِ جرمءِ گواچن ہم کور دیم بیت۔“

” انچو کہ وتی پتءِ راکشوکءِ اے چاگردءِ تہا جاگہ نیست۔ ہے وڑا اے مردءِ واستہ ہم نیست کہ آ وتی مّاتءِ مرگءِ ”اخلاقی مجرم“ انت۔ چہ اے دوئیں ملزماں، کسّکءِ اوشتاتگیں مردگاں پیش کیمز اتنگ۔ دومی لبزاں اے مردءِ دومی ردیءِ راہ تچک کتنگ۔ اے راست ات۔ واجہاں۔ من پہ ستک گشت کناں۔“ آئیءِ وتی توار برزتر کت گشت۔ ”کہ اگاں من چو بگشاں کہ زی پیتگیں کارءِ بنی سبب ہے مرد انت، گڑا اے گپ دروگے نہ بیت۔“

سرکاری وکیل وتی دیمءِ ہیدانی ساپ کنگ ئے واستہ جل ات۔ پدا آئیءِ گشت کہ اے سکیں بےتاہیر کنوکیں ڈُبہ ات۔ بلے آ ابید بہہءِ بکرءِ اے ڈُبہءِ آسرءِ سر کنت۔

” من پدا گشاں کہ اے مردءِ واستہ اے چاگردءِ جاگہ نیست کہ آ بنگی رہبندانی کم شرفیءِ کنتءِ پشومان نہ بیتءِ چش کہ سنگ دل ات۔ پمیشکہ رحمءِ دزبندی کنگءِ ہم اجازت نیست انت یے۔ من گوں شما دزبندی کناں کہ آئیءِ ہما مسترءِ چہ مستریں سزاءِ بدے ات کہ آئیءِ آمیدگس اجازت دنت۔ من وتی وکیلیءِ دوراں بازرندءِ مرگءِ سزاءِ دزبندی کتگ۔ بلے بےتاہیر کنوکیں ڈُبہءِ پورا کنگءِ مرچیءِ کم بےتاہیر، من چیر نہ بیتگاں۔ ردیءِ ارزشءِ کم کنگءِ ابید

کوشءِ سوڑغءِ لوٹ کنگءِ من وتی دلءِ گشتنءِ منگءِ نہاںءِ نئے وتی کارءِ سرجم کنگایاں۔ بس یک ردکاریءِ ہلاپءِ کہ مّاں آئیءِ بنیادی مارشتانی یک برانزے ہم پشت نہ کپتگ۔ قدرتیءِ پا انصاف دشتیءِ پدرائی کنگایاں۔“

سرکاری وکیلءِ نندگءِ رند داں دیراں آمیدگسءِ اوتاکءِ بے تواریءِ مّانشانت۔ وتی بابتءِ چشّیں گپانی درچنگءِ پد من سنگءِ سیاہ بیتاں۔ گیشّ بیوکیں گرم منی سرا چٹ سوار بیتگ ات۔ مزن قاضیءِ منءِ وتی حیالانی پیش کنگ ئے موہ دات۔ من اوشتاتاںءِ چوکہ گپ جنگ منی دلءِ ات۔ پمیشکہ ہما اولی گپ منی دلءِ اتک من گشت۔ ”منی نیت عربءِ راکشگ نہ ات۔“

مزن قاضیءِ منءِ باور کنائینت کہ آمیدگس اے گپءِ سرا فکر کنت۔ بلے چہ آئیءِ پیش کہ منی وکیل گپ بہ جنت۔ مزن قاضیءِ چہ منءِ ردیءِ سبّانی باروا جست کت۔ پرچے کہ ”جوابءِ دعویٰ“ءِ گپ منی عقلءِ نیا تکگ ات۔

من پدر کنگ ئے جہد کت کہ درستاں مستریں سبب روچءِ گرمی ات بلے من سک اشتاپ گپ جنگءِ اتاں۔ انچو کہ لبز ہم شریءِ سرا گیشگءِ نہ اتنت۔ منءِ سمات کہ اے جواز سک نزوریں جوازے اتءِ راست ایش انت کہ مردم چیر وکائی کندگءِ اتنت۔

منی وکیلءِ بے وسیءِ کوپگ سرینت انت۔ آئیءِ را آمیدگسءِ دیما گپ جنگءِ کشگ بیت گڑا آئیءِ وہدءِ کمیءِ سببءِ جرگہ مہتل دارگ ئے

گشت کہ منگ بیت۔

دومی روچ پدا اتنگ۔ گڈا بجلی ءِ گواتو ترگ ءِ اتنت۔ جرگہ ءِ کاردار پدا ہم شوقیں رنگانی گواتو کارمرز کنگ ءِ اتنت۔ منی وکیل ءِ یک دراجیں گشتانکے ہنگیج کت۔ یک جاہے من جہد کت اش کت آ گشگ ءِ ات۔ ”اے راست ات۔ من مردے کشتگ۔“ ہمے وڑا آردکارءِ جاہ ءِ من کارمرز کنان بیت۔ من سک حیران بیتاں۔ چپیں کپ ءِ جہل بیتاں۔ سپاہیگ جست کت۔ آئی ءِ من ءِ ہمکل دات۔ بلے یک ساہتے رند آئی ءِ نرم نرم ءِ گشت۔ آمید کس ءِ کاروڑ ہمیش انت ”۔کس منی ذات ءِ منگ ءِ نہ ات ءُ گشتے من ءِ پہ زور چہ جیڑہ ءِ یک کردارگ ءِ اتنت۔ منی جاگہ ءِ وکیل ءِ گپتگ ات۔ من چہ اے اوتاک ءُ چہ آئی ءِ بیزار کنوکیں جرگہ ءِ بازدور شتگ اتاں۔

منی وکیل ءِ تون ءِ حد ءِ بے اثرات۔ آئی ءِ ہم برانز گرگ ءِ بابت ءِ وتی حیالانی کمک بے پدر کنگ ءِ پہ منی زرد (ضمیر) ءِ تنک ءُ گچین ہنگیج کت۔ بلے سرکاری وکیل ءِ دیم ءِ آئی ءِ زانت ءُ سنج سک باز کمترات۔

" من ہم اے مردءِ روح ءِ بابت ءِ شری ءِ سرا فکر کنگ۔ اے ورنا سک باز شریانی واہند انت۔ اے یک ایماندارین کاردارے ات کہ چہ وتی کاراں وتی واجہ مدام وش کتگ۔ اے ہر کس ءِ را دوست بیوکیں مردم ات کہ داہما بنیادی دردواری ءِ حیال اداشتگ۔ یک ادب داریں چک ات کہ آئی ءِ وتی مات ءِ

ہر چ ءُ درج داں ہماوہدءِ سگ اتنت۔ وانکہ آئی ءِ وس ءِ ات۔ کماش کس ءِ روان دیگ ءِ سوڑغ ہم پہیشگ کت۔ آئی ءِ ہما آسراتی رست بکن انت کہ آ لوگ ءِ رست نہ کن انت۔ کماش کس ءِ بابت ءِ وتی واجہیں دوست ءِ حیال وفکر اش کتنت۔ من حیران بیتاں۔ اگاں اے وڑیں جاگہانی شری ءِ راپگا کنگ ءِ گپ انت گڈا ہمنچو بس نہ انت کہ سرکارءِ یک بہرے مالی کمک ءِ گوں آہانی دلبڈی ءِ کنگ ءِ انت۔“

آئی ءِ مات ءِ جنازہ ءِ بابت ءِ ہچ گپ نہ جت ءُ منی حیال ءِ اے یک مزنیں فراموشی ات۔ دراجیں گشتانک ءُ منی روح ءِ بابت ءِ ساعتاں ءُ روچاں دراجیں گپ ءُ تران اش کت۔ منی ہوش چہ زانگ ءِ رپت۔ گشئے ہر چیز حاکی رنگیں غباری ءِ ہوار بیان ات۔

ادا یک گپے گیشواری کرزیت۔ منی وکیل تک ءِ گچین کنان ات کہ دگن ءِ سرا آئس کریم بہا کنوکی ءِ توار وکیل ءِ آوازءِ گار کنان منی گوشاں کپت ءُ کوہنیں یاداں من ءِ امبازاں زرت۔ ہما زندگی ءِ یاد کہ گوں آئی ءِ منی سیادی ہلاس بیتگ۔ منی کساں کسانیں وشی گوں ہما زندگی ءِ بندوک اتنت۔ گرماگ ءِ موسم ءِ گرمیں وشبو، منی دلدوستیں دمک، بیگاہ ءِ آسمان ءِ ندارگ، ماری ءِ پوشاک ءُ آئی ءِ دلکشیں کندگ۔ آمید کس ءِ بے بنیں چست ءُ ایر منی گٹ ءِ گرگ ءِ ات۔ منی دل حراب بیت۔ اے وہدءِ بس یک واہگے ات۔ اے چست ءُ ایر زیتاں آسر بہ

بیت ئۆمن اوتاک ءَ بروان، بو پساں ئۆواب بہ کپاں۔

منی وکیل ءِ گڈسری وزبندی (اپیل) ءِ جھلیں توار منی گوشاں کپت۔

" جرگہ ءِ واجہیں کارداراں۔ یک سرپدءِ محنت کنوکیں ورنایی ءَ را یک دمان یی ءِ روی ءِ عوض ءَ، وہدے آئی ءَ وت ءَ داشت نہ کت۔ شما مرگ ءِ ڈیساں دات نہ کن اِت۔ دراہیں زندگی ءِ پشومانی اے سزاءِ واستہ وت بس نہ انت؟۔ من شمئے سوڑغ ءِ وداراياں ئۆمن ءَ سرجی ءَ سنک اِنت کہ شما ہے سوڑغ ءِ وہدءَ اے گپ ءَ دیم ءَ کن اِت۔ کشگ بلے ابید نیت ءَ کشگ۔"

جرگہ آسر بوت۔ وکیل نشت۔ انچو سما بوت۔ آئی ءَ سک دمبر تنگ ات۔ لہتے سنگتاں اتنک آئی ءَ را مبارکی دات کہ "توسک شریں" جواب دعویٰ "ئے پیش کتگ۔" منی بیان اش ہم لوٹ ات۔ "سک۔شر۔ چے حیال انت؟" من تپاک کت۔ بلے ابید وانگی ءَ۔ من انچو دمبر تنگ ات کہ سوڑغ کنگ مشکل ات۔ روچ ایر روان ات۔ گرم ءِ زور ہم کپان ات۔ چہ دمک ءَ لہتے پدرانہ بیوکیں توار آیگ ءَ ات۔ بیگاہ بنگی ات۔ ما تشنگ ئۆ ودارءَ اتیں ئۆ ہما چیزءِ کہ ودارءَ اتیں۔ آئی ءَ سیادی ابید چہ من ءَ دگہ کس ءَ گوں نہ ات۔ من آمید کس ءِ اوتاک ءَ اینگو آنگو چار ات۔ چٹ اولی روچ ءِ وڑا۔ حاکی رنگ ءِ سوٹ والہیں تاکارءِ مشین دردشمیں جنین ءَ گوں منی چم چار بیت انت ئۆمن ءَ یاد اتنک کہ گپ ئۆ رپانی میان ءَ ماری ءِ نیمگا دلگوش نہ دات۔ من آئی ءَ فراموش نہ اتاں۔ بس وتی حیالانی تہا گار

اتاں۔ آسلیست ئۆ رے موں ءِ میان ءَ تشنگ ات۔ آئی ءَ من ءَ اشارہ کت۔ کشتے کشگ ءَ ات کہ "شر انت کہ ترا یاد اتنک" آ ہچکند گ ءَ ات۔ بلے فکرانی تہا گار ات۔ منی دل نواں سنگے بیتگ ات۔ من آئی ءَ ہچکند گانی پسو ہم دات نہ کت۔

قاضی وتی جا گہانی سرا اتنگ اتنت۔ یکی ءَ لہتے جست ونت ئۆ جرگہ ءَ گوشدا اشتنت۔ جا ہے جا ہے یک یک لبزے ءَ من سرپد نہ بوتاں۔ پہ زانت کشگ...... براتز گرگ...... فشکی ئیں جاور...... "جرگہ ءِ جھگیر ڈنّ ءَ در اتکنت۔ من ءَ را ہم ہما کسانیں اوتاک ءَ برت کہ اودا من ءَ ودار کنگی ات۔

منی وکیل منی چارگ ءَ اتنک۔ آسکیں پیتارے ات۔ آئی ءَ چہ پیش ءَ گیش وت بھیسی ئۆ مہروانی پیش داشت ئۆ آئی ءَ گشت کہ چندے سال بندیگی یا گیش ءَ چہ گیش "دریائے شورءَ" ہمادیم روگ ءِ سزا رسیت۔ من چہ آئی ءَ پرس ات کہ سزاءَ راہلاس کنگ ءَ ئے چے راہ ئۆ درانت۔ آئی ءَ گشت کہ اے وڑا بیت نہ کنت۔ آئی ءَ کانود ءِ چ نقطوءِ سرا گپ ئۆ تران نہ کت۔ آئی ءَ ترس ات، چو مہ بیت کہ جرگہ آئی ءَ دشمن بہ بیت ئۆ یک کسانیں روی یے جیڑہ ءِ رنگ ئۆ دروشم ءَ بدل کت کنت۔ من آئی ءَ مطلب ءَ سرپد بیتاں۔ پہ قرار فکر کنگ ءَ رند گوں آئی ءَ تپاک کت۔ اگاں تاں گڈا جیڑہ ءِ روءِ آبہہ آسرءَ نہ رسیت۔ پدا ہم وزبندی (اپیل) بیت کنت۔ بلے من ءَ سنک انت کہ سوڑغ مئے حق ءَ بیت۔"

ماراداں دیراں ودار کنگ کپت۔ کساس ساعتے نیم ءَ گیش، یک ٹلوی ءَ

توار کت۔ منی وکیلءَ اے گشت وتی راہءَ شت۔" جرگہءِ کارمستر وتی پسواں گشیت کہ پدا ترا سوڑغ کشگ بیت۔"

دروازگءِ پچ کنگ بند بنتیگءَ کہ مردمانی چہ پدا لکانی ایر کپگ ءِ توار آیگءَ ات۔ حدا بزانت اے توار چہ کجا آیگءَ انت۔ پدا آمیدگسءِ اوتاکءِ ڈنگ ڈنگءِ توار اتک انت۔

گڈسرا ٹلوءِ توار کت۔ گڈا من گیٹسکءِ پترتاں۔ اوتاکءِ بے تواریءَ منءَ انگیراں زرت۔ انا گہ منی چم پہ ورنائیں تاکارءِ کپت انت کہ آنوں منی نیمگا چارگءَ نہ ات۔ من اجبیں جاورےءَ اتاں۔۔ من آنیمگا نہ چارات کہ اودا مَاری نشتگ ات۔ بن اصلءَ منی گورا اینچو وہد نیست ات۔ پرچے کہ مزن قاضیءَ فرانسیسی مردمانی ہمگر نچیءَ یک بے سرءِ پادیں سوڑغءِ وانگ بنگیج کت کہ منءِ دارءِ سرا درنجگ بہ بیت۔

آمیدگسءَ نشتگیں مردمانی دیم آپانی دردواریءِ جز بگانی عکسءِ پیش دارگءَ اتنت۔ سپاہیگ ہم پہ مہر پیش آیگءَ اتنت۔ وکیلءَ منی دستءِ سرا دست ایر کت۔ تسلا دات۔ من حیال کنگ چٹ بند کتگ ات۔ قاضیءَ چہ من پرس ات کہ منءَ چیزے گشگی انت۔؟ یک کتیءِ واستہ من حیال کت۔ پدا اتاںءَ پسو دات کہ سپاہیگاں منءَ آمیدگسءَ ڈن کش ات۔

{☆☆☆}

(11)

کترہ بیءِ پیسر بندی جاہءِ پادری سی رندءَ گوں من دپ کپگءِ اتک۔ من پدا نہ منّ ات۔ گوں منءَ آئیءِ چیزے گپ کنگی انت۔ منی دل چہ گشگءَ گوشدارگءِ جاڑی نہ انت بلے پدا ہم آئیءِ روآنہ کٹ انت۔ نوں تہنا بس یک چیزے منی سرا سوار انت۔ گٹو کنگ ءِ دارءِ رگگءِ راہ کجام انت؟۔ چہ اے جنجالءِ در آیگءِ یک راہے وابیت کنت۔

منءِ دومی اوتاکءِ روان دیگ بوتگ۔ من ماں آئیءِ تچکءِ وپت آسمانءِ چار ات کناں۔ پہ چارگءِ دگہ چیز نیست ہم۔ روچ شپءِ بدل بنت۔ من آسمانءِ بدل بیوکیں رنگاں چاراں۔ وتی دستءِ سرءِ چیرءِ ایر کناں، آسمانءِ روک روکءِ چاراں کہ ودار کناں۔

اے چیزءِ در آیگءِ گپ یک پیمءِ منی سرا سوار انت۔ من مدام ہے حیال کنگایاں کہ انچیں سزا رسگیں بندیگ ہم بنت کہ گڈی ساہتاں چہ گٹوءِ دارءِ کپگءِ پیش سپاہیگانی انگیر پروشتگ کہ آمیدءِ سنگدلیں مشینءِ چہ رکھ اتگ انت۔ مدام وتءِ ملامت کت کہ پا ہوءِ قصہ گوں دلگوش پہ چانہ وتتگ انت۔ ہر مردمءِ گوں اے گپاں سیادی دارگ لوٹیت۔ کئے زانت کجام وہدءَ چے بیت۔ دومی مردمانی وڑا من ہم ردتاکاں میاریگانءِ گٹوءِ دارءِ سرا درنجگءِ احوال وتتگ

انت۔ بلے لہتے کتاب ازمی راہءِ رہینداں گوں ہم نبشتہ کنگ بیتگ انت۔ من ہمیشانی وانگءِ دل نداتگ۔ مناں آہاں منءِ تچگءِ قصہ ہم رستگ ات۔ ماں آہاں یک نہ یک انچیں گپے الما بیتگ ات کہ اودا آمیدءِ چہرءِ ترگ اوشتاتگ ات۔ بس یک رندے تری۔ بحث یا قدرتءِ اسرارءِ الٰی ئیں پرترءِ یک توسیپءِ قاتلیں کارے آسرءِ رس اتگ ات۔ بس یک رندے۔۔۔۔ منی حیال انت کہ یک مثالیءِ گوں منی تسلی بیت۔ اے دگہ کار منی جزبگاں کتگ ات۔ روتاکاں نبشتہ انت کہ مردم چاگردءِ زیر منت انت ءُ آہانی حیالءِ اے وامءِ ڈنگءُ ٹیک ادا کن انت۔ بلے اے وڑیں گپ حیالءِ ملمہ نہ کن انت۔ وشیں گپ ایش ات کہ آجوئیءِ واستہ پہ گنوکی جہدءُ جفا کنگءِ حون ہوشامیں دودءِ را ہلاس کنگءِ راہءَ درے ودی بہ بیت۔ دانکہ یک سختیءِ واستہ تری۔ جواءِ لیسیءِ گڈی داوءِ وڑا۔ یک امیدے ودی وابہ بیت۔ اے پدر انت کہ اے امیتءِ آسرہم ہبے بیت کہ کسے کسیءِ دگءِ کش بیءِ بہ جنت چگل ہدنت۔ یا سرینءِ تیرے بہ جنت۔ اے کل وتی جاہءِ برحق انت۔ بلے پہ منءِ اے نعمت ہم مکن ات۔ من واگش ئے مشک وانیءِ کپتگ اتاں کہ چہ آئیءِ دراگیک پہک نہ بیتگیں گپے ات۔

من سک جہد کت بلے اے ترسناکیں راستی ایر برت نہ کت۔ وہدے من آئیءِ بابتءِ فکر جت۔ گڈا انچو گندگءِ اتک کہ اے سوڑغءِ بنیادءِ ات مناں

آئیءِ ءُ ہما وہدءِ بگرداں ہنی دنیگتہ بیتگیں کارانی بدل نہ بیوکیں درجءِ چج وڑیں برابری نیست۔ اے گواچن کہ سوڑغ پنچ بجءِ اناں ہشت بجءِ اش کنائینگ بیت۔ اے گواچن کہ سوڑغ ہما مردماں کت کہ آہاں دومیانی وڑا جاگءِ چیر بدل کنگ کپیت ءُ اے گواچن کہ اے سوڑغءِ را "فرانسیسی مخلوق" ءِ وڑیں چیریں ہستی نیمگا بندگ بیت۔ (بل کہ آئیءِ را چینی مہلوکءُ جرمن مہلوکءِ نیمگا ہم بندوک کنگ بیتگ ات۔)۔۔۔۔۔ اے درائیں راستی عدالتءِ سوڑغءِ را آئیءِ بادستءِ چہ دز محروم کن انت۔ بلے اے گپءِ ہم منتاں۔ ہما وہدءِ اے سوڑغ کنگ بیت۔ چہ ہما وہدءِ آئیءِ اثر انچو گواچنیءُ محکمین اتنت۔ ہمنچو اے دیوال کہ من آئیءِ تکہ وانگ لشتگاں۔

وہدے اے وڑیں حیال دلءِ اتک انت۔ گڈا پتءِ بابتءِ ماتءِ آورتگیں قصہے یاد اتک۔ من وتی پت چہر ندیستگ۔ آئیءِ باروا بیت کنت ہما گپاں زاناں کہ آماتءِ گوں منءِ گشتگ انت۔ یک رندے منی پت یک قاتلیءِ را پاہو بئیگءِ چارگءِ شت۔ اولءِ بس اے حیالءِ گوں آئیءِ دل کمتاڑ بیت۔ پداداں لوگءِ سر بئیگءِ آئیءِ شانت۔ گڈا منءِ پتءِ اے کارءِ سک بد اتک۔ بلے نوں منءِ سماہ بئیگءِ ات کہ اے چٹ ابری گپ ات۔ آخر من داں روچءِ مرچی اے گپ پر چا نہ منتگ۔ پاہوءِ چہ گیش دگہ چج چیز انچو بادست نداریت۔

اگاں مردم یک حاصلیں وڑی ءِ بچاریت۔ گڈا ہے یکیں چیزانت کہ کسی ءِ گوں آئی ءِ گواچنی دلاں زاری جیڑات کنت۔ من ہما وہدءِ وتی دل ءِ ہے سوڑغ کت کہ اگاں من چہ بندی جاہ ءِ یلہ بیتاں۔ گڈا پا ہوءِ درحلگینانی چارگ ءِ المارواں۔ اے منی نادانی ات کہ اے رہبندءِ حیال ہم کنگ ءِ اتاں۔ بلے انچو کہ من وت ءِ آجو حیال کت ءُ حیال کت کہ سپاہیگانی دو روانی پشت ءِ اوشتاتگاں گڈا بس یک انچیں تماشائی بنیگ ءِ حیال ءِ کہ آ تماشہ ءِ رندلوگ ءِ روّت شانگ بندات کنت۔ منی تہا رستریں ءُ بے پاندگیں وشی ءِ یک زرے چول جنان بیت۔ وتی حیال ءِ رااینچو بال ءِ اجازت دیگ پوائیں کارے ات۔ یکیں ساہت ءِ رند من چہ سارتی ءِ درہینگ ءِ لگ اتاں۔ کمبل پرِوات۔ بلے دنتانانی کٹک کٹک بند نہ بیت۔

پدا پدرانت کہ انسان ہر وہدءِ اگلامندی ءِ گپ کت نہ کنت۔ یک دگہ انچیں بے کاریں حیالے منی دل ءِ اتک۔ نوکیں آمید جوڑ کنگ لوٹیت۔ سزا بدل کنگ بہ بنت۔ منی حیال ءِ میاریگ ءِ را یک دگہ موہے دیگ بہ بیت۔ ہزارءِ تہا تری یکے۔ یک درمانے یا دوایانی ہواریں چیزے جوڑ کنگ بہ بیت کہ نادراہ ءِ را (من میاریگ ءِ را نادراہے سر پد باں۔) پہ کشگ ءِ دیگ بہ بیت۔ انچیں یک ءُ ہلکیں درمانے کہ آئی ءِ کارمرز کنگ ءِ نہ سدءُ نود ءُ نہہ نادراہ بہ مریت۔ البتہ اے الّمی ات کہ نادراہ ءِ را چہ پیسرا سرجمیں گپ گشگ بہ بنت۔ سک دیراں فکر ءُ حیال ءِ رند من اے آسرا رس اتاں کہ گٹوءِ دارءِ تہا

مستریں حرابی ہمیش ات کہ نادراہ ءِ مرگ الّمی ات۔ اگاں دارانا گہ ءِ سرا اے کارءِ کت مہ کنت۔ گڈا درا ہیں لئیب چہ بُن ءِ پدا بندات بیت۔ اے گپ ءِ مطلب ہمیش بیت کہ مردم ءِ را اے امیت کشگ لوٹیت۔ جلاد ءِ سامان شرءُ برابر بہ بنت۔ منی حیال ءِ اے دودءِ تہا ہے حرابی انت ءُ پدریں گپ ات اے حیال راست انت۔ اے کاروڑءِ جوانی ءِ بابت ءِ کس ایر جت نہ کنت۔ انچو کہ سزا رسگیں مردم ءِ گوں لگجمی ءِ (تری پہ نام) اے کارءِ بہر زیرگ لوٹیت۔ پہ آئی ءِ اے شرتر انت کہ درا ہیں کار شری ءِ بہ بنت۔

میاریان ءِ گٹو کنگ ءِ بابت ءِ منی حیال رواننت۔ منی حیال ات کہ سزا رسگیں مردم چندے پدا لکاں سر کپان، برزگیءِ سرا روگ لوٹیت۔ نواں ہے واستہ کہ ۱۷۸۹ ءِ آشوب ءِ بابت ءِ اسکول ءِ کتاباں ونتگ ات۔ ہے تہرءِ عکس دیستگ ات۔ یک رودتاکی ءِ ہم یک نامداریں میاریگی ءِ بابت ءِ ہے وڑیں عکس دیستگ ات۔

بلے گواچن چہ آئی ءِ چٹ جتا ات۔ جلاد ءِ ازباب زمین ءِ سرا ایر بنت ءُ چاروک چہ آہاں ہچ وڑا اسلمہ نہ بنت۔ حیراناں کہ من انگت رودتاکانی چشمیں عکسانی سرا ہچبر فکر ءُ حیال نہ کتگ۔ آوہد ءِ وا اے ازبابانی شکل ءُ دروشم ساپ ءُ سلہ ہینگ انت ءُ آہانی سرا درفش بے جلشکیت۔ گشئے لیبارٹری ءِ ازباب بہ بنت۔ بیت کنت پمیشکہ کہ ہر مردم آ چیزانی بابت ءِ مدام دروگ سازیت کہ ہما چیزانی بابت ءِ سرپد نہ انت۔ پہ گٹو کنگ ءِ دارءِ روگ وا ساپ ءُ ہچکیں کار ات۔ گٹو کنگ ءِ مشین ہما

برزیءَ ایر انت کہ ہما برزیءَ مردمءَ جند اوشتا تگ۔ آ آئیءَ نیمگا انچو روت چو کہ مردم وتی پجاروکیں مردمیءَ نیمگا روت۔ یک حاسیں وڑیءَ چارگ بہ بیت۔ گڈا اے ہم ناامیدیءَ گپ یے ات۔ دراہیں جہانءَ را جہل ءَ یل بدے ءُ گٹوءِ دارءَ سرا درکپگ ءِ حیال، آئیءَ حیالانی وراک دات کنت۔ بلے ہنوگیں وڑءُ پیمءَ واہر چیزءِ سرا مشین سوار انت۔ مجرمءَ را سک چالاکیءُ گوں پشومانیءَ مارشتءَ کشگ بیت۔

دگہ دو گپ ہم منی سرا سوار انت۔ سُہبءُ منی وزبندی (اپیل)۔ من سک جہد کت کہ چُشیں حیالاں وتی دلءَ بکشاں۔ من زمینءِ سرا اوپتاںءُ وتءَ را وت لاچار کت کہ آسمانءَ نیمگا بچاراں۔ وہدے رژنءِ سرا آسنءِ رنگ آیاں بیت۔ گڈا منءَ سما بیت کہ شپ ہنگیگی انت۔ وتی حیالانی درچءَ دگہ نیمگ یے دگہ راہ یےءِ سرا آرگءِ ہاترا من وتی دلءِ درہیگگ گوشداشت انت۔ من چیچر حیال ہم نہ کتگ کہ اے درہیگگ بند ہم بیت کنت۔ منی حیالاں چیچر حاسیں زور مان نہ ہتگ پدا ہم من ہماساہت وتی حیالاں آرگءِ جہد کت۔ وہدے من دلءِ درہیگگاں اش کت نہ کتاں۔ بلے بے سیت۔ آیوکیں سُہبءُ منی وزبندی (اپیل) منی حیالءِ تہا گردشءَ انت۔ گڈ سرا منءَ منگ کپت کہ وتی حیالانءِ آہانی رنگیں کشکءِ چہ گیشینگ ءَ جہد کنگ پوچیں کار ات۔

آدومی سُہاءِ مہلہ کم چہ کم یک مردیءِ برگءِ اتک انت۔ بن اصلءِ من دراہیں شپ ہے سُہاءِ وداریءِ گوازینتگ ات۔ منءَ وش نہ بیت کہ اناگہ

کسے منی سرا بہ کپیت۔ من ہر کارءِ کنگءَ جاڑی ہنیگ لوٹاں۔ پمیشکہ من کدی کدی روچءَ وپسگ بنا کت۔ وانکہ شپءَ آگہ بہ باں۔ تہاریں گنبدءِ سرا روچءِ اولی برانزءَ بگنداں۔ شپءِ ہمے دمنا کیں بہر انت کہ آ مردم کاینت۔ شپءِ نیم گوست۔ ودار ہنگیج بیت۔ منی گوش چریشیءَ پیش انچو شورءُ کسان کسانکیں توارءِ سچے وزمحروم اتنت۔ پدا ہم یک حسابیءَ من نگ بہت یے اتاں۔ من پادانی توار چیچر نہ اش کت۔ منی ماتءَ سک ات کہ بنیادم ہمنچو بدبحت بہ بیت۔ ہر تہاریءَ یک نہ یک روشنائیں بہرے ہم بیتءُ وہدے سُہبءَ روشنائی منی تہاریں بانءَ روشنا کنت۔ گڈا ماتءِ گپ منءَ راست سما بیت۔ بیت کنت من پادانی توار بہ اشکتیں ءُ منی دل ٹکر ٹکر بہ بیتیں۔ کسانءِ چہ کسانیں کپشگیءِ توارءِ من دروازگءِ نیمگا شنگ اتاں۔ سارتءُ ترندیں وارانی سرا گوش ایر کتنت۔ کہ منی ساہ کشگءِ ترندءُ کرکر کنوکیں توار اتگ۔ گُش ءَ کچک یے ہنش ہنش کنگءَ ات۔ پدا ہم منی دل نہ درہیک اتگ ات۔ من بیستءُ چار ساعت پورئیءَ آرام کت کناں۔

دراہیں روچءَ وزبندی (اپیل) ءِ بابتءَ حیال کت۔ من چہ اے حیالءَ سک بازنپ چست کتگ۔ من آئیءِ ہلمائیءِ باروا حیال کتءُ گیشءَ چہ گیش دلءَ تاہیر رست۔ پیسرا چو انگل جت کہ وزبندی (اپیل) رد کنگ بیتگ۔ آئیءِ مطلب ایش ات کہ منءَ مرگی انتءُ چہ دومیاں پیسر۔ "بلے اے گپءِ دراہیں مردم زان انت کہ زندگی اے قابل نہ انت۔ کہ مردم زندگ بہ بیت۔ سر جمیءَ

چارگ بہ بیت۔ گڑا تری کسے سی سالءِ عمرءِ بمریت یا تری ہپتاد سالءِ عمرءِ۔ دومی مردم ہمے وڑا زندگیءِ گوازین انت ءُ دنیاءِ کاروبارا انچو دیمءِ روان کنت۔ من ہنی بمراں یا چل سالءِ رند، مرگ الّمی انت۔ بلے اے وڑا حیال کنگءِ منءِ تسلا نہ بیت۔ اینچو سال دگہ زندگ بہیگءِ وشی منءِ گوں وتءِ چلگءِ ات۔ پدا ہم چہ آئیءِ رنگ ءَ جواز پیش کنگ ات۔ اگاں اے وہدءِ زندگی ہلاس بہ بیتیں ءُ مرگءِ چاریں نیمگا انگیر کنگ ات۔ گڑا منی مارشت چے بیگ اتاں۔ وہدے گپ پہ مرگءِ کئیت۔ گڑا مرگءِ وڑءِ پچیم بادست ندارنت۔ ہمیشکہ منءِ وتی دزبندی (اپیل)ءِ ردبیگءِ واستہ جاڑی بہیگ لوٹیت۔

ادا رس اتاں منءِ مستری رس اتنگ ات کہ دومی رہبندانی سرا الکل بہ جناں۔ گماں بکن کہ منی دزبندی (اپیل) منگ بیت۔ بلے اے حیالءِ کنگءِ گوں منی جانءِ وشیءِ یک موجے چست بیت ءُ منی چماں وشیءِ ارس چول جنان بنت، بلے اے کار منی ات کہ اے الکلءِ سرا فکر جنگءِ الّمی ات کہ حیال یک کڑیءِ ہمگر نج بہ بنت۔ دانکہ اے الکل گیشءِ چہ گیش گواچن گندگءِ بئیت۔ وہدے من اے کارءِ سوبین بیتاں کم چہ کم منی دماغ یک ساہتیءِ واستہ پتاہیر بیت۔

ہمے وہدءِ من گوں پادریءِ گندگءِ یک رندے پدا اناں کت۔ من وپتگ اتاں۔ نرم نرمیں سہر رنگیں روچءِ چہ پدرات شام ہنگی ات۔ اناں کنگءِ گوں منی دل کم کمءِ دہر یک دہر یکءِ لگ ات۔ پدا من ہما کارءِ لگ اتاں کہ من

سک دیر انت نہ کتگ۔ من مماریءِ بار وا حیال کنگءِ لگ اتاں۔ آئیءِ سک دیرات کہ ہچ کاگد نہ لکھا اتگ۔ منءِ حیال اتک کہ نواں آئیءِ یک بندیگیءِ ءِ دلدوست بہیگءِ دمبر تگ۔ بیت کنت آنا دراہ بہ بیت۔ یا نواں مرتگ۔ آخرا اے وڑیں کارہم بیت کن انت۔ منءِ چوں حال رستگ ات۔ پر چا کہ دو بالاداں چہ ابید منیءُ آئیءِ میانءِ دگہ ہچ وڑیں سیادی نیست ات ءُ نوں آ دوئیں بالاد جتا بیتگ انتنت۔ بیت کنت مما یک دومیءِ یاد بکنئیں۔ اگاں آ مرتگ ات۔ گڑا آئیءِ یاد بے معنا انت۔ یک مرتگیں جنکیءِ گوں منءِ چے کار کپت کنت۔ اے وا تچکیں گپ ات۔ آخر ہنی من بمراں گڑا ادراہیں مردم منءِ بے حال کن انت۔ من چو ہم گشت کت نہ کناں۔ اے حیالءِ منگ گران ات۔ کم کمءِ مردم اے دراہیں گپاں ہیلدار بیت۔

من ہمے حیالانی تہا گاراتاں کہ پادری بے برمش ءُ توارءِ تہا پترت۔ آئیءِ گندگءِ گوں من گڑا اتاں۔ آئیءِ منءِ تسلا دات۔ من آ ترا یاد دات۔ کہ آئیءِ آیگءِ وہد ہم اے نہ ات ءُ آئیءِ آیگءِ مول ءُ مراد ہم سک ترسناک ات۔ ”اے وا یک دوستانی گندءُ نندات۔ آئیءِ گوں دزبندی (اپیل)ءِ ہچ وڑیں سیادی بے نیست ءُ من آئیءِ بابتءِ ہچ ہم نزاناں۔“ آئیءِ پسو دات۔ پدا منی نپادانی سرا نشت ءُ منءِ ہم نندگ ءَ گشت۔ من اناں کت۔ اے واستہ اناں کہ منءِ گوں آئیءِ کنت بے ہست۔ آیک نرم تب ءُ ہوتوربیوکیں مردے گندگءِ اتک

اولءِ وا آئیءِ وتی دست کونڈانی سرا ایر کتنت۔ گوں بے تواریءِ نشت۔ آئیءِ چم وتی دستانی سرا سک اتنت۔ آئیءِ دست بارگ بلے محکم اتنت۔ چو کہ کسان کسانیں تیزءُ چالاکیں جانور۔ آئیءِ آہانءِ سبک سبکءِ لتارتءُ ہچے جاورءِ انچو دیراں اوشتاتاں کہ من بے حال بیتاں، آ ہدا انت۔ انا گہ آئیءِ سر چست کت۔ ءُ منی چمانی تہا چارگءِ لگ ات۔

" توگوں منءِ گندءُ تندءِ پہ چاجاڑی نہ ئے۔"

من گوں آئیءِ گشت کہ من حداءِ ہستیءِ منوک نہاں۔

" تو ستکءُ دل گشاکائے؟"

" من اے جنجالءِ پہ چا بکپاں۔ من حداءِ مناں اگاں اناں۔ اے جستءِ منی گوراہچ وڑیں ارزش نیست "۔

آئیءِ وتی دست واں زانسراں برت انت۔ دیوالءِ نکوداتءُ نشت۔ منی نیمگا نہ چاراتءُ گشگ بنداتہ کت۔ "بازوہدءِ چوش بیت کہ مردم گمان کنت۔ آگوں سرجمیں ستکءِ گپءِ انت۔ بلے بن اصلءِ اے وڑا نہ انت"۔

وہدے من ہچ دلگوش ندات۔ گڈا آئیءِ منی نیمگا چاراتءُ چہ من پرس ات۔

" تراگوں من تپاک انت یاناں۔"

من پسو دات کہ چو بیت کنت۔ بلے منءِ ہرہما گپءِ سرا باور انت کہ آ گپءِ جند منءِ وش مہ بیتءُ ہما سرحالءِ سرا آ گپءُ تران کنگ لوٹ

ات۔ منءِ آ سرحال ہچ وڑا وش بنیگءِ نزات۔ آئیءِ دیم آنگر کت، بلے یکیں دابءِ نشنگ ات۔

" چوتو نا امیدی جاورءِ گشگءِ نہ ئے۔؟"

من آسر پد کت کہ منءِ بیم الما آ یگءِ انت۔ نا امید ہچ وڑا نہاں ءُ ترس قدرتی گپ ات۔

" گڈا حداتئی کمکءِ کت کنت۔ مشکلیں وہدءِ ہر کس ہمائیءِ نیمگا چاریت۔"

من پسو دات کہ ہر مردےءِ دل ہرچی لوٹیت ہما وڑ بکنت۔ بلے منءِ کمکءِ حاجت نہ انت۔ نئے کہ منی گورا اینچو وہد ہست کہ پہ اے کارءِ وا ہگ ودی بکناں، ہما کارءِ جند منءِ ہچ وڑا وش نہ بیت۔ آ بیزار بیتءُ دستاں مشگءِ لگ ات۔ پدا انچک بیت نشت۔ وتی قباءِ کرچک کش اتنتءُ گپ پدا بنگیج کت۔

" منی دوست۔ من گوں ترا اے گپاں پہ اے باترا کنگءِ نہاں کہ تو گنوکنگ بنیگءِ ئے۔ تءِ من اے زمینءِ کلرءِ سرا نشتگیں ہر مردمءِ را مرگءِ سزا رستگ۔"

ادا من آئیءِ گپ گڈاتءُ آئیءِ را گشت کہ دوئیں گپ یک وڑ نہ انت۔ پدا پہ منءِ اے گپ تسلاءِ سبب ہم نہ بنت۔

آئیءِ پہ ہوءِ سر سرینت۔ "بیت کنت۔ پدا ہم اگاں تو ہنی مہ مرئے۔ گڈا

یک نہ یک روچے الما مرئیءَ پدا ہما جست ودی بیت۔ آخر ساہ کندن ءِ واستہ چے کن ئے؟"

" ہچ کہ ہنی کنگایاں۔"

گوں اے گپءَ آپاد اتک اوشتات۔ وتی چم منی چمانی تہا سک داتنت۔ گشت۔ من اے ریکءِ شری ءَ سراسر پداتنت۔ بازرندءَ من وت گوں ایمانوئیلءَ سلیست ءِ ہمے وڑ کنگ ات۔ سک وش بیتاں۔ دہءِ تہا نہ بران سوب مند بیتگ اتاں۔ آ بے قرار بیت انت۔ دیم اش آنگر کت۔ پادری ہم زانکاریں مردے ات آ بیدہچءِ وششءِ منی نیمگا چارگءَ ات۔

" تو چٹ ناامیت بیتگ ئے۔؟ تو اے حیال کن ئے کہ تو مرئیءَ پدا ہچ نہ مانیت۔؟"

" ہو"

آئیءِ چم جہل کتنت۔ پدا نشت۔ آئیءِ گشت کہ آ منی سببءِ سک ایمنک انت۔ پرچے کہ منی وڑیں حیال انسانءِ زندگیءِ دوزہ جوڑ کن انت۔

چہ پادریءِ گپاں من بےزار بیتاں۔ دیوالءِ نکوداتا۔ نشتاں۔ دوی نیمگا چارگءِ لگ اتاں۔ بلے من آئیءِ گپاں سر پد ہتیکءِ جہدءَ اتاں۔ پدا ہم من انگل جت کہ آئیءِ جستانی درچ پدا بنجیج کنگ۔ آئیءِ گالوارءِ تہا وتی گپءِ منائینگ ءِ ملمائی ودی بیتگ ات۔ منی گمان ات کہ آ پہ سک سک غمیگ انت۔ من آئیءِ گپانءِ پہ دلگوش گوشدارگ بنا کت۔

آئیءِ سنگ ات کہ منی دزبندی (اپیل) منگ بیت۔ بلے جست ایش ات کہ چہ میاریگیءِ مارشتاں چوں رکگ بہ بیت؟۔ آئیءِ حیال ات کہ اے آمید کسانی آمید مہ چتین اتنت۔ اصل گپ حداءِ انصاف ءَ سیگ انت۔ من آئرا گشت کہ ادءِ آمید کسءِ وا منءِ پاہوءِ سزا داتگ۔ آئیءِ گوں منءِ تپاک کت بلے دیمترا گشت کہ چہ گناہءِ ترانہ گیشینگ ناں؟۔ من گوں آئیءِ گشت کہ من ہچ وڑیں گناہ ءِ ہچ نیاراں۔ بس آمیدءِ ڈن کارے کنگءِ میاریگاںءَ ہمے کارءِ سزاءِ دیمپاناں۔ کسءِ را اے حق نیست کہ چہ منءِ ،چہ اینچکءِ گیشءِ امیت بداریت۔

آ پدا پاد اتک اوشتاتءَ اے کسانکیں اوتاکءِ تہا سرءِ پرءِ چہ اشیءِ ابید دگہ ہچ گنجائشءَ در نیست ات۔ من زمینءِ چارگءِ اتاں۔ آئیءِ منی نیمگا گامے جت، پدا اوشتات۔ گش ئے آئیءِ اینچو واکءِ توان نیست ات کہ منی نزیکءِ بئیت۔ پدا آئیءِ چہ شیکانی تہا آسمانءِ نیمگا چارات۔

" منی چک۔ تو روئے۔ چہ اشیءِ گیشءِ ہم جست پرس بیت کنت۔۔۔۔۔ ءِ پکائیءِ بیت۔"

" ترا اے چارگءِ واستہ گشگ بہ بیت کہ۔۔۔۔۔"

" کہ چے۔۔۔۔۔؟"

پادری منی اوتاک ءِ چارگ ءِ لگ ات۔ آئی ءِ پڑ مرتگیں توار ءَ منا سک باز مئلمہ کت۔

" من شری ءَ سرا زاناں کہ سنگ ءِ دیوالانی تہا انسانانی رنج ءُ غم رنگ انت۔ آہان ءِ گنداں من ءِ لرزگے مانرو پیت۔ سنگ بزان کہ اے توار چہ دل ءِ جہلانکیاں در آیگا ینت۔ من زاناں کہ چہ شما بے بحت ءِ بے بحتیں بندیگ ءِ ہم حاکی رنگیں یک پاکیں دروشمے ودی بئیگ ءِ دیستگ۔ من لوٹاں کہ ہما دروشم ءِ توہم بگندے۔"

اے گشتانک ءِ من ءِ کم ءُ باز مئلمہ کت۔ من گوں آئی ءَ گشت کہ من ماہانی ماہ بے دیوال ءِ روک روک ءِ چارگایاں۔ اے دنیاء ءِ چ مردم یا چ چشیں چیز نیست کہ آئی ءَ من چہ اے دیوالاں اے شر تر زاناں ءُ بیت کنت من یک رندے یک دروشمے چارگ ءَ جہد ہم کتگ۔ بلے اے واہش ءُ روچ ءِ روشنائی ءِ جلشکوکیں کندنیں دروشم ءَ ماری ہیگ ات۔ بلے بحت ءِ ہمراہداری نہ کت۔ من آ دروشم ہچبر دیست نہ کت ءُ نوں من جہد کنگ ہم یل داتگ بن اصل ءِ من اے حاکی رنگیں دیوالانی تہا ہچبر یک دروشمے ودی بئیگ ءَ نہ دیست۔

" من تئی بوسگ ءَ بیگیپت کناں؟" آئی ءَ اناگہ جست کت۔

" اناں " من پسو دات۔

آئی ءَ دیم تر ینت ءُ سبک سبک ءَ وتی دست دیوال ءِ سرا پر مشان کت۔

" ترا گوں اے دنیاء چیزاں سک دوستی ہست۔" آئی ءَ نرمیں گالواری ءَ گشت۔

من چ وڑیں پسو نہ دات۔

داں گیشترے دیراں آئی ءَ منی نیمگا نہ چارات۔ نوں آئی ءِ ادا بئیگ من ءَ ناتاہیر کنگ ءَ ات۔ من آئی ءِ راپروگ ءِ گشگی اتاں کہ آ اناگہ پر ترات۔ گوں جوش ءُ تر ند تر ندءَ گشگ ءِ لگ ات۔

" اناں ..... ہچبر اناں ..... من اے منگ ءِ جاڑی نہاں۔ تو یک کش ءِ واہش کتگ کہ مرگ ءِ رند زندگ بہ بئے۔"

من گوں آئی ءَ گشت کہ اے راست ات۔ یک نہ یک وہدے انسان مدام زندگ بئیگ ءِ یا مرگ ءِ رند زندگی ءِ واہگ ءَ داریت بلے انچش انت چو کہ شہکور ءُ تر ندیں بارءَ گوں روکیں دارءِ شابے واہش کنگ ءَ بنا کنت کہ یا واآ کے بارءَ دیم ءَ بوشتنیت۔ یا پدا آپ ءِ ایر ریچ ءُ نیمگ ءِ پدل ءَ برزی نیمگا روان بہ کنت کہ آچٹ نہ بئیگیں گپ ات۔ اے وڑیں واہش ودی بئیگ ءِ گوں مریت۔ پہ چے کہ یک زانت کاریں مردے سر پد بیت کنت کہ اے وڑا ہچبر بیت نہ کنت۔"

" تو حداء رحمتاں پر چا نا امیدے؟" پادری ءَ نرمیں گالواری ءَ گشت۔

من آئی ءَ را گشت کہ وہدے انسان ءِ را چ امید مہ بیت۔ گڈا آ چ چیزے پرواہ ءَ ندار یت۔ من سرپد کنگ ءَ جہد کت کہ منی گوراوگہ وہد باز کم پشت کپتگ ءُ آئی ءَ من حداء سرا ہیران کنگ نہ لوٹاں۔ آئی ءَ گپ گار کنگ ءَ جہد کت۔

"تو یک رندے ہم منءِ "پاکیں پت"ءِ نامءِ توار نہ کت۔ توزان ئے کہ من پادری آں۔"

من گیشتر برانز گپتاں۔ گوں آئیءِ گشت کہ تو منی پت نہ ئے۔ اے گپءِ ابید کہ آ دو میانی پلّوءِ دارگءِ انت۔

"اناں... اناں... منی چک... من تئی نیمگایاں۔ بل کہ ترا سما بئیگءِ نہ انت۔ تئی دل سنگ بیتگ۔ بلے من پہ تئی واستہ نیک دعائی کناں۔"

پدا نزاناں چے بیت۔ گُش ئے منی تہا چیزے پرشت ءُ من ترند ترندءِ کار کنگ ہنگیج کت۔ من آئیءِ رازاہ ءُ بد دات۔ گوں آئیءِ گشت کہ منءِ تئی نیک دعایانی حاجت نہ انت۔ چہ فنا بئیگءِ شرتر انت کہ مردم دوزہءِ بروت۔ من آئیءِ گور جیگءِ گپتگ ات۔ دشّی ءُ زہرءِ ہوار تواریں جزبگاں گوں ہاہل کہ منی تہا چست بئیگءِ اتنت۔ من آئیءِ سرا پر ریتگ انت۔ آ چہ وت ہمیشیءِ سر ریچ ات۔ بلے ہما گپانی سرا آئیءِ ایمان سرجم ات آہانی گوا چن یک جنینی میدئیءِ کساسءِ ہم نہ ات۔ آ وا یک لاشیءِ وڑا ات۔ آئیءِ وتی زندگ بئیگءِ ستک ہم نہ ات۔ گندگءِ منی دست چٹ ہورک اتنت۔ بلے منءِ وتی سرا سرجمیءِ ستک ءُ باور ات۔ منءِ ہر چیزءِ بابتءِ ستک ات۔ کم چہ کم چہ آئیءِ گیش منءِ ہما مرگءِ سرا ستک ات کہ نوں آتکگی ات۔ منی گورا ہے ہست انت۔ من پیسرا راست بیتگاں ءُ من انگہ ہم راست اتاں۔ من مدام راستیءِ سرا بیتگاں۔ من وتی زندگی یک

حاسیں وڑیءِ گوازینتگ ات۔ اگاں بلوٹ اتیں۔ گڈا دومی وڑءُ پتیماں ہم گوازینتگ ات۔ من "ا"ءِ کار کتگ۔ "ب" ءُ "ج" نہ کتگ ات۔ بلے اے گپءِ مطلب چے بیت۔ من دراہیں وہد ہے سہتءِ ودارءِ گوازینتگ ات۔ ہے صحبءِ ودارءِ گوازینتگ ات کہ منءِ راست پڈر کنگی انت۔ ہچ چیز ارزش نداریت۔ ہچ چیزءِ بستار نیست ءُ من سرپد اتاں۔

"پرچا"

آ ہم زانتکار ات پرچا۔ منی باندات ءِ تہاریں آسمانءِ مدام سبک سبکیں کوشیءِ کش اتگ۔ اے گوات ءِ راہ ہما دراہیں حیال ءُ فکراں تباہ کنان ات کہ آ اے دگہ مردماں منی سرا جنتگ لوٹ اتگ اتنت۔ بل کہ زندگیءِ آ روچ ہم ہے وڑا دروگیں بیتگ انت۔ منءِ چہ اے چیزاں چے فرق کپیت۔ اے دگرانی مرگ، ماتءِ مہر، یا آئیءِ حدا، کسیءِ زندگیءِ بارو احیال، گیشتر بحت... کہ آئیءِ حیالءِ آئیءِ در چنتگ۔ من ہم ہے بحتءِ انگیزان اتاں کہ آئیءِ انگیزءِ اں لکھاں کروڑانی سنگینیں مردم اتنت کہ منی برات گشگ بیت کن انت۔ آئیءِ را اے سرپد بئیگ لوٹیت کہ ہر زندگیں مردم سنگین انت۔ دراہیں مردمانی گوں یک ٹولیءِ سیادی انت۔ سنگینیں مردمانی ٹولیءِ گوں ورستانءِ مرگءِ سزا رسگی انت۔ اے دگرانی وڑا آئیءِ ہم باریک کپیت۔ کوشءِ بہتامءِ رنداگاں یک مردیءِ را وتی ماتءِ جنازہءِ نہ گریوگءِ سوڑغءِ مرگءِ سزا دیگ بہ بیت گڈا چے بیت؟۔ چے تپاوت وَدی بیت؟۔ آخر

مرگ وائیںؑ انت ۔ درستانی حال یک بیت۔ سالمانوءِ زالءِ، سالمانوءِ تازیءِ ،..... کساں بالادیں مشین دروشمیں جنین ہم انچو میاریگ انت ۔ انچو چہ پیرسءِ آؤکیں جنک۔ کہ آئیءِ گوں ماسوںءِ سیر کتگ ات۔ یا ماری کہ آئیءِ منءِ سیرءِ سلاہ جتگ ات۔ اے گپءِ سچے فرق کنیت کہ رے موں منی ہم ہمنچو دوست ات ہمنچو کہ کہ سلیستءِ، کہ چہ منءِ گیش بروبریں مردے ات۔ چہ اے گپءِ سچے بیت کہ ماری اے وہدءِ یک دگہ دوستیءِ بوسگ دیگءِ انت۔ آ وت ہم یک سزاوار تگین یے ات۔ آ سر پدنہ ات کہ باندات ءِ آیوکیں سیاہ گواتاں چہ منی مراد سچے انت۔؟

من ہمنچو سکار کت کہ سرگین بیتاں۔ ہے وہدءِ بندی جاہءِ کاردار اتک انت۔ پادریءِ راچہ منی گرفتءِ درکنگءِ جہد کت۔ یکیءِ پہ منی جنگءِ دست برزءِ برت۔ بلے پادریءِ آئیءِ رامکن کت۔ آئیءِ پہ دمانے بے ترکءِ توارءِ منءِ روکءِ چارات۔ چم ئِی آپلک بیتاں۔ دیم ئِی ترینت۔ چہ اوتاکءِ دراتک۔

گوں آئیءِ روگءِ منءِ پہ تاہیر بوتاں۔ اے جاکءِ جوشءِ منءِ دمبرائینگ ات۔ ہے واستءِ وارءِ تحنگءِ سراتہ بگءِ کپتاںءِ داں دیراں وپتاں، وہدے بُست کُت، داں استارانی رژن منی دیمءِ سک اِتنت۔ چہ ڈگاراں جتائیں تہرءِ سبکیں توار آیگءِ ات۔ شپءِ سارتیں گوات منی دیمءِ سرا حاکءِ وادءِ وشبوءِ شنگینگءِ ات۔ گرماگءِ وانینگیں شپءِ ایمنیءِ تاہیر منی اندرءِ چول

جنان ات۔ روچ درآمگی ات کہ یک مُسافریں لانچیءِ ہُولءِ توار کت۔ مردم ہما دنیاءِ سفرءِ روگءِ اتنت کہ آئیءِ گوں منءِ ہچ وڑیں سیادی یے نیست ات۔ باز مدتءِ چہ رندمنءِ ماتءِ یادءِ اتک۔ نواں بیت کنت منی زانگءِ اتکگ ات۔ کہ گڈی وہدءِ آئیءِ پرچے ”دشتارے“ گچین کتگ ات۔ آئیءِ پدا زندگی بنگیج کنگ یے لئیب پر چا دستاں زرتگ ات۔ کماش گسءِ ہم بیگاہءِ روچءِ سدءِ بندءِ بنیگ... چو بامءِ چراغیں زندگیاں، کرگزیں اندوہءِ وشیءِ سبب بیت۔ مرگءِ نزیکیءِ باوجود ماتءِ راہما مردمءِ وڑا گماں بیتگ ات کہ آ آجوئیءِ تیاب دپءِ اوشتا تگ نوکیں زندگی بنگیج کنگءِ جاڑی بہ بیت۔ اے دنیاءِ مردماں پہ آہاں گریوگءِ ہچ وڑیں حق نہ رسیت۔ من ہم نوکیں زندگی بنگیج کنگءِ جاڑی اتاں۔ انچو گندگءِ اتک۔ گشئے زہریءِ منءِ شُشتگ ات۔ امیتءِ چہ ہور کتگ ات۔ استاراں پُریں آسمانءِ چارانءِ منءِ زندگیءِ اولی رندءِ وتی دلءِ دنیاءِ مہربانیں بے سنجی یے دستاں داتگ ات۔ گوں آئیءِ ہمراہیءِ مہرءِ وت ماں وتی مارشت داتگ ات کہ من پیشءِ ہم گلءِ شادبیتگاںءِ ہنّی ہم گلءِ شاداں۔ زندگیءِ سرجیءِ تہنائیءِ مارشتءِ کم کنگ یے ہاترا یک دگہ گپے پشت کپتگ ..... اے امیت کہ ہمارو چءِ منءِ دارءِ سرا اوشتاں آروچءِ یک مزنیں مچّی یے بہ بیت۔ مردم منی وش اتکءِ گوں پیٹءِ ملامتءِ بکن انت۔

☆☆☆

{☆...بلاس...☆}